

ቀን ሳለ ...

ተረጎሞ:- በወንድሙሰን ስሰፍ

ሬአይ አሳታሚ
አዲስ አበባ 2008 ዓ/ም

ምስጋና

ይህን መጽሐፍ አንድጽፍ ያበረታቱኝን ሁሉ፤ በተለይ ልጄን ፍራንክሊንን እንዲሁም አርታዲዎቼን ቶማስ ኔልሰን፤ ዴቪድ ሞበርግንና ማት ቦውገርን ከልብ ማመስገን አፈልጋለሁ። የረጅም ጊዜ አጋራ የነበረው ዶ/ር ጆን ኤን. ኤክርስ ለህትመት የሚሆነውን ጽሑፍ በማጎልበት ከእኔ ጋር ሠርቷል፤ ይህ መጽሐፍ ያለ እሱ እርዳታ መጠናቀቅ አይችልም ነበር። ሰዶ/ር ዴቪድ ብሩስ፤ ስቲፋኒ ዊልስና አብራኝ ትሠራ ለነበረው ፓትሪሻያ ሊን እንዲሁም ለዶና ሊ ቶኒይ አስተዋዕዮ ምስጋናዬን አቀርባለሁ።

መግቢያ

እንዲህ እስከማረጅ ድረስ እኖራለሁ ብዬ ዐስቤ አላውቅም።

ሕይወቴን በሙሉ የተማርኩት አንደ ክርስቲያን አንዴት አንደምሞት ነው፤ ማንም ግን በሞት ዋዜማ ላይ ምን ዐይነት ኑሮ መኖር አንዳለብኝ አስተምሮኝ እያውቅም። አስተምረውኝ ቢሆን ኖሮ ደስ ይለኝ ነበር፤ ምክንያቱም አሁን አርጅቻለውና፤ አመኑኝ ይህ ቀላል ነገር አይደለም።

ሽምግልና/አርጅና/ ለፈሪዎች አይሆንም ያበው ሰው ትክክል ነው። የትኛውንም በዕድሜ የገፉ ሰዎችን ለብስብ ብትመለከቱ እርግጠኛ ሆኜ የምነግራችሁ በጣም የሚወዱት የወሬ ርዕስ ስለ ሀመማችው ማውራት ነው።

በቅርቡ የዘጠና ሶስተኛ ዓመት ልደቴን አከብራለሁ፤ እግዚአብሔርም ወደ ቤቴ - ወደ መንግስተ ለማይ፤ ሊጠራኝ ያለበት ጊዜ ሩቅ እንዳልሆነ አውቃለሁ። ከምን ጊዜውም የበለጠ ያንን ቀን እጠብቃለሁ፤ በመንግስተ ለማይ ለእኔ እንዲሁም ለሌሎች አማኞች ስለተጠበቀልን አስገራሚ ህብቶች ብቻ ሳይሆን በዚህ በመጨረሻ ዕድሜዬ ያለብኝ ጫና እና ንዘን ስለሚያበቃም ጭምር እንጂ። በእርጅና ዕድሜ ላይ የሚመጡ የተሰመዱ አካላዊ ህመሞች ተራቸውን በኔ ላይ አድርገዋል። ያንን ቀን የምናፍቅበት ሌላው ምክንያት ደግሞ ለስድሳ ዓመታት ያህል የተወደደች ሚስትና ዓይኛዬ የነበረችውን እ.አ.አ በ2007 ከምትወደውና በታማኝነት ካገለገለችው ጌታ ጋር ልትኖር ወደ ቤት(ወደ መንግስተ ለማይ) ከሄደችው፤ ከሩት ጋር የምገናኝበትም በሰሆነ ነው። ምንም እንኳን ከሀመሚና ከድካሚ ጋር የነበረባት ትግል ቢያበቃም፤ እስካሁን ድረስ እካሌ የተሰየኝ ያህል ነው የሚለማኝ፤ መገመት ከምችለው በላይ ናፍቃኛለች።

በፍፁም! አርጅና ለፈሪዎች አይሆንም።

ነገር ግን ሁሉም ነገር እንደዚህ አይደለም፤ የእግዚአብሔርም ሐሳብ እንደዚህ አይደለም። በእርጅናችን ወቅት የምንጋፈጠውን ችግር መጽሐፍ ቅዱስ ሸፋፍኖ አያስቀምጠውም፤ የምንናቅበት ወይም መክራን ጥርሳችንን ነክስን (እሱም ካለን ነው) የምንችልበት ጊዜ

አድርጎም እያለቀምጠውም። እንዲሁም የመጨረሻዎቹን የዕድሜያችንን ጊዜያት ጥቅም አልባና ውጤት አልባ አድርጎ እግዚአብሔር እስኪወስደን ድረስ ማብቂያ በሌለው ድብርት እና ትርጉም እልባ በሆኑ ተግባራት እንድናላልፍ የምንደረግበት ጊዜም እድርጎ እያለቀምጠውም።

በተቃራኒው መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር እኛን በዚህ ያቆየበት ምክንያት እንዳለው ይናገራል፤ ምክንያት ባይኖረው ኖሮ ወደ መንግስተ ሰማይ በቶሎ ይወስደን ነበር። በእነዚህ ዓመታት ግን የሱ ዐላማ ምንድን ነው? ሕይወታችንን እንዴት ነው ከሱ ዐላማ ጋር ማስኬድ የምንችለው? ከምንጋፈጣቸው ፍርሀቶች፣ ትግሎች እና ተግዳሮቶች ጋር መሳመድን ከመማር እልፈን እንዴት ነው በእነዚህ ችግሮች መካከል ሆነን በውስጥ ማንነታችን ማደግ የምንችለው? የወደፊቱን ተስፋ በመቀረጥ ላይሆን በተስፋ መመልከት የምንችለው እንዴት ነው? እያረጀሁ ለመጣ ከማብሰስላቸው ጥያቄዎች መካከል እነዚህ የተወሰኑት ናቸው፤ ምን አልባት እናንተም ጋ እንዲሁ ነው ብዬ ዐስባለሁ።

በነገራችን ላይ ይህ መጽሐፍ የተፃፈው በዕድሜ ለገፉ ሰዎች ብቻ አይደለም። በሁሉም ዕድሜ ክልል ውስጥ ላሉት ነው፤ ለሰ እርጅና ብዙ ዐስበውም ለማያቂት ጭምር ነው። ምክንያቱ ቀላል ነው፤ በእርጅና ወቅት ሰሚያጋጥሙ ችግሮች መልስ ለመስጠት ከመድረላቸው በፊት ሰማዚጋጀት ነው። በእርጅና ወቅት ለሰሚከሰቱ የሕይወት እውነታዎች እንዲሁም በእግዚአብሔር ዐይን ስናየው እርሱ ዕለት ዕለት በሚሰጠን አቅም ታግዘን እንዴት ተስፋን፣ ስኬትን - እንዲሁም ደስታን - ማግኘት እንደምንችል ከእኔ ጋር እብረን እንድንመለከት እጋብዛችኋለሁ።

የሆነ ቀን የሕይወት ጉዟችን ያበቃል። ይህ ማለት ሁላችንም ወደ ቤት ተቃርበናል ማለት ነው። ይህ ሲሆን ግን፣ የኔ ጸሎት እርጅና ምን ማለት እንደሆነ ሁላችንም (እኔም ሆነኩ እናንተ) እንድንረዳ ብቻ ላይሆን በእግዚአብሔር እርዳታ በፀጋ እንድናድግና ለመልካም ፍጻሜ የሚያስፈልገውን ምሪት እንድናገኝ ነው።

ቢሊ ግራሃም

1. ወደ ቤት መገስገስ

"በልብ ጥበብን እንድንማር ቀኝህን እንዲህ አስታውቀን።"
መዝ 90:12

የእግዚአብሔር ታማኝ ልጆች እንደመሆናችሁ ሽልማት እንደሚጠብቃችሁ አስተውሉ።
ቫንስ ሃቭነር

እርጅና በሕይወቴ ውስጥ ትልቅ መደነትን ፈጥሯል። ወጣቱ ስለሁን እና በቅርብ ላሉት ይኖራል። እርቆ ማለብ ልክ መጨረሻቸው ተረት እንደሆኑ ህልሞች ነው። ምንም እንኳ ወደ ዘጠና ሶስተኛ ዓመቴ እየተጠጋሁ ቢሆንም፤ እንደነኛ ዐላሚዎች በታላቅ ተስፋ ተሞልቼ፤ የምረልገው ሁሉ የተሟላበትን ሕይወት ሳቅድ የነበርኩበት ጊዜ ብዙ ሩቅ እይመስልም። ከቤዝ ቦል እብልጬ የምወዳቸው ጥቂት ነገሮች ብቻ ስለነበሩ፤ እንደ ወጣት ራሴን ለስፖርቱ ለጥቼ ለጨዋታው ያለኝ ስሜት ወደ ታላላቅ ሊጎች ይመራኛል ብዬ ተስፋ እደረግኩ። ዐላማዬ (ግቤ) ቀላል ነበር፤ የቤዝ ቦል ኳስ መምቻ በታላቅ መቆም፤ የኳሷን መምቻ ዱላ መያዝ፤ በወላኝ ጨዋታዎች ላይ መሳተፍ ነበር። የኳሷን መምቻ ዱላ መያዝ፤ በወላኝ ጨዋታዎች ላይ መሳተፍ ነበር። ብዙ ጊዜ በታላላቅ ጨዋታዎች ላይ ኳሷን ወደ ስታዲየሙ መቀመጫዎች መትቸት ወደ መነሻዬ ስሮጥ ተመልካቹ በድንጋጤ ሊጮህ ስለማ ወደ ቤት የተቃረብሁ አድርጌ ራሴን እስለዋለሁ።

በጎተራዬ ውስጥ ስለተቀመጠልኝ ነገር ዐስቤ እላውቅም። ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ልቤን ከሰጠሁ በኋላ - ንጢእቱን ተናዝዝ፤ ሕይወቴን በእጁ ላይ አስቀምጬ - የእግዚአብሔርን ዐላማ በእምነት ይገዢ በመንገዴ ሁሉ እንደሚመራኝ እምኔ ህልሜን ከነ ቤዝ ቦል መጫወቻ ዱላዬ ጣልኩ። እሱም መራኝ ፣ እየመራኝም ነው ወደፊትም ይመራኛል።

ዞር ብዬ ስመሰከት፤ የእግዚአብሔር እጅ እንዴት እንደመራኝ እያለሁ። ዛሬም መንፈሱ ከኔ ጋር እንዳለ ይለማኛል፤ እጅግ የሚያዕናኝ ደግሞ ወደ እሱ በመሰብሰቢያዬ ጊዜ እንደማይተወኝ

ማወቁ ነው። ይኼ የተስፋ ስሜትን ካልፈጠረብኝ ሌላ ነገር ምንም አይፈጥርብኝም።

የእግዚአብሔር ቋሚ ተስላፊ

እስከ አሁን የቤዝ ቦል አፍቃሪ ነኝ፤ ከአንዱ ቡድን ይልቅ ለሌላኛው ባጋደለ መልኩ ሳይሆን ጨዋታውን ራሱን ነው የምወደው። የቡድን ስራው፣ ስልቱ እና የተቃራኒ ቡድንን ለማሸነፍ ያለውን ትግል። ነገር ግን ቤዝ ቦል እግዚአብሔር ላኔ ያለው ዐላማ አይደለም። ይሁን እንጂ፤ ከጨዋታው ያገኘኋቸውን ነገሮች በማቀናጀት እሱን ለማገልገል እንዴት አንደምጠቀምበት አስተምሮኛል። ጌታ ልባቸው ከእኔ ጋር አንድ በሆኑ፤ ሌሎችን ክርስቶስ ወዳለበት ወደ ዘላለም ቤት ለማምራት በተደራጀ የወንዶች እና የሴቶች ታማኝ ቡድን ባርከኛል። የቡድናችን ዐላማ የነበረው ጠላታችንን - ሰይጣንን - ለማሸነፍ ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌሉንም ስበኩ የሚለውን የጌታን ትዕዛዝ መፈፀም ነው።

መስበክ ሰጀምር፤ በቤዝ ቦልም ሆነ በማንኛውም ስታዲየም ውስጥ መስበክን ፈፅሞ ዐስቤው አላውቅም ነበር። ሳንስግል የለመድኩት በቤተ ክርስቲያናት እንዲሁም ከወጣቶች ለክርስቶስ /Youth for Christ/ ጋር ስንዝ በትልልቅ አዳራሾች ውስጥ ነበር። በ 1945 በጦርነቱ ማብቂያ አከባቢ እብዛኞቻችን የወጣቶች ለክርስቶስ ቡድን አባላት ቺካጎ ውስጥ በሚገኘው ሶልጀር ፊልድ በተባለው ቦታ ላይ የመስበክ እድል አጋጥሞን ነበር።

ዝርዝር ነገሩን እሁን ባላስታውሰውም፤ ወንጌል ለመስበክ በስፖርት ሜዳው ላይ ለመጀመሪያ ጊዜ የቆምኩበትን አስታውሳለሁ። ተጋብዜ የነበረው በሽራቸፖርት-ሉዚያ ከተማ አቀፍ የወንጌል ስርጭት ለማድረግ ነው። በአከባቢው የነበረው አዳራሽ የመጣውን ለው ማስተናገድ ስላልቻለ አስተባባሪዎቹ ዝግጅትን ወጪ ከማካሄድ በቀር ሌላ ምርጫ አልነበራቸውም። እንዲህ ባለ ትልቅ ሜዳ ላይ ወንጌልን ሲሰማ ያለው ህዝብ ምን እንደሚሰማው ስላላወቅሁ፤ ጭንቀት ውስጥ ዝባሁ። ከዚያም ሰለልጀነት ህልሜ ማሰብ ጀመርሁ። በመጫዎቻ ሜዳው ላይ ዱላ ይዞ ከመቆም ይልቅ፤ እጅግ የተሻለ ነገር እንደያዝኩ ተረዳሁ፤ ከፑልፒት ጀርባ መቆምን፤ በእጄ መጽሐፍ ቅዱስን ይገኘ፤

በመንፈስ ቅዱስ ኃይል መሆንን። በደጋፊዎች በተሞሉ መቀመጫዎች ፊት እየተጫወትኩ ሳይሆን እውነትን ለሚፈልጉ በንጢያት ስተዘፈቁ ልቦች የእግዚአብሔርን ቃል እየተናገርኩ እንጂ።

ሕይወት በእርግጥ በእስደናቂ ነገሮች የተሞላች ነች።

አሁን፤ ከነዚህ ሁሉ ዓመታት በኋላም፤ አንድ የቤዝ ቦል ተጫዋች ስኬታማ ጨዋታ ሲያካሄድ ማየት ያስደስተኛል፤ ወንጌል በስታዲየሞች ውስጥ በአከባቢው በሙሉ እና በዓለም ዙሪያ ሲዞር የእግዚአብሔርም መንፈስ በሥራ ላይ ሆኖ እንደ ማየት ግን የሚያስደስተኝ ነገር የሰም። የቤዝ ቦል ኳስ እስከ ስታዲየሙ ጥግ ድረስ ሲሄድ ይችላል፤ የእግዚአብሔር ቃል ግን የመዳንን መልካም ዜና እያወጀ እስከ ምድር ጫፍ ድረስ ይጓዛል። ስለሚያመጣው ተዕዕጥም ላስብ ያስደስተኛል።

እየሉስ ክርስቶስ ሞትን ድል ነስቶታል፤ እንዲሁም በትንሳኤውም ባለ ድል ሆኗል። ጌታ ከማረጉ በፊት፤ ሰተከታዮቹ ከሁሉም የሚበልጠውን ዐላማ አካፈላቸው፤ ይህም ወደ ዓለም ሁሉ ሄደው ወንጌልን እንዲሰበኩ ነው። እስከ የተናገረውን ቃል ካደመጡ በኋላ፤ ወደ ላይ እዳኛቸው ወደ ቤት ሊሄድ ተመለከቱ።

ይገርመኛል። ሰምን ዐይነት ቤት ነው እናንተ እየተዘጋጃችሁ ያላችሁት? አንዳንድ ሰዎች በመጨረሻው ለዓታቸው ስደስቱ የሚችሉበትን ያጌጡ ቤት በመሥራት ሕይወታቸውን ያላልፋሉ። አንዳንዶቹ ደግሞ በመጠሪያ ጣቢያዎች በር ላይ ሆነው ለመኖሪያ ቦታ የባንክ ሂሳባቸውን ሲቀያይሩ ራሳቸውን ያገኙታል። ሌሎቹ የመጨረሻ ቀናቶቻቸውን በእንክብካቤ ማዕከላት ያላልፋሉ። ጌታን ለማታወቁ ለእናንተ፤ የዘላለም ቤት የሚሆናችሁን መምረጥ ልትወሰኑት ከምትችሉት ውሳኔ ውስጥ እጅግ የተሻለው ነገር ነው። ለክርስቲያን የመንገዱ የመጨረሻ ጊዜያት የእግዚአብሔርን ታማኝነት መመስከር ነው፤ ጌታም በዩሐ 14÷2 "ስፍራን ላዘጋጅላችሁ እሄዳለሁ" ብሏልና።

በማታ የትም ቦታ ሆነህ ብትተኛ፤ ሐሳብህ ወደ ቤት/ወደመንግስተስማይ/ ስለመቃረብህ ነው ብዬ ተስፋ እደርጋለሁ፤ እናም በሚቀጥሉት ገጾች እነኚህን ሐሳቦች መዳለስ እፈልጋለሁ።

አንድ ሰው እንደ ጊዜ "የሽምግልና ገፅ በረከት ትውስታ ነው" አለ። ምንም እንኳን የማደርገውን እብዛኛውን ጉዞ ብቀንሰም፤ የእግዚአብሔርን እጆች ሰራ በእኔ እና በዙሪያዬ ባሉት ሰዎች እንዲሁም በመሳሰሉ ዓለም ሰመለከት፤ ሕይወት ራሷ ታነቃቃሽች። ያለፉት ጥቂት ዓመታት የማስተዋልና በጥልቀት የማለብን ገፅ በረከት አጎናጽፈውኛል። ይህ ለአንዳንዶች ደስ ላይል ቢችልም፤ በጥልቀት ማለብ ግን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው።

"እግዚአብሔር እምላክህ የመራህን መንገድ ሁሉ ዐለብ።" (ዘጸግም 8÷2)

"ዐለብ - - - ጠብቀውም።" (ራእይ 3÷3)
"ትዕዛዜን ሁሉ ታለቡ እና ታደርጉ ዘንድ።" (ዘኁልቁ 15÷40)
"የእግዚአብሔርን . . . ቃል ዐለቡ።" (ኢያሱ 1÷13)
"እሱ የሰራትን ድንቅ ሰራ ዐለቡ።" (1ዜና 16÷12)

እነዚህ ትውስታዎች አሁንም አሁንም ሊታለቡ የሚገባቸው ናቸው።

እልፎ እልፎ ከእኔ በእድሜ የሚያንሱ ሰዎች ለሰእንቅልፍ አልባ ሌሊቶቻቸው ሊያወሩ እለማለሁ። እኔም እንደዚህ ያሳለፍኩባቸው ጊዜያት ነበሩ። ከዚያ ግን እግዚአብሔር የሰራቸውን ድንቅ ሰራዎች ዐሰባለው፤ መዝሙረኛውም በቅኔ የዓፈውን አስታውሳለሁ።

"በመኝታዬም ዐሰብህለሁ፤ በማለዳም እናገርልሃለሁ።
ረዳቴ ሆነኸኛልና በከንፎችህም ጥላ ደስ ይለኛል ነፍሴ
በኋላህ ተከታለች እኔንም ቀኝህ ተቀበለችኝ።"
(መዝ. 63÷ 6-8)

በዕድሜ ለገፉትም ቢሆን፤ እግዚአብሔርን በማለብ ውስጥ፤ ትልቅ መፅናናት አለ።

ጌታ እምላካችን እንድናለብ የሚያዘን እኛን ብቻ አይደለም፤ እርሱ ራሱ ምን እንደሚያስብና ምን ሊያሰብ እንደማይፈልግ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። "እርሱ እኛ አፈር እንደሆነን ያስባል" (መዝ. 103÷14)፤ እንዲሁም የንሰሃ ልብ ላላቸው በኤር. 31÷34 "ንጢአታቸውንም ከእንግዲህ ወዲህ እላለብም" ብሎ ይናገራል። ይህን

ኪዳን ማለብ በመቻሌ በጣም ደስ ይለኛል። ምክንያቱም ንጢአቱን ተናዝዝታለሁ፤ እግዚአብሔርም ረስቶልኛል። ይህ የአዳኝነትን ልብ በጨረፍታ እንደ ማየት ነው።

የብሉይ ኪዳን መጽሐፍ እንደዚህ ባሉ ብዙ ትውስታዎች የተሞላ ነው። በኢሳ 46÷9 ላይ "የቀድሞውን የጥንቱን ነገር ዐሰቡ" ብሎ ይናገራል። ሕብረተሰቡ ዛሬ "ጥንት" የሚለውን ቃል ብዙ ላይወደው ይችላሉ፤ ወጣቱም የጥንት ለሚመስሉ ልብሶች ብዙ ሊከፍል እይወድም። እቃ የሚለበሰቡ ሰዎች ላረጁና ላገለገሉ እቃዎች ከፍታኛ ዋጋ ይለጣሉ ምክንያታቸውም እቃው የጥንት ነውና. !! ሌሎች ያረጁ መኪናዎችን ይገዛሉ፤ ያድሷቸውማል፤ በጎዳናዎችም ላይ በኩራት እየነዱ ይሄዳሉ።

በእድሜ የገፉ ሰዎች የሚደነቁበት፤ ላቅ ያለ ሰፍራን የሚያገኙበት እና የሚከበሩበት ጊዜያት አልፈዋል። ታላላቆቹን ማክበር እንዳለብኝ እየተማርኩ ባድግም ትልቅ ብዬ የማስባቸው ግን ጥቂት ነበሩ። እያቶቼን በእርግጥ እሳውቃቸውም (የመጀመሪያ ደረጃ ተማሪ እያለሁ ከሞተችው ሌት አያቱ በቀር)፤ ስለዚህም በእድሜ ከገፉ የቅርብ የቤተሰብ አባላት ጋር ለማሳለፍ የነበረኝ እድል በጣም ጥቂት ነበር። ምናልባት በእድሜ ከገፉ የቤተሰባችን አባላት ውስጥ ማስታወስ የምችለው እልፎ እልፎ እሁድ አለት በኛ ቤት እራት የሚመገበውን አጎቱን ነው። ትዝ የሚለኝ፤ እሱ በቻርሎት ግዛት ውስጥ በሚገኝ ፍርድ ቤት የፅዳት ለራተኛ ነበር፤ እርሱ የሚመጣበትን ጊዜ በጉጉት ነበር የምጠብቀው፤ ምክንያቱም ለሰእክባቢው ፖለቲካዊ እንቅስቃሴ እና በፍርድ ቤት ዙሪያ ለሰሚፈጠሩ ክስተቶች የሚለቡ ታሪኮችን ይነግረን ስለነበር ነው። እርሱ ለእኔ ያረጀ ነው የሚመስለኝ (ምንም እንኳን በሥራ ላይ በነበረበት ወቅት ክስልሳ ዓመት ሊበልጥ ባይችልም)፤ ያጎትህን እድሜ ያህል ትኖራለህን ተብዬ ተጠይቄ ቢሆን ኖሮ "በጭራሽ" ልልም እችል ነበር።

እኔ እስከማውቀው ድረስ፤ ከኛ ዘመዶች ውስጥ ጥቂቶቹ ክለባ ዓመት በላይ ኖረዋል፤ እባቱ በብዙ እድካሚ በሽታዎች ሊለቃይ ከኖረ በኋላ በሰባ አራት ዓመቱ ሞተ። በ 1957 በኒውዮርክ ከተማ የነበረንን ታላቅ የወንጌል እገልግሎት ተከትሎ ለዐሰራ ስድስት ሳምንታት የነበረው ረጅም ሰብሰባ እካሌን ለከፍተኛ ዝለት ዳርጎት ነበር። ከእኔ

ጋር እብረው ለሚሰሩት ሰዎች በማያቋርጠውና እድካሚ በሆነው ሥራችን ምክንያት ከእምላ ዓመት በላይ እኖራለሁ ብዬ አልጠብቅም ብያቸው ነበር (ይህን ባልኳቸው ጊዜ ለላሳ ስምንት ዓመቱ ነበረ)። ከዚያ በኋላ በነበሩት ዓመታት ተደጋጋሚ የእካል ጉዳዮች ደርሰውብኝ ስለነበር (ቀላልም ከባድም ማለት ነው) ጤነኛ ሕይወት መኖር መቻሌን እንኳ አጠራጥረውኝ ነበር። በመካከለኛው ዕድሜዬ የተጨመሩት ችግሮችም ንድፈ ሐሳቤን (ትውራዬን) የሚደግፉ መሰሉ።

ግና እግዚአብሔር በመልካምነቱ ለእኔ ሌላ ዕቅዶች ነበሩት።

መቼ እንደተከሰተ እርግጠኛ ባልሆንም፣ ዓመታቶች ሲያልፉ ግን እያረጀሁ እየሄድኩ እንደሆነ በለተመጨረሻ ተገለጠልኝ። ጉልምስና ደብዛው እየጠፋ እየሄደ በጨዋ ቋንቋ የብሰለት ዕድሜ ወደምነለው እየተረብኩ ነበር። ማርጂቱ በእንዳንድ መንገዶች ራሱን ገልጧል። እንዳንዴ የጓደኞቼን ስም እስከመርሳት ድረስ ይደርስ ነበር፤ በእውሮፕላን ውስጥ ወይም በመንገድ ላይ የማገኛቸው ሰዎች በጣም ወጣት እንደሆኑ እድርጎ በመቁጠር፣ በምግብ ቤት ውስጥ በዕድሜ ለገፉ ሰዎች የሚደረግ ቅናሽ ለእኔ እንደሚገባኝ ሳላረጋግጥ በመጠቀም። ነገር ግን እንዳንድ ጊዜ በወሳኝ ጉዳዮች ላይ እርጅናዬ ይገለጥ ነበር። ቀስ ያለ ግን የማያቋርጥ የጉልበት መዳከም፣ በቀላሉ ለእካል ጉድለት ወይም ለሞት ሊዳርግ የሚችል ህምም፣ ግልፅ የሆነ እርጅና እንዲሁም በሕይወት ዘመኔ ሁሉ የማውቃቸው ሰዎች መሞት - ዓመታት እያለፉ ሲሄዱ የሚሰቱ ሩት በድፍረት በተሞላ ግን እስከጋሪ በሆነ ትግል በስተመጨረሻ መሾነ።

ከሌሎች ከሰማኳቸው ታሪኮች ጋር የራሴን ማካመድ ጀመርኩ። እንደ ዶክተር ለአንድ ባልደረባዬ እንዲህ አለው "በመካከለኛ ዕድሜ ላይ ያሉ ብዙዎቹ ታካሚዎቹ ያሉበትን ሁኔታ አይቀበሉም። እስከጋሪ የሆኑ የለፖርት ዐይነቶችን ሁል ጊዜ መጫወት እንችላለን ብለው ያስባሉ እንዲሁም ያሻቸው ቦታ መንዝ እና በቀን ለዐሰራ ሁለት ለዓት ያህል መሥራታቸውን መቀጠል የሚችሉ ይመስላቸዋል።" የሆነ የተበላሸ ነገር ካለ፣ ማስተካከል የሚችሉ ይመስላቸዋል። እንደ ቀን ግን ይባኑና በእንድ ወቅት ይለሩት የነበረውን ሥራ መሥራት እንደማይችሉ ይደርሱበታል። የሆነ ቀን ያረጃሉ - ግን አይወዱትም ምክንያቱ ደግሞ ለመቀበል ዝግጁ ባለመሆናቸው ነው።)

እርጅና ወድጀዋለሁ ብዬ መናገር አልችልም። እንዳንዴ ድሮ ያደረኳቸውን ነገሮች ማድረግ ብቻል ብዬ እመኛለው - ግን አልችልም። የዚህ የዕድሜ ደረጃ መገለጫ የሆኑትን እቅም ማጣትና እርግጠኛ አለመሆንን ባልጋፈጣቸው ደለ ይለኝ ነበር - ግን ተጋፈጥኳቸው። በውስጤ ለተወሰኑ ሰዎች "አታርጁ!" ብያለሁ። በእርግጥ ይሄ የምርጫ ጉዳይ አይደለም ፤ ብዙ ዕድሜ የምንኖር ከሆነ ማርጀት የሚቀርልን አይደለም። እርጅና የራሱ የሆነ ደስ የማይሉ ነገሮች አሉት። ከዚህ ውጪ ማለት ውሽታም ያደርጋል።

መጽሐፍ ቅዱስ የእርጅናን አሉታዊ ጎኖች አይደብቅም - እኛም መደበኛ የለብንም። በእርጅና ወቅት ለለሚኖረው እቅም ማጣት በብሉይ ኪዳን ውስጥ ያለው የመጽሐፈ-መክብብ ጸሐፊ በጣም ቅኔያዊ (ግን እውነት) በሆነ መንገድ ዘርዘሮታል። ከእግዚአብሔር ውጪ ያለውን የሕይወት እድካሚነት ካጠና በኋላ እንባቢዎቹ ገና በወጣትነታቸው ሕይወታቸውን ለእግዚአብሔር እንዲለጡ ይወተውታል። ምክንያቱስ? እግዚአብሔር አሁን ለሕይወታቸው ትርጉም እና ደስታ ስለሚሰጣቸው ብቻ ሳይሆን - ብዙ ከዘገዩ የእግዚአብሔርን ውድ ስጦታዎች ለማጣጣም ስለሚረፍድባቸው ነው።

ወደ እግዚአብሔር እንመለስና፤ እርሱ ደግሞ እንዲህ ይላል፤

"የጭንቀት ቀን ሳይመጣ በጉብዝናህ ወራት ፈጣሪህን ዐሰብ፤ ደስ አያለኝም የምትላቸውም ዓመታት ሳይደርሱ ፤ ፀሐይና ብርሃን ጨረቃና ክዋክብት ሳይጨልሙ ደመናትም ከዝናብ በኋላ ሳይመላሉ ቤት ጠባቶች በሚንቀጠቀጡበት ኃያላን ሰዎችም በሚጎበጡበት ጥቂቶች ሆነዋልና ፈጭታዎች ሥራ በሚፈቱበት በመስኮትም ሆነው የሚመሰክቱ በሚጨልሙበት በአደባባይም ደጆቹ በሚዘገቡበት ቀን የወፍጮ ድምፅ ሲላሽ ከወፍ ድምፅ የተነሳ ሰው ሲነሳ፤ ዜማም የሚጮሁ ሴቶች ልጆች ሁሉ ዝግ ሲሉ ከፍ ያለውን ደግሞ ሲፈሩ፤ ድንጋጤም በመንገድ ላይ ሲሆን..."

(መክ. 12÷1-5)

ከሱ ቅኔያዊ አገላለፅ ጀርባ እርጅና በእስምሮአችንና በእካላችን ላይ ያለው ተጽዕኖ እውነታው ተቀምጧል፡- የእቅም መድከም ... የራእይ አለመሰካት ... የእጅ መንቀጥቀጥ ... የአጥንት መገጣጠሚያ ህምም ... መርሳት ... የመሰማት አቅም መድከም... ብቸኝነት... እያየለ የሚመጣ የድካም ስሜት... ዝርዝሩ ማቆሚያ ያለው አይመስልም፡፡ አንድ ጓደኛዬ በረጅሙ እየተነፈሰ "ምንም ነገር በትክክል አይሄድልህም" አለኝ፡፡ እኔም ስሜቱን እጋራዋለሁ፡፡

ግን በእርጅና ውስጥ ያለው ይሄ ብቻ ነውን? እርጅና ዓመታት በገፉ ቁጥር ሚናው አየከበደ ብቻ የሚሄድና ከሞት በቀር ምንም መጠበቅ የማንችልበት ነውን? ወይንስ ከዚህ የበለጠ ነገር ሊሆን ይችላልን?

በግርማ ምገስ የተሞላ እርጅና

መጽሐፍ ቅዱስ የምታውቁ ቢሆንም እንኳ! በብሉይ ኪዳን ውስጥ ቤርኬሊ የሚባለውን ሰው አታስታውሱት ይሆናል! ስለአሱ በጨረፍታ ያህል ማወቅ የምንችለው በ2ኛው. 17÷27-29 እና 19÷31-39 ከምናገኘው ጥቅስ ውስጥ ነው፡፡ ስማንያ ዓመቱ ስለነበር አሱ በአንድ ወቅት ተሸክሞት የነበረውን ኃላፊነት ለሌሎች አስተላልፎ ቀሪ ጊዜውን ለማሳለፍ መርጦ ቢሆን ኖሮ ሊወቅለው የሚችል ማንም አይኖርም ነበር፡፡ እሱ ግን አላደረገውም፡፡

ንጉስ ዳዊት በኋለኛው የአገዛዝ ዘመኑ ወቅት ዐመፀኛና አብሪተኛ በሆነው በልጁ በእቤሌም መሪነት በተካሄደው ዐመፅ ምክንያት ለሕይወቱ ሊል ከሚኖርባት ከኢየሩሳሌም ስመለደድ ተገዶ ነበር፡፡ ተሰሩ ያስቆረጠው ሽሽቱ ወደ ምስራቅ - ከዮርዳኖስ ወንዝ ማዶ ወደሚገኘው አልም ያስ በረሃ መራው፡፡ ዳዊትና ታማኝ ተክታዮቹ ደክሟቸውና ምግባቸውንም ጨርሰው በስተመጨረሻ መሀናይም ወደምትባል ተነጥላ ወደምትገኝ መንደር ደረሱ፡፡ በዚያ ቤርኬሊ በታላቅ መስዋትነት እና ለሕይወት አስጊ በሆነ እርምጃ ለዳዊት እና ከእሱ ጋር ስነበሩት ለዎች ምግብና መጠለያ አቀረቡላቸው፡፡ ምን እልባትም ዳዊት እና ከእሱ ጋር የነበሩት ለዎች ያለ ቤርኬሊ እርዳታ ሊጠፉ ይችሉ ነበር፡፡

እቤሌም ከተገደለና ዐመፁ ከተቀሰበለ በኋላ፣ ዳዊት - በቤርኬሊ እንግዳ ተቀባይነት በተለማው ስሜት - ቤርኬሊን አብሮአቸው ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመለስ ጋበዘው፣ በዚያም በቀሪው ሕይወቱ ሁሉ ሊንከባከበው ቃል ገባለት፡፡ ዐስቡት! . . . ቀሪ ሕይወቱን በንጉስ ቤተ-መንግስት ውስጥ በምቶት! እንደ ንጉሱ፣ ጓደኛም ሆኖ፣ እንዲያሳልፍ ሊጋበዝ!

ቤርኬሊ ግን አልፈለገም፡፡ ምክንያቱስ? እንዲህ ዐይነት ትልቅ ሰውጥ ለማድረግ በጣም ስላረጀ ነው፡፡ "አይሆንም" ብሎ መለለ - "ከንጉሱ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም እወጣ ዘንድ አርጅቻለሁ፡፡ ዛሬ የለማንያ ዓመት ሽማግሌ ነኝ! ከእንግዲህ ምንም ነገር ደስታን አይሰጠኝም፡፡ መብልም ሆኖ ወይን ከእንግዲህ ለእኔ ጣዕም የላቸውም እንዲሁም ዘማሪዎች ሲዘምሩ መስማት አልችልም፡፡" (2ኛው. 19÷34-35)፡፡ ሽማግሌ! አቅመ ቢስ እና ለመስማት የደከመ በኢየሩሳሌም ከንጉሱ ጋር እንዲሆን ሊጋበዝ - ከዐስር ዓመት ወይም ከዚያ በፊት ቢጠየቅ ኖሮ አፈፍ የሚያደርገው እድል - አሁን ምንም ሊሰጠው አልቻለም፡፡ እርጅና ወርሶታልና፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ ለምንድን ነው ምንም በማይታወቅ በአንድ ሽማግሌ ሕይወት ውስጥ የተከለተን አጭር ክስተት መዝግቦ ያስቀመጠልን? የእርጅናን አጥፊነት ወይም የሕይወትን አጭር መሆን ሊያስታውሰን ፈልጎ አይደለም፡፡ በተቃራኒው መጽሐፍ ቅዱስ አንድ እውነት ሊያስጨብጠን ስለፈለገ ነው! ቤርኬሊ ለእግዚአብሔርና ለህዝቡ ያደረገውን ታላቅ አገልግሎት - በሕይወቱ ካደረገው ሁሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሊመዘገብለት የተገባውን ድርጊት - ያከናወነው በእርጅና እድሜው ነው፡፡

ንጉስ ዳዊት አብረውት ከተለደዱት ለዎች ጋር ሲመጣ ቤርኬሊ እንዲህ ብሎ ለራሱ ሊናገር ይችል ነበር "በዚህ ጉዳይ ጣልቃ ስመግባት እርጅቻለሁ፡፡ ከፈለጉ ወጣቶች ይርዷቸው - እነሱ ጉልበት አላቸው፡፡ ለማንኛውም ለእርጅና ዘመኔ ያከማቸውትን ለዳዊት እና ለእነኚህ ለዎች ባበረክት ሞኝነት ይሆንብኛል፡፡ ዳዊትን ብንረዳው እቤሌም ሲያጠቃንና መንደራችንን ሊበዘብዘው ይችላል፡፡ ለምን እጨነቃለሁ? ለምንስ ችግር ውስጥ እገባለሁ? በዚህ ሰዓት የሚያስጨንቀኝ ብዙ ነገር እያለ፡፡"

ቤርኬሊ ግን በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ የሚገኘውን ንጉስ ለመርዳት በመሪነት ሊያስተባብር ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ በ2ሳሙ. 17÷28-29 ሳይ ሲናገር ቤርኬሊ እና ወዳጆቹ "ምንጣፍ፣ ዱካ፣ የሸክላም ዕቃ፣ ይበሉም ዘንድ ስንዴ፣ ገብስ፣ ዱቄት፣ የተጠበለ እሽት፣ ባቄላ፣ ምለር፣ የተቆላ ሽንብራ፣ ማር፣ ቅቤ፣ በጎች፣ የላምም እርሳ ለዳዊትና ከእርሱ ጋር ለነበሩት ህዝብ አመጡላቸው" ይላል። ይህንን ሁሉ ለማድረግ የተደረገውን ቅንጅት እና መስዋዕት ያስቡት! ቤርኬሊ አንድ ክፍተት አየ - ይሄንንም ለመሙላት እድሜውና ድካሙ ሳያግደው የሚችለውን ሁሉ እደረገ። ቤርኬሊ ይህን ማድረግ ባይሳካለት ወይም ፍቃደኛ ባይሆን ኖሮ ዳዊት እና ለዎቹ ከሙት ባህር ባሻገር ባለው የማይመች በረሃ ውስጥ በወገኑ ነበር፤ እናም የሚቀጥለው የእግዚአብሔር ለዎች ታሪክም ፈፅሞ የተለየ በሆነ ነበር። እሱ ግን አሳካው እናም የንጉስ ዳዊት ሕይወት ልትተርፍ ቻለች።

ነጥቡ ይሄ ነው፤ ቤርኬሊ ሽማግሌ እንደመሆኑ መጠን በወጣትነቱ እንዳደረገው ማድረግ አልቻለም - ነገር ግን የቻለውን አደረገ፤ እግዚአብሔርም ጥረቱን (የቤርኬሊን) ተጠቀመበት። ለእኛም እያረጀን ሰንሄድ ይሄ ሊሆን ይችላል።

አንደ ደመና የከበቡን ምስክሮች

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በመጨረሻ ዕድሜው ትልቅ አስተዋፅኦ ያደረገው ቤርኬሊ ብቻ አይደለም። በእርግጥ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በመጨረሻ ዕድሜአቸው ተጠቅሞባቸው ትልቅ ውጤት ባመጣባቸው ወንዶችና ሴቶች ምሳሌ የተሞላ ነው።

ከኖህ እና ከውሃ ጥፋት በፊት በነበሩት ዓመታት፤ እግዚአብሔር ለአገልጋዮቹ ረጅም ዕድሜ እንደሰጣቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። አዳም ለ930 ዓመታት ኖረ፤ ማቱሳላ - በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ረጅም ዕድሜ ያለውና የኖህ ቅድመ አያት የሆነው በ969 ዓመቱ ሞተ። በሕይወቱ ሁሉ - ሄኖክ (የማቱሳላ አባት) ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ግንኙነት መመስረት ምን ማለት እንደሆነ ለልጁ መልካም ምሳሌ ነበር፤ መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር "ሄኖክ የነበረበት ዘመን ሁሉ ሶስት መቶ ስድሳ አምስት ዓመት ሆነ። ሄኖክ አካሄዱን

ከእግዚአብሔር ጋር ለላደረገ አልተገኘም፤ - እግዚአብሔርም ወሰዶታልና" ዘፍ. 5÷23-24።

የሄኖክ መልካም ምሳሌነት ተዕዕኖ ያሳደረው በልጁ ላይ ብቻ ሳይሆን ከእሱ በኋላ በመጡት የልጅ ልጆችም ላይ ነው። የሄኖክ የልጅ ልጅ ከሆነው ከኖህ ሌላ የአምነት ምሳሌ የሚሆኑ ጥቂት ለዎች ማግኘት ይቻላል። እግዚአብሔርን በናቁ እና ለከፋ ገጢያት ራሳቸውን አሳልፈው በሰጡ ለዎች መካከል መጽሐፍ ቅዱስ ሰለ ኖህ "ኖህም በትውልዱ ጻድቅ ፍፁምም ለው ነበር፤ ኖህ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ" (ዘፍ. 6÷9) ብሎ ይናገራል። እግዚአብሔር ኖህን መርከቡን እንዲሠራ ሲያዘው ኖህ ዕድሜው ከአምስት መቶ ዓመት በላይ ነበር።

ከውሃ ጥፋት በኋላ እግዚአብሔር (እግዚአብሔር በሉ አማካይነት በእመፀፍው ዓለም ላይ ፍርድን ያመጣበትና ሕይወት እንደገና የሚጀምርበትን ሁኔታ አዘጋጀ) ዐላማውን ይሸክም ዘንድ ሌላ ሽማግሌ ለው መረጠ - አብራም (በኋላ አብርሃም የተባለውን)። አብራም በእግዚአብሔር የተጠራው የሰው ዘር አዳኝ የሆነው መሊሁ የሚወለድበትን ህዝብ መስራች እንዲሆን ነው። እግዚአብሔር መጀመሪያ ሲጠራው አብራም የለባ አምስት ዓመት ለው ነበር - መቶ ዓመት እስኪሞላውም ድረስ ልጁ ይስሃቅ አልተወለደም ነበር - "እግዚአብሔርም በተናገረው ወራት ለአብርሃም በእርጅናው ሳራ ወንድ ልጅን ወለደችለት" (ዘፍ. 21÷2)።

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በመጨረሻው ዕድሜያቸው የተጠቀመባቸውን ሌሎች ለዎች እንደ ምሳሌነት የተጠቀሱበት ነው - በዕድሜ መግፋታቸውን እንደ ምክንያት በማቅረብ እግዚአብሔር እንዲለሩ የፈለገውን እንደ ያላሉ ወንዶችን እና ሴቶችን ምሳሌ ይዟል። እግዚአብሔር ሙሴን የሲና በረሃን ትቶ ወደ ግብፅ እንዲመለስና የአይሁድን ህዝብ እየመራ ከባርነት እንዲያወጣቸው ሲጠራው ዕድሜው ለማንያ ነበር፤ ከዚያ በኋላ እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ ለእርባ ዓመታት መሪያቸው ሆነ። የእርሱ ተቱኪ የሆነው፤ ኢያሱም፤ ህዝቡን ወደ ተስፋይቱ ምድር እንዲመራ እግዚአብሔር ንላፊነትን ሲሰጠው ዕድሜው ወደ ለማንያ አካባቢ ነበር፤ እሱም በ110 ዓመቱ እስኪሞት ድረስ እገልግሎቱን ቀጠለ። እግዚአብሔር ኤርሚያስን

ለነብያነት ሊጠራው ወጣት የነበረ ቢሆንም፤ ሲያገለግል ተቃውሞ እና ጦርነት ቢኖርበትም እንኳ፤ እስኪሞት (ምንጎልባት ዕድሜው ወደ ዘጠናዎቹ አካባቢ ሆኖ ሳለ) ድረስ ለጥሪው ታማኝ ሆኖ ቆይቷል።

በአዲስ ኪዳንም እግዚአብሔር በመጨረሻው ዕድሜያቸው የተጠቀመባቸው በርካታ ወንዶችና ሴቶች በምሳሌነት ቀርበዋል። እግዚአብሔር የኤልሳቤጥ ባል ለሆነው ለዘክርያስ መጥምቁ ዮሐንስን (የመሊሁ መንገድ ጠራጊ) እንደሚወልድ ሲነግረው በመጀመሪያ አላመነውም። ያቀረበውም ምክንያት "እኔ ሽማግሌ ነኝ ሚስቴም በዕድሜዋ አርጅታለች" (ሉቃ. 1፡18) የሚል ነበር። እርሱ ባያምንም እግዚአብሔር ግን ሁለቱንም ተጠቀማቸው። ማርያም እና ዮሴፍ ኢየሱስን ለእግዚአብሔር አሳልፈው ሊለጡት ወደ ቤተ መቅደስ ሲያመጡት የሀሳንን (የኢየሱስን) መሊህነት በደስታ የተቀበለችው ሐና "በጣም ያረጀች. . . ያለማንያ ዓመትም መበለት ነበረች" (ሉቃ. 2፡36-37)። ሐዋርያው ዮሐንስ የራሷንን መጽሐፍ የጻፈው ተነጥላ ባለችው በፍጥረት ደሴት ላይ በእምነቱ ምክንያት ታስሮ ባለበት ወቅት ነው፤ ምንጎልባትም በጊዜውም ዕድሜው ወደ ዘጠናዎቹ አካባቢ ይሆን ነበር። ጳውሎስ፤ ለብዙ ዘመናት መስዋዕትነትን ካስከፈለ የወንጌል አገልግሎት በኋላ፤ እስር ቤት ውስጥ ሆኖ ራሱን "ሽማግሌው" እያለ ይገልፅ ነበር፤ ነገር ግን ለመፈታት እንደሚናፍቅና ወንጌልንም ማገልገል እንደሚፈልግ ተናግሯል (ፊልሞና 9 እና 22)። ከመጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ሳይሆን ከታሪክ ገጾችም ጭምር እግዚአብሔር እስከ መጨረሻ ዕድሜያቸው ድረስ የተጠቀመባቸውን ብዙ ሰዎች ማቅረብ ይቻላል።

ምስክሮቹን መቀላቀል

ምንጎልባት ለራሳቸው "ደህና፤ ይሄ ለነሱ እውነት ሊሆን ይችላል ለእኔ ግን አይሆንም። አንድ ቀን አረጃለሁ፤ ሳረጅ ግን የኔ አስፈላጊነት ያበቃል። ከዚህም በተጨማሪ ጠረታ ስወጣ ዘና ማለትን ነው የምፈልገው።" እያላችሁ ይሆናል። ከዚያም አልፋችሁ እነኚያ ቀናት አሁን በደጅ ነው ያሉት ብላችሁ አምናችሁ ይሆናል።

ይሁን እንጂ፤ እነኚያ ወንዶች እና ሴቶች ልዩ ሰዎች አይደሉም፤ ከብዙ ቆይታ በኋላ አልፎ አልፎ አንዴ የሚከሰቱ በጣም የተለዩና ልዕለ ሰው የሆኑ ሰዎችም ሆነው አይደሉም። በአብዛኛው

ተራ ወንዶችና ሴቶች ነበሩ፤ እንደዚያም ሆነው አኛን የሚያስተምረን ትምህርት አላቸው። የመጀመሪያው ይህ ነው፤ አርጅና የራሱ የሆነ ፈተናና ተግዳሮት አለው፤ እንደዚያም ሆኖ ግን የመጨረሻዎቹ ዓመታቸው ለሕይወታችን ስኬትን የሚያጎናፅፉ እና መልካም ሊሆኑ ይችላሉ። ለእነሱ ነበር፤ ለአኛም ደግሞ ሊሆን ይችላል።

ሽምግልና በመንገዳቸው ሊያመጣ ለሚችለው ለማንኛውም ነገር - በአዕምሮ፤ በእካል፤ በሰሜት፤ ከሁሉም በላይ ደግሞ በመንፈስ - የተዘጋጁ ነበሩ። ያ ልዩነትን አደረገ። ያደረጉትን ማድረግ የቻሉት አርጅና ከመምጣቱ በፊት ለፈተናዎቹ ዝግጁ ስለነበሩ ነው። አርጅና አሳሳገረማቸውም፤ እግዚአብሔር ረጅምን ዕድሜ ከሰጣቸው ከእነሱ ጋር እንደሚሆን ያውቃሉ፤ እግዚአብሔርም ያቆያቸው በምክንያት እንደሆነ ጭምር ያውቃሉ። ለእነሱ አርጅና የሚካድ ወይም የማይወደድ አይደለም እግዚአብሔር ለሕይወታቸው ያለው ዐላማ እካል ተደርጎ ሊታለብ የሚገባ እንጂ። ተራ ሆነው ግን የተለየ እምነት የነበራቸው ሰዎች ናቸው።

አርጅና ለሚያመጣው ያለተጠበቀ ውስብስብ ነገር እና የነገሮች መለዋወጥ እንዴት ራሳቸውን ሊያዘጋጁ ቻሉ? አኛ ደግሞ አሁን፤ ወጣትም ሆነ ሽማግሌ፤ እንዴት ነው ለእነኚህ ዓመታት መዘጋጀት የምንችለው? በሌላ መልኩ ለማስቀመጥ፤ ሕይወታችንን በጠንካራ እና በማይናወጥ መሰረት ላይ ማለትም ቀሪውን ጊዜያችንን በሚያስተካክልና በሚያስጠብቅ መልኩ መገንባት የምንችለው እንዴት ነው? አግኝተናቸው በሕይወታችን የምንተገብረው ከሆነ እግዚአብሔር የምንፈልገውን መልስ ሰጥቶናል።

በድል ሰሜት ወደ መጨረሻችን መቃረብ

ማርጀት በሕይወቱ ታላቅ መደነቅን ቢፈጥርብንም፤ ትልቁ ደስታዬ ግን ገና ሊመጣ ነው፤ እሱም ሞትን ድል በመንሳት ወደ እዳኔ ወደ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘላለማዊ መገኘት መድረስ ነው።

ማህበረሰቡ ምንጎልባት አርጅናን ሊከበር የሚገባው የሕይወት ደረጃ ነው ብሎ ሳያምን ይችል ይሆናል፤ የኔ ጸሎት ደግሞ በጌታ ኢየሱስ የሚያምኑ የመጨረሻ የሕይወታቸውን ጉዞ ልክ ሙሴ በ 120

ዓመቱ ሊሞት እንዳይረገው በድል አንዲያጠናቅቁ ነው። "ሙሴም ወደ ናባው ተራራ ወጣ . . . በዚያም እግዚአብሔር ሁሉንም ምድር አላየው . . . የጌታ አገልጋይ ሙሴ በዚያ ሞተ . . . ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እንደ ሙሴ ያለ - እግዚአብሔርን ፊት ለፊት የሚያውቀው ነብይ አልተነሳም።" (ዘጸ. 34÷1፤5፤10)።

ይህ የሚደነቅ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ነው። ሙሴ ባለመታዘዙ ምክንያት ወደ ተስፋይቱ ምድር እንዳይገባ ቢከሰክልም፣ እግዚአብሔር በእርጅና ዘመኑ ምድሪቱን እንዲያይ ፈቀደለት። እግዚአብሔር በሉዓላዊነቱ በዕድሜ የገፉትን ሰዎች አሁን ባሉ አና ቅርብ በሆኑ ነገሮች ያላቸውን አይታ አደብዝዞ መንፈሳዊ ዐይኖቻችንን ዘላለማዊ በሆኑ ነገሮች ላይ አንድንተክል ማድረጉ አንዳንዴ ያስገርመኛል።

ከሙሴ በኋላ የተተኪው ኢያሱ፣ "ሙሴ እኛን ሰለጫነበት የጥበብ መንፈስ ተሞላ . . . እግዚአብሔርም ለሙሴ ያዘዘውን (ኢያሱ) አደረገ" (ዘጸ. 34÷9) ተብሎ በእግዚአብሔር ቃል ተጽፎአል። ሙሴ ከሞተም በኋላ፣ የሙሴ ተዕዕኖ የእግዚአብሔር ህዝብ ታላቅ የጦር መሪ በሆነው በኢያሱ ሕይወት ላይ ነበር።

አናንተን ለሚከተሉ ለሌሎች ምን ዐይነት ምስክርነት ነው እያስተላለፋችሁ ያላችሁት? እግዚአብሔር ለናንተ ያደረገላችሁን ነገር ማስታወስ በሽምግልና ጊዜያችሁን ያበረታችኋል። ሌሎች የናንተን ተግባርና ዝንባሌ ይመለከታሉ። ልታመጡ የምትችሉትን ተዕዕኖ አቅላችሁ አትመልከቱት፤ የእግዚአብሔርን ቃል መለረታዊ እውነት አስተላልፉ። ይህ ሲሆን ወጣቱ ትውልድ ልክ እንደ ኢያሱ "በጥበብ መንፈስ የተሞላ ይሆናል።"

2. ከሕይወት ጡረታ ስትወጡ

"እናንተ ራሳችሁ ብቻችሁን ወደ ምድረ በዳ ኑና ጥቂት እረፉ።"
ማር. 6÷31

"በማርጆታችሁ ቅር አትለጉ። አብዛኞች ይህን እድል አላገኙትም።"
ምንጩ ያልታወቀ

"ዘና በሉ - ሕይወት ጠፊ ናት" የሚል ጽሁፍ ከምታብረቀርቅ አዲስ ጥቁር ተብርድ መኪና አጠገብ በቆመ አሮጌ ቀይ ፎርድ ተንደርበርድ መኪና ፈረፋንን ላይ ተለጥፎ ነበር። በሁለቱ መኪኖች መካከል ያለው የዕድሜ ልዩነት ወደ አምላ ዓመት ይጠጋል። የ1961 ሞዴል በሆነው መኪና የኋለኛው መቀመጫ ላይ አንድ አዳጊ ልጅና ህፃን፣ የሹፌሩ የልጅ ልጆች፣ ተቀምጠው ማየቱ ፈገግ አስብሎኛል። የጥቁሩ መኪና ባለቤት ደግሞ የሹፌሩ ልጅ ነበር - ሶስቱ ትውልዶች በቤተሰብ ሽርሽር ላይ ነበሩ። ሁኔታው ልጆቹ ህፃናት በነበሩ ጊዜ አንድ ላይ ሆነን በአንድ መኪና ውስጥ ታጭቀን ያላለፍንባቸውን ያስፋትን ዓመታት አስታወስኝ። "በአንድ ላይ መሆን" ምን እንደሆነ ገብቶኝ ነበር። በአሁኑ ጊዜ ይህ ለብዙ ቤተሰቦች አንደድሮ ነገር ነው የሚወስደው።

ጓደኞቼ ወደ መኪና ማቆሚያው ቀረብ ብላ ማውራት ጀመርን። ከአያቶቻቸው ጋር ስታወራ ሌሎች 1961 ቡሴት በርድን (የያኔው መጠሪያ በሆነው ስም) ለማድነቅ ተለበሰሰ። የአሜሪካን ህልም የተባለው መኪና ነበር። ጆን ኤፍ ኬኔዲ ቡሴት በርድ መኪኖችን በባም ነበር የሚወደው። እናም በ1961ዱ የምረቃ ስነ-ስርዐት ላይ አምላ የሚሆኑ መኪኖች ነበሩት። በቴክኖሎጂ የመጠቀሙ አዲሱ መኪና ወደ ኋላ ተትቶ አሮጌው መኪና የሁሉንም ትኩረት መላቡ እጅግ አስገርሞኛል። ምን አልባት አዲሱ መኪና በውስጡ ምንነቱን የሚያሳይ ማንም ስው ስላልነበር ይሆናል። ነገር ግን ሽበት የወረረውን አያት ከሁለቱ ደስ የሚሉ ከአያቶቻቸው ጋር ወደ መሬት ለመውረድ ከሚጥሩ ህፃናት ጋር እያንፃፀርኩ ባየው ይሻላል። በኋላም ይሄ ሰውዬ መኪናዋ ለአምላ ዓመታት ያህል የግሉ እንደነበረች ላውቅ በግሌ አውነተኛ መኪና ነው አልኩኝ።

በከፍተኛ ፍጥነትና ቅጽበታዊ በሆነ እርካታ በተያዘች ዓለም፤ በቅርሶች፤ በአገልገሉ ዕቃዎች እንዲሁም ለብዙ ጊዜ በተሰበሱ ልብሶች መደሰት ያበቃለት ይመስላል። ነገር ግን ኮካ ኮላ ለመቶ ዓመታት ያህል ሲጠቀምበት የነበረውን ቀመር በ1985 በለወጠ ጊዜ፤ የቀድሞው እንዲመለስ በማለት የህዝብ ዓመፅ ተቀስቅሶ ነበር፤ እናም ኩባንያው በሁለት ወራት ውስጥ ለሰላሳ መጠብን ኮካ ኮላ ክላሲክ በሚል ስም ወደ መሸጫ ሱቆች ለመመለስ ተገድዷል ሽያጩም ጣሪያ የነሃ ሆኖ ነበር። የገበያ ባለሙያዎች ያረጋገጡት ነገር ቀመሩ ዘመናትን ተሽጋሪ መሆኑን ነው። "የመጀመሪያው ነገር" እንዳይነባቸው በፊለት በሚሊዮን የሚቆጠሩ አድናቂዎች በማረጋገጣቸው ምክንያት፤ የንግድ ሚሰጥሩ አሰራር አዲሱን አሰራር አስወግዶታል።

ይሄ ሁሉ ከአርጅና ጋር ምን አገናኘው? የድሮ ነገር እውነተኛ ነው። የድሮ ነገር ትክክለኛ ነው። የድሮ ነገር ዋጋ ያለው ነው። እንዲያውም አንዳንዶች የድሮ ነገር ያምራል ይላሉ። አንዲት እርጊት ሌት እንደዚህ አለች አሉ "ፊት አየተሸበሸበ ነው . . . ምንአለበት በቂ ጊዜ፤ ገንዘብ እና ድፍረት ቢኖረኝና የፊትን ቆዳ ባለቀየርክ!" የተወደደ ባላም እንዲህ አላት፤ "ውዴ፤ በጣም ውድ ያልሆነና ዘላቂነት ያለው የፊት ቆዳ (ሽፋን) ማስቀየሪያው ፈገግታ ነው፤ ፈገግታ ያንቺን ገጽታ ያወጣዋል፤ ለዎችንም ወዳንቺ ይለባል።"

እርግጥ ነው፤ ያረጀ ሰው ሁሉ የህልም መኪናው ላይ መንጠልጠል ወይም የፊትን ቆዳ ማስቀየር አይችልም፤ ነገር ግን አሁን ባለንበት ሕይወት ረክተን የመኖር ምርጫ አለን። ከሁሉ በላይ፤ በዚህ መገኘታችን ምርጫ አይደለም። ከሕቀሪያው ጸውሎስ ጋር "የምኖርበት ኑሮ ይበቃኛል ማለትን ተምራለሁና" ፊል. 4፡11 ማለት እንችላለን? አውነት አላችኋለሁ መኪና መንዳት ናፍቆኛል፤ ግን ደግሞ የምፈልግበት ድረስ ስለማወስዱኝ ሰዎች ምሰጋናን አቸራለሁ። ህመምና ችግሮቹ እንደምፈልገው ዐይነት ወጣት አለመሆኔን ቢያስታውሱኝም፤ ግን ስለነሱ ማውራት መቻሌና በትዕግስት የሚያዳምጠኝ ሰው በማግኘቴ በምስጋና ተሞልቻለሁ። መስታወት አይዋሽም። እኔ ግን አይኔ አጥርቶ ባለማየቱ ምክንያት የተሸበሸበ ቆዳዬን ስለማያሳየኝ ደስ ይለኛል። በዘጠና ሁለት ዓመቱ አያለሁ አንኳ፤ ፍላጎቴ ባለኝ ነገር ረክቶ መኖርን መማር ነው። አርጅና ከመማርና ከመሰቅ ሊገድብኝ አይገባም።

አንድ የፖሊስ መኮንን አንድ ታዋቂ የምትመስል ሴትን መኪና አስቀም፤ ለምን ከተፈቀደው የፍጥነት መጠን በላይ እንደሄደች ጠየቃት ይባላል። በተሳፋሪ መቀመጫ ላይ ተቀምጦ የነበረ አንድ ሽማግሌ አየሰቀ፤ "አንተ ጎበዝ፤ አኛ የምንፈጥነው ወዴት እየሄድን እንዳለን ሳይጠፋብን በፊት በቦታው ለመድረስ ነው!" አለው። እየሄድን ወዳለንበት ቦታ መድረስ ጠቃሚ ነገር ነው። በተመሳሳይ ጉዞ አኛን እየተከተሉ ላሉትም የዚያኑ ያክል ጠቃሚ ነው፤ ምክንያቱም እስከአሁን በውል አላወቁትም እና ነው። የድሮው ትውልድ ከአዲሱ ጋር ለመጓዝ ቢያስቸግረውም ትንፋሻችን እስካለ ድረስ መንገዱን የምንመራው አኛ (የድሮው ትውልድ) መሆናችንን ማስታወስ አለብን። ተከታዩ ትውልድ ስለ አርጅና የሚማረው ከአኛ ነው። አኛ ጥሩ ምሳሌዎች ነን? ሁላችንም ስህተትን እናደርጋለን፤ ነገር ግን ጊዜን ወደ ጌላ ጠምግዘን አንዳንድ ነገሮችን ለማስተካከል ብንሻም ይህ ፈጽሞ አንደማንችል አናውቃለን። ይሁን እንጂ ከውድቀታችንና ከሰኬታችን የተማርነው ትምህርት ከጌላችን ለሚከተሉት ሊጠቅም ይችላል። በነሱ ላይ ልንፈጥረው የምንችለው ተፅዕኖ በቦታችን ጥሩ ትውስታ በመተው ወይም አንዳሳየ ሆኖ በማለፍ መካከል ያለውን ልዩነት ለያጠብልን ይችላል።

አንዲት በዐስራዎቹ ዕድሜ ውስጥ የምትገኝ፤ በአገልግሎታችን ውስጥ ጓድ የሆነ ሰው ልጅ፤ በቤት ውስጥ ወንድ አያቷ ሲሞቱ አይታ አንድ ነገር አለች። አይኗ በእንባ ተሞልቶ፤ "ወንድ እያቴ ከሴት አያቴ ያገኘውን እንክብካቤ መቼም እልረሳውም። በህመምና በጣር ውስጥ ያሉትን አንድንከባከብ አስተምሮኛል። ከዚህም በላይ በእስቸጋሪ ሁኔታዎችም ውስጥ ሆኖ በድፍረት መኖርን አስተምሮኛል።" ወጣቱ ገብውን ከተጓዙ ለዎች ብዙ ሊማር ይችላል። ልክ እንደዚሁ፤ በዕድሜ የገፋነውም ቢሆን የወጣቱን አስተዋለዖ ለሕይወታችን ከግምት ውስጥ ማስገባት አለብን። እነሱ ስህተቶችንንም ሆነ የተቀዳጀነውን ድል ያያሉ። አኛም ለእነሱ ትግልና ሰኬት እውቅና ልንሰጥና ልናበረታታቸው ይገባል የማይታወቀውን የወደፊት ጊዜ ይጋፈጣሉና። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "ለሁሉም በመን አለው፤ ለሁሉ ነገር ጊዜ አለው . . . ለማግኘት ጊዜ አለው፤ ለማጣትም ጊዜ አለው" (መክ. 3፡1፤6)። በማጣት ወቅት ልናገኛቸው የምንችላቸው ትምህርቶች

አለ። የአግዚአብሔርን ዐላማ በንዘንና በችግር ወቅት እንኳ ቢሆን እንዳንረሳ፤ ምክንያቱም እርሱ በጉዞአችን ላይ ሁሉ ከእኛ ጋር ነው።

ከብዙ አታካች የሥራ ዓመታት በኋላ ጡረታ መውጣትን የናፈቁ የጥንዶችን ታሪክ አስታውሳለሁ። ለእረፍታቸው በየዓመቱ በእሜሪካ ሰሜን ምዕራብ ጠረፍ አካባቢ ወደምትገኝ ተነጥላ ወዳለች የባህር ዳርቻ ከተማ ይሄዱ ነበር። እርሱ (ወንዱ) በዋናው አየር መንገድ ውስጥ የነበረው ሥራ ብዙ ጊዜ መንዝ እንዲችሉ ቢያደርጋቸውም፤ ይሄ ቦታ ግን የነሱ መመሸጊያ ቦታ ነው፤ ይህ ቦታ በዓለም ውስጥ ካሉ ቦታዎች ሁሉ ይልቅ ሊዘናኑበት የሚችሉበት ብቸኛው ቦታ ሆኖ ነው የሚለማቸው። ለእነሱ በባህሩ ዳርቻ እንደሚያደርጉት ሽርሽር ወይም ፀሐይ ከፓስፊክ በላይ ስትጠልቅ እያዩ እራት እንደመብላት የሚያስደስታቸው ነገር አላገኙም። በውቅያኖሱ ትይዩ የሆነ መጠለያ ሲያገኙ፤ ወደፊት ጡረታ ከወጡ በኋላ የሚኖሩበት ቦታ እንዳገኙ ተስምቷቸው፤ ወዲያውኑ ነበር የገዙት።

በስተመጨረሻ የጡረታ መውጫ ቀኑ ደረሰ። አየር መንገዱ ሰውዬውን ለረጅም ዘመን አገልግሎቱ በተገቢው መንገድ አክብሮ ሸኘው። ጥንዶቹ ቤታቸውን ለሽያጭ አቅርበው ወደ አዲሱ ቤታቸው አድካሟትን የ 1200 ማይል ረጅም ጉዞ ጀመሩ። ኑሮውን ተያያዙት፤ በማዕበሉ አጠገብ እየተንሸራሸሩ፤ በትንሿ ከተማ ያለውን ቀላል ሕይወት እየመሩ፤ የራሳቸውን ፕሮግራም የመያዝና የፈለጉትን ነገር የማድረግ ነፃነትን ተቀዳጁ። ሁሉም ነገር ልክ እንዳለቡት ሆነላቸው። ይህም ምርጥ ኑሮ ነበር።

ይሁን እንጂ፤ በአምስተኛው ሳምንት ያለመረጋጋት ይታይባቸው ጀመር፤ እናም ለህተት እንደለሩ ተገነዘቡ። ማዕበሉ ከድንጋዮቹ ጋር ሲጋጭ ማየቱ ብቻ ከ1200 ማይል ርቀት ላይ የነበራቸው የቀድሞ ሕይወት የፈጠረውን ክፍተት ለመሙላት በቂ አልነበረም። ጥቂት ሳምንታት ከቆዩ በኋላ ምግብ ቤቶችን፤ ቡና ቤቶችን እንዲሁም መደብሮችን ማዘውተሩ አስደሳችነቱን እያጣ ሄደ። "ለሚቀጥሉት ሃያ ወይም ሠላሳ ዓመታት የምናደርገው እነኚህን ብቻ ነው?" ብለው ራሳቸውን ጠየቁ። "ልጆቻችንና የልጅ ልጆቻችን ትተናቸው ለንመጣ ምን ዐለበን ነበር?" ለሠላሳ ዓመት የኖሩበት ቤት እስካሁን ባለመሸጡ ዕድለኞች ነበሩ፤ ስለዚህም አቃቸውን ጠቅልለው

ወደ ቤታቸው ተመለሱ። የአየር መንገዱ ሥራ አስፈፃሚ (ሰውዬው) ከድሮ ድርጅቱ ጋር በትርፍ ለዓቱ የማማከር ሥራ ጀመረና እንዲህ አለ፤ "ለጡረታ ዝግጁ የሆንኩ መስሎኝ ነበር፤ ግን በደንብ አላሰብኩበትም ነበር።"

ወደ ጡረተኝነት መሸጋገር

ብዙ ሰዎች ተመሳሳይ ታሪክ ሲኖራቸው ይችላል። ያልደረሰንበት ነገር ሁሉ ያንናል የሚለው የድሮ አባባል እሁንም እውነት ነው። ጡረታ ከሁለት ሳምንት ዕረፍት በጣም የተሰየ ነው፤ ለውጥ ደግሞ፤ ወጣትም ሆንን ሽማግሌ፤ የማይቀር የሕይወት አካል ነው።

ጊዜ ሲሂድ እኛም ከልጅነት ወደ ጉርምስና ከዚያም ወደ ወጣትነት ብሎም ጉልምስና ከዚያም ስራ ምንአልባትም ትዳር እና ልጆች ይከተሉ ይሆናል - በስተመጨረሻ ልጆቻችንን ሸኝተን በባዶ ቤት እንሆናለን። እንዳንዶቹ የሕይወት ሽግግሮች አስቀድመው የሚታወቁ ሲሆኑ ሌሎቹ ግን በድንገት ነው የሚመጡብን።

ሕይወት በለውጥ የተሞላች ናት፤ ትልቅ ከሆኑት ለውጦች መካከል ግን አንዱ ጡረታ ነው። እንዳንዱ በጉጉት ይጠብቀዋል፤ ሌላው ደግሞ ይፈራዋል። በቅርብም ይሁን ዘግይቶ ረጅም ዕድሜ የሚኖር አብዛኛው ሰው ይቀምለዋል። "ጡረታ አስከወጣ ድረስ ቸኩያለሁ" ብሎ እንድ በስድሳዎቹ መጀመሪያ ላይ ያለ ሰው በቅርቡ ጽፎልኝ ነበር - ለዓመታት መቶ ጊዜ የለማሁት ነገር ነው። ሌላው ደግሞ እንዲህ አለኝ፤ "ሚስቴና እኔ እስከአሁን ሠላሳዎቹ ውስጥ ነን እናም ትልቁ መሻታችን እኔ እምላ ስሞላ ጡረታ ለመውጣት ነው።" በቅርቡ ደግሞ ሌላው በተቃራኒው መልኩ እንዲህ አለኝ፤ "ጡረታ መውጣትን እየፈራሁት ነው። በድርጅቱ ደንብ ደግሞ ጡረታ መውጣት ግዴታ ነው፤ እናም እኔ ከጥቂት ጊዜ በኋላ መውጣቴ የግድ ነው። ሥራዬ ያስደሰተኛል፤ ያለሥራዬ እንዴት መኖር እንደምችል መገመት ያዳግተኛል።"

ሰዎች የተለያዩ ስለሆኑ ምላሻቸውም የተለያየ ነው፤ ይሁን እንጂ፤ ለብዙ ሰዎች የሥራ ዘመናቸው ማብቂያ የእውነት ትልቅ

ለውጥ የሚያመጣ ክስተት ነው፤ የሥራ ዘመናቸው ማብቂያ ብቻ ሳይሆን የመጨረሻ ዓመታቸውንም መጀመሪያ አመልካች፤ ወላጅ ጊዜ ነው። ጡረታ ዕድሜያችን እየገፋ ሊመጣ ብቻ ከሚያገኝን ለውጥ አንዱ ነው - ግን ትልቁ ነው። የትዳር ጓደኞቻችን ከቤት ውጪ ሥራ ሠርተው ባያውቁም፤ ሽግግሩ እኛን እንደሚረብሽን እነሱንም ሊረብሻቸው ይችላል።

ክጡረታ በጊዛ የሚኖረንን ጊዜ የዕረፍትና የመዝናናት አድርገን እንሰለው ይሆናል፤ አንዳንድ ጊዜም እንደዛው ይሆናል። ነገር ግን ሌላም ጎን አላቸው፤ ልክ እንደሌሎቹ የዕድሜ ደረጃዎች የመጨረሻዎቹ ዓመታቸውንም በተደጋጋሚ ለውጥና ሽግግር የተሞሉ ናቸው። ጡረታ ለመውጣት መወለን . . . ከተለያዩ የየቀን ተግባራት ጋር መሳመድ . . . ጊዜው በሄደ ቁጥር የሚታየው የጤና ማሽቆልቆል . . . የትዳር አጋርን ማጣት . . . በሌሎች ላይ ያለን ጥገኝነት እየጨመረ መሄድ . . . እነኚህና ሌሎች ከስተቀቶ በጡረታችን ለዓት የራሳቸውን ችግሮችና ማስተካከያዎች ይዘው ይመጣሉ።

እንዲሁም ሆኖ ብዙ ለዎች በጡረታ ወቅት ስላሉ እውነታዎች በጥቂቱ የተዘጋጁ ናቸው። ወይ ከእውነታው በራቀ መልኩ ቀና ቀናውን ብቻ ይሰበው ነው፤ ካልሆነም ጭራሽ ሊያስበብት አልፈለጉ ይሆናል። አንድ ጡረታ የወጣ የንግድ ሰው፤ "ጡረታ ስለመውጣት ወይም ስለማርጀት ብዙ ዐስቤ አላውቅም" ብሎ ነገረኝ። "ጡረታ ከመውጣቱ አስቀድሞ በትንሹ ብቻ አሻግራ አይቺ ሥራዬን ሠርቼ ቢሆን ኖሮ" ብሎ ቀጠለ፤ "ክሳራ ውስጥ እገባ ነበር።" "ለጊሰኛው ዕድሜዬ ተዘጋጅቻለሁ ብዬ ዐስብ ነበር" ብላ አንዲት ሴት ጸፈችልኝ። "እንደ አንድ የሰለጠነች ሴት በገንዘብ ራሴን ለመቻል ከፍተኛ ትኩረት ለጥቼ ነበር። አሁን ግን እየተጋፈጥኳቸው ላሉት ስሜታዊና መንፈሳዊ ተግዳሮቶች ምንም እንዳልተዘጋጀሁ እየተረዳሁ ነው። የገንዘብ ችግርን መፍታት ብቻ በቂ አለመሆኑ ገብቶኛል- በጭራሽ በቂ አይደለም።"

ጡረተኝነት እና መጽሐፍ ቅዱስ

ሥራ እግዚአብሔር ለሕይወታችን ካለው ዐላማ አንዱ አካል ነው። ሥራ ጠረጴዛችንን በምግብ ለመመላት የምናደርገው ነገር ሳይሆን እግዚአብሔር ለእርሱ ክብርን እንድናመጣለት ከሰጠን ዋና

መንገዶች ውስጥ አንዱ ነው። የመጽሐፈ መከብብ ጸሐፊ "ለሰው ከሚበላና ከሚጠጣ በድካሙም ደስ ከሚለው በቀር የሚሻለው ነገር የለም። ይህም ደግሞ ከእግዚአብሔር እጅ እንደተሰጠ አየሁ" ብሎ ይናገራል (መክ. 2÷24)። ጳውሎስ ሲናገር "እንግዲህ የምትበሉ ወይም የምትጠጡ ብትሆኑ ወይም ማናቸውንም ነገር ብታደርጉ ሁሉን ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት" ይላል (1ቆሮ. 10÷31)።

ኢየሱስ አብዛኛውን ሕይወቱን በእጆቹ ሥራ ሰርቷል። አንዳንድ ጠላቶቹ እንደ አናሂነት ያለ ተራ ሥራ የሱን መሲህነት ውድቅ ያደርገዋል ብለው በስህተት ዐስበው "ይህ አናጢው አይደለም እንዴ?" ብለው አፈዘዋል (ማር. 6÷3)። ሐዋርያው ጳውሎስም ልክ እንደዚሁ በእጆቹ ሠርቷል፤ በጉዞው ላይ አልፎ አልፎ ድንኳን እየሰፋ የራሱን ኑሮ ይቻል ነበር (የሐዋ ሥራ 18÷3)። በእግዚአብሔር ዐይን ህጋዊ የሆነ ሥራ ሁሉ ክብርና ጥቅም አለው፤ ይህ ማለት ሥራችንን በኩራት፤ በትጋትና በታማኝነት መሥራት አለብን ማለት ነው።

ይህ ማለት ግን ሥራችን የሕይወታችን ማዕከል ይሁን ማለት አይደለም። ይህ ቦታ የተገባው ለእግዚአብሔር ብቻ ነው፤ እናም ሥራችን እንዲገዛንና እንዲቆጣጠረን ከፈቀድንለት ለእኛ ጣዖት ሆኗል ማለት ነው፤ ይህ ደግሞ ስህተት ነው። በሳምንት ውስጥ ለባ ወይም ለማረፊያ ለዓት ወይም ከዛ በላይ ለስመሥራቱ የሚፎክር ሰው ለሥራው አለቃ ነኝ ብሎ ያስብ ይሆናል፤ እውነታው ግን እሱ የሥራው ባሪያ መሆኑ ነው። ከዚህም በላይ ሕይወቱ በሥራው የተጠቀለለ በመሆኑ፤ ማንነቱ ወይም ለራሱ የሚለጠው ቦታ ይህም ማለት አንደ ሰው ለራሱ የሚለጠው ግምት - ለሥራ ባለው ችሎታ ላይ የተመረከዘ ይሆናል። እንደ አለመታደል ሆኖ፤ ቁስ ወዳድ የሆነው ህብረተሰባችን ይህን ብቻ የሚያበረታታ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር አንተ ከሥራህ እንደምትበልጥ ይናገራል፤ ሥራህ እሱ ላንተ ያለው የዕቅድ አካል ብቻ ነው።

ይህ ማለት መሥራት ማቆም እና ጡረታ መውጣት በእግዚአብሔር ዐይን ስህተት ነው ማለት ነው?

ጡረታ የሚለው ቃል - በተለይ እኛ አሁን በምንጠቀምበት መልኩ - በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ አይገኝም። በጥንት ዘመን የነበሩ ለዎች አቅማቸው እስከፈቀደላቸው ድረስ ይሰሩ ነበር። በድሮ ጊዜ

የማህበራዊ ዋስትናና የጠረታ ቁጠባ ፕሮግራሞች ስላልነበሩ የነኚህ ሰዎች መሥራት ግድ ነበር። በተጨማሪም አብዛኞቹ ሰዎች ሥራቸው ወይ ግብርና ወይ እሳ ማጥመድ ወይ እጅ ጥበብ ስለነበር ለመኖር ሲሉ እስከተቻላቸው ድረስ መሥራት ነበረባቸው (ይህ እሁንም በብዙ የዓለማችን ክፍሎች የሚታይ ነው)። መሥራት የማይችሉት ደግሞ በቤተሰቦቻቸው ላይ ጥገኛ ነበሩ። እንዳንዴ ይህም እስቸጋሪ ይሆናል፤ ስለዚህም ነው መጽሐፍ ቅዱሳችን የቤተሰብ ድጋፍ ላጡት ባሎቻቸው ለሞቱባቸው፣ ለወላጅ አልባ ልጆችና የእካል ጉዳት ላለባቸው ሰዎች የተለየ እንክብካቤ እንድናደርግ የሚያዘን። መዝሙረኛው እንደጻፈው፤

"ለድሆች እና ለድሀ እደጎች ፍረዱ ለችግረኛውና ለምስኪኑ ጽድቅ እድርጉ ብቸኛውንና ችግረኛውን አድኑ።" (መዝ 82:3-4)

ግልፅ በሆነ መልኩ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለጠረታ የምናገኘው ማጣቀሻ የሌዊ ነገድ የሆኑትን በሚመለከት ብቻ ነው፤ (ሌዊውያን) የእስራኤላውያን አምልኮት እግዚአብሔር ማዕከል በሆነው በድንኳኑ (በኋላ ቤተ መቅደስ የተባለው) ውስጥ ካህናቱን እንዲያግዙ ኅላፊነት የተሰጣቸው ናቸው። የእነሱ እገልግሎት የቤቱን ጥገና እና በአምልኮ ወቅት የሚጠቀሙባቸውን ቅዱስ ዕቃዎች መጠበቅንም ያጠቃልላል። ኅላፊነታቸው የሚጀምረው በሃያ አምስት ዓመታቸው ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስ ግን "ዕድሜያቸውም እምላ ዓመት ሲሞላ የእገልግሎታቸውን ሥራ ይተዋሉ፤ ከዚያም በኋላ እይለሩም" ብሎ ይናገራል (ዘጉ. 8:25)። ምክንያቱ እልተገለፀም! ምናልባት ግን በአምልኮ ወቅት የሚጠቀሙባቸው ዕቃዎች እንዳይወድቁና (በእካል ድካም ምክንያት) እንዳይሳዱ ወይም ለነ-ስርዐቱን እንዳያረክሱ በሚል አደጋውን ለመቀነስ ሊሆን ይችላል። ምን እልባትም ደግሞ እዲሱን የሌዊውያን ትውልድ ኅላፊነታቸውን የሚረከቡበትን ዕድል ለመስጠትም ይሆናል።

እሁን የምንኖርበት ዓለም ከዚህ በጣም የተለየ ነው፤ ጠረታ የመውጣትና የመጨረሻዎቹን ዓመታቶች ዘና ማለትን በጣም ነው የምናስበው። በዕድሜ የገፉ ሰዎች ለወጣቱ የሥራ ዕድል ለመፍጠር ሲባል ጠረታ እንዲወጡ ይገደዳሉ። ጠረታ መውጣት ምንም ችግር

የለውም! እነኚን ጊዜያት ከእግዚአብሔር እንዳገኘው ስጦታ የምናያቸው ከሆነ፤ የሕይወታችን ምርጥ ጊዜ ሊሆንልን ይችላሉ። እግዚአብሔር ሥነ-ፍጥረትን በሙሉ የመፍጠር ሥራውን ከጨረሰ በኋላ በሰባተኛው ቀን እርፏል - እኛም ሥራችንን ከጨረስን በኋላ ከእርሱ በተሰጠን እድል ማረፍ የጥፋተኝነት ስሜት ሊፈጥርብን እይገባም።

ጠረታችንት ለእኔ

ከነበረኝ የሰብከት ሕይወት የመላቀቅ ውሳኔ ለኔ ቀላል አልነበረም። ለዓመታት ለሰዎች ሰናገር የነበረው እኔ የማርፈው እግዚአብሔር እንዳርፍ ሊወሰን ብቻ እንደነበር ነው - እንደዚህ ስል ግን ምን ማለቴ ነው? እግዚአብሔር እኔ እንዳርፍ እንደፈለገ እንዴት እንደማውቅ እርግጠኛ እለመሆኔ የገባኝ ቀለ እያለ ነው፤ ከባድ የሆነ የጤና መቃወስ ካጋጠመኝ በኋላ ነው የተረዳሁት። ጠረታ መውጣት (ማረፍ) በነበረበት ለዓት ሳያርፍ በሥራው የቀጠለ እንድ ታዋቂ ሰባኪ በሰርዐት መናገር ባለመቻሉ እጁን በሰው ተደግፎ ከመድረክ እንደወረደ ባንድ ቦታ ለምቻለሁ። ይህ በእኔ ላይ እንዲሆን ፈጽሞ አልፈልግም።

ጊዜው በገፋ ቁጥር ግን፤ ድሮ እድርግ እንደነበረው መርሃ-ግብሬን መጠበቅ የሚያስችለኝ እካላዊ ብርታት እንደሌለኝ እያወቅሁ መጣሁ። የተሰጣቸውን ጥበብ ከማከብርላቸው ሰዎች ጋር ብዙ ከጸለይንና ከተማከርን በኋላ፤ የከተማ ዐቀፍ የወንጌል እገልግሎቴን መቀነስ ጀመርኩ፤ ከሁለት ሳምንት ወደ ዐለር ቀን፤ ከዚያም ወደ ሳምንት፤ በመጨረሻም ወደ ሶስት ቀናት። ጉልበቴን ለመቆጠብ ስል በተቻለኝ መጠን ሌሎች ሥራዎችን መገደብ ጀመርኩ። በድርጅታችን ውስጥ የነበረኝን የየቀን አስተዳደራዊ ኅላፊነቶች ለልጄ ለፍራንክሊን እስተላለፍኩ። ፍራንክሊን፤ ለወንጌል እገልግሎት የነበረው መሰጠትና ዓለም ዐቀፍ የክርስቲያን በጉ አድራጎችና የወንጌል ሥራ ድርጅታችን ፕሬዝዳንት ሆኖ ያካቡተው ለፊል ልምዱ ሥራችንን ለመምራት ብቁ እድርጎታል። እ.ኤ.አ በ 2001 የሥራ አመራር ቡድኑ በሙሉ ድምፅ እኔን ተክቶ ፕሬዝዳንት እንዲሆን መረጠው።

ዓመታት ሊያልፉ የሶስት ቀን እገልግሎትም እድካሚ እየሆነብኝ ቢመጣም፤ የወንጌል እገልግሎታችን ግን እስከ እሁን

ተጥሏል፤ እግዚአብሔርም የቃሉን ስብከት መባረኩን ቀጥሏል። ይሄን እያየሁ እንዴት ራሴን ላግልል? ብዙ መቆየትን የፈራሁትን ያህል፤ ራሴን ቶሎ ማግለልንም ፈራሁት።

ከወንጌል አገልግሎት ራሴን የማግለሉ ውሳኔ በስተመጨረሻ እውን ሆነ፤ እውነቱን ለመናገር ቅር እየተሰኘሁ ነበር ያደረግኩት። ነገር ግን ጸሎቱንና ምክር ፍለጋዬን ቀጠልኩበት፤ እግዚአብሔርም ወደ አገልግሎቱ መጨረሻ እየመራኝ እንደነበረ ተረዳሁ። "ካለአሱ መኖር አይቻልም" የሚባል ዐይነት ለው የለም። የወንጌሉን ቃል ስብከት የሚያስቀጥሉትን እግዚአብሔር ሊያስነሳ እንደሚችል (ፍራንክሊንን ጨምሮ) አውቃለሁ። በመሆኑም ከብዙ ጸሎት በኋላ የ2005ቱ ታላቁ የኒውዮርክ የወንጌል አገልግሎት የመጨረሻ አገልግሎቴ እንዲሆን ወሰንኩ፤ በተቃረከ ጊዜም ትክክለኛ ውሳኔ እንደወለድኩ በማወቁ እርግጠኛ የሆነ ሰላም ተሰማኝ።

ይህ ማለት ግን ዳግም አልሰብክም ማለት አልነበረም፤ ከዓመት በኋላ በባልቲሞር በነበረው ክብረ በዓል የመጨረሻ ምሽቱ ላይ ከፍራንክሊን ጋር በአንድ መድረክ ላይ አገልግለናል። ይህን ምዕራፍ በምክልሰበት ወቅት እንኳ፤ ኢንተርኔትን በመጠቀም አጭር መልእክት መስበክ የምችልበትን ዕድል አያሰብኩ ነበር (አንዳንዶች እንደሚሉት በአገልግሎታችን ታሪክ ውስጥ ከፍተኛውን የሰው ቁጥር የምንደርስበት ነው)። ሁሉ ልሠራቸው የምፈልጋቸው የነበሩትን ነገሮች መሥራት የምችልበት ብዙ ጊዜም አግኝቻለሁ፤ ወጣት ወንጌላውያንን የማግኘት እና በአገልግሎታቸው ማበረታታትን የመለሉ ሥራዎችን ለመሥራት። ከጊዜ ወደ ጊዜ በአሽቪል የሚገኘውን የመጽሐፍ ቅዱስ ማሰልጠኛ ተቋም ወይም በቻርሎት የሚገኘውን የቢሊ ግራሃምን ቤተ መጻሕፍት መገባዣት እየቻልኩ ነው። ሌላውን የአገልግሎት ዘርፌን ማለትም መጻሕፍትን እና መጣጥፎችን መጻፍ ችያለሁ። በፊተኛው ረድፍ ካሉት ሰዎች እንደመስማት ግን ምንም አያስደስተኝም። እግዚአብሔር በሌሎች መሥራት የቀጠለውን ማየት ያበረታል።

የቀደመው ትውልድ እንደመሆናችን መጠን ለሌሎች የመጸለይ ገላጪነታችንን ልብ ልንል ይገባል። ጡረታ ከሥራ ወጪ ሊያደርገን አይገባም። በሕይወታችን ይህንን ጊዜ ክራሳችን ሥራ አርፈን ከባድ

ሸክም ያለባቸውን ሌሎችን የምናበረታታበት ጊዜ አድርገን ልንጠቀመው ይገባል።

ጡረታኝነት እና እናንተ (አንተ/አንቺ)

ጥያቄው አሁንም አለ፤ ጡረታ የምትወጣበትን ጊዜ የምትወስነው እንዴት ነው? ቶሎ ጡረታ እንደወጡት ጥንዶች ነው የምትሆኑት? ወይንስ ትልቅና ስኬታማ ድርጅት መሰርቶ ጡረታ ለመውጣት ወይም ተተኪ ለመቅጠር ያልፈለገውንና በዘጠና ዓመቱ ሊሞት ድርጅቱን ችግር ውስጥ እንደጣለው ሰው? ልለግላችሁ የምችለው በጣም ጠቃሚ ምክር ቢኖር ይሄ ነው፤ ጡረታችሁን በተመለከተ የእግዚአብሔርን ፍቃድ አወቁ። ልትወስኑ ከምትችሉት በጣም ጠቃሚ ውሳኔዎች መካከል አንዱ ይህ ሊሆን ይችላል - ለለዚህ ለምን አትጸልዩምና የእግዚአብሔርን ፍቃድ አታውቁም? ለእናንተና ለቤተሰባችሁ የተሻለውን ለሚያውቀው ለእግዚአብሔር አሳልፋችሁ ለምን አትሰጡትም?

"ግን ጡረታዬን በተመለከተ የእግዚአብሔርን ፍቃድ እንዴት ላውቅ እችላለሁ? ምን ዐይነት ምልክትን ነው መፈለግ ያለብኝ?" ብላችሁ ትጠይቁ ይሆናል። ሚስጥራዊ ቀመር የለኝም፤ ግን እግዚአብሔር እናንተን ለመምራት ሊጠቀምባቸው ለሰሚችላቸው ሰዎች ነገሮችን ልጠቁም።

ያስህበትን ሁኔታ ከግምት ውስጥ አስገባ

ምን አልባት አካላዊ ጤናህ እየቀነሰ፤ ወይም ደግሞ ድሮ የነበረህ ብርታት አይኖርህ ይሆናል። ምንም እንኳ አሁን በጥሩ ጤንነት ላይ ብትገኝም አንድ ቀን ግን ይለወጥ ይሆናል። ያ ጊዜ ከመምጣቱ በፊት ልትሠራቸው የምትፈልጋቸው ነገሮች አሉን? ወይ ደግሞ ምን አልባት ወደፊት በሥራህ ላይ የሚገጥሙህ ፈተናዎች - ልክ እንደ ቴክኖሎጂ ለውጥ ያሉ - አይመለከተኝም ብለህ ታስብ ይሆናል። በገንዘብ ረገድ ያለህ ሁኔታስ . . . የጡረታ ቁጠባህንና የጤና ዋስትናህን ጨምሮ? ስለ ሰራህ ያለህ አመለካከት ከቅርብ ጊዜ ጀምሮ ተቀይሯልን? ለምሳሌ - ድሮ የምትወደውና ደስ የሚልህ

ሥራህ አሁን ሸክም ሆኖብሃልን? እንደዚህ ላሉ ጥያቄዎች የሚኖርህ ምላሽ ስለጠራታህ ማለብ የሚገባህን ጊዜ ያመለክቱሃል።

የትዳር አጋርህን ሁኔታ ከግምት አስገባ

ይህንን ውሳኔ ለብቻህ አትወለን፤ ያንተ ጠረታ መውጣት እንተ ላይ ተፅዕኖ የሚያሳድረውን ያህል የትዳር ጓደኛህ ላይም ያሳድራልና። የትዳር ጓደኛህ አሁንም በሥራ ላይ ከሆነች፤ እንተ ጠረታ በምትወጣበት ጊዜ እርስዋ ትወጣለችን? አሏ ደግሞ በሥራ ላይ ያልነበረች ከሆነ ያንተ ጠረታ መውጣት በግንኙነታችሁ ላይ ምን ለውጥ ያመጣል? ሚስትህ ውሳኔህን የምትቃወም ከሆነ ወይ ደግሞ ካልገባት ዕቅድህን ማዘግየቱ ይመረጣል።

አደጋዎችን ከግምት ውስጥ አስገባ

አንድ ስው ለአንድ ጓደኛዬ ሲነግረው፤ "በሥራ ዘመኔ ሁሉ አብራያቸው ለመሥራቱ የሚያስደስቱኝ ለዎች ከጎኔ ነበር፤ ሁልጊዜም ለቡድኑ እንደምጠቅም ነበር የሚለማኝ። አሁን ግን ማንም አይደውልልኝም - አሁን ምንም እንደማልጠቅም ዐይነት ነው የሚሰማኝ። ለጥቂት ጊዜዎች ያህል ልጠይቃቸው ወደ ቢሮ ሄጄ ነበር፤ ግን ልክ ጣልቃ እንደገባሁ ያህል ነው የተለማኝ።" ነበር ያለው።

ብቸኝነት፣ ዐላማ ቢስ መሆን፣ ጎዘን (ድብርት)፣ አልጠቅምም የሚል ስሜት፣ ጭንቀት፣ መጨውን ጊዜ መፍራት እና እነዚህን የመለሱ ስሜቶች ጠረታ በወጡ ሰዎች መካከል የተለመዱ ናቸው። በሚያሳዝን ሁኔታ አንዳንዶቹ ከእነዚህ አዳዲስ ሁኔታዎች ጋር መስመድ ያቅታቸዋል፤ እናም በሚደንቅ ሁኔታ ብዙዎቹ ጠረተኞች ጠረታ በወጡ በዓመቱ ወይም ትንሽ ከቆዩ በኋላ ለበሽታ ይዳረጋሉ። አንድ ጠረታ የወጣ በሽተኛ ያክም የነበረ ዶክተር፤ "የፈረምኩበት የሞት ምስክር ወረቀት የሞተው በድንገተኛ ህመም ነው የሚል ነው - በምርመራም የተረጋገጠ ነው" ብሎ ነገረኝ። "እኔ ግን ለውዬው የሞተ የሚመስለኝ በልብ መስበር ነው - 'አልረባም' የሚል ስሜት ለለተሰማውና ከዚያ በኋላ በሕይወት መቆየት ለላልፈለገ ነው።"

ጠረታ ስንወጣ እነዚህን አደጋዎች ልብ ልንላቸው ያለፈልጋል፤ እናም ጠረተኝነት ለሚያመጣቸው ስማይቀሩ ለውጦች

ለመዘጋጀት አሁን ማድረግ የምንችለውን ሁሉ ማድረግ አለብን። አልጠቅምም በሚል ስሜትና በጎዘን ከፍጻሜያችን እንድንደርስ እግዚአብሔር አይፈልግም፤ ስለወደፊቱም ብልህነት የገደለው ውሳኔ እንድንወለን አይፈልግም። መጽሐፍ ቅዱስ በምሳሌ 14÷15 "ብልህ ግን እካሄዱን ይመለከታል" እንደሚል በጥንቃቄ ሳታሰብና ሳታቅድ ወይም እግዚአብሔር እንደሚመራህ በፅኑ ላታምን ወደ ጠረተኝነት አትግባ።

ጠረተኝነትና እና አመስጋኝነት

ከእኛ በፊት የነበሩት ብዙ ትውልዶች እኛ አንዳሉን ዐይነት ምቹ ሁኔታዎች ላይኖሯቸው እኛ አሁን ባለንበት ዕድሜ ላይ እነሱም ነበሩ። እነዚያ ምቹ ነገሮች እኛ ሌሎች ነገሮችን ማድረግ እንችል ዘንድ የበለጠ ጊዜ ለጥተውናል። አሁን አብዛኞቻችን እርሻ ላይ መዋል፤ በየጠዋቱ ውሃ መሸከም ወይ ደግሞ ከጓደኞችን ጋር ለመጫወት ብዙ ርቀት መሄድ አይጠበቅብም። በቴክኖሎጂ ውጤቶች ከመለላቸት ይልቅ በእግዚአብሔር በረከት ላይ እንድናተኩር ጊዜ ስለሰጠን በምስጋና የተሞላን ልንሆን ይገባናል። እግዚአብሔር የሰጠውን ሁሉ ማለብ ሰዓታቱን ሁሉ ይወስዳል፤ ሊወስድም ይገባል። "በቀረውስ ወንድሞች ሆይ - አውነተኛ የሆነውን ነገር ሁሉ፤ ጭምትነት ያለበትን ነገር ሁሉ፤ ንፁህ የሆነውን ነገር ሁሉ፤ ፍቅር ያለበትን ነገር ሁሉ፤ በጎነት ቢሆን ምስጋናም ቢሆን እነዚህን ዐስቡ" ብሎ ጳውሎስ ለፊልጵስዩስ ሰዎች ያናገራል (ፊሊ. 4÷8)።

በምስጋና ወደ መጨረሻው ቤታችን መቅረብ

ሐዋርያው ጳውሎስ እነዚያን ግሩም የሆኑ የተስፋ ቃሎች ለፊልጵስዩስ ቤተ-ክርስቲያን የጻፈው በእስር ቤት ውስጥ ሆኖ ነው። እሱ የነበረበት ሕይወት እስቃቂ የነበረ ቢሆንም በክርስቶስ የሚያምኑትን በእምነታቸው ለማበርታት ሲል ይህን ደብዳቤ ጻፈ። ጳውሎስን ያለሩት ሰዎች እርሱን በማበር እግዚአብሔርን ከማገልገል እንዳቆሙት አልተጠራጠሩም። ነገር ግን ጳውሎስ ለአዳኙ የነበረው ቅንዓት እንዲህ ብሎ እንዲጽፍ አበረታው። "... አንድ ነገር አደርጋለሁ፤ በኋላዬ ያለውን አየረላሁ በፊቱ ያለውን ለመያዝ

እዘረጋለሁ" (ፊሊ. 3+13)። ምንም እንኳን ጳውሎስ የሕይወቱ መጨረሻ እየተቃረበ የነበረ ቢሆንም፤ ያለፈው ነገር የወደፊቱን ጎትቶ እንዲያስቀረው አልፈቀደም፤ ወደፊት ቀጠለ እንጂ። ጳውሎስ ለወዳጁ ለፊሊሞና በጻፈው በሌላ ደብዳቤ ላይ ራሱን፤ "ሽማግሌው ጳውሎስ" በማለት ገልጿል (ፊሊሞና ቁጥር 9)። ይህም ሆኖ መታለፍና እንደ ልብ መንቀሳቀስ አለመቻሉ ሌሎች ትክክል የሆነውን ነገር በማድረግ ፀንተው እንዲቆሙ ከማበረታታትና ከማነሳሳት ሊያግደው አልቻለም።

የእግዚአብሔር ቃል በምስጋና የተሞላ ልብ እንዲኖረን ያደርገናል። ምክንያቱም እሱ በዕድሜ የገፋትን አልጣላቸውምና። እያረጀህ ስትሄድ በአካል ህመም፤ በገንዘብ እጥረት ወይም በብቸኝነት ብትታጠርም እንኳ፤ እግዚአብሔር እንዲሠራብህ ትፈቅዳለህን? ጳውሎስ በፍላጎቱ ሌሎችን ያገለግል ነበር። ጳውሎስ የነበረበትን ገደብ ዐስቡና ከዚያ ደግሞ የቃላቱን ተዕዕና ተመልከቱ፤ "የቅዱሳን ልብ በአንተ ሥራ ስላረፈ ወንድሜ ሆይ በፍቅርህ ብዙ ደስታንና መዕናናትን እግኝቻለሁና" (ፊሊሞና ቁጥር 7)። በፊልጵስዩስ 4÷18 ላይ እንደተጻፈው "የመጓዝ ሽታና የተወደደ መሥዋዕት የሚሆነውን ለእግዚአብሔርም ደስ የሚያሰኘውን . . ." መሆን የሚያስችል እቅም አላችሁ።

3. ተስፋ በማድረግ የሚመጣ ሰውጥ

"ያን ጊዜ በለመለመ ሽምግልና ያፈራሉ ደስተኞችም ሆነው ይኖራሉ።" መዝ (92)፡14

"ሕይወት የሚለካው በቆይታው ሳይሆን በሰላምተው አስተዋዕዮ ነው።"

ኮሪ ቴን ቡም

"እርጅናችሁ ... በምሽት እንደሚፈካ አበባ /night blooming cereus/ መጨረሻችሁ ይፃኝ።" ይህ ቃል የተጻፈው ህንድ ውስጥ በነበረ ሚሽናሪ የባልተሞር ሜሪላንድ ተወላጅ በሆነው በሚቺ ዶ/ር ኢ. ስታንሊ ጆንስ ነው። ቡተለየ እምነቱና ለሌሎች በነበረው አገልጋይነት ምክንያት በአከባቢው በነበሩት በሁሉም ላይ ጥልቅ የሆነ ተዕዕና መፍጠር ችሏል። በሕይወቱ መጨረሻ አካባቢ ሥራው በፍራንክሊን ዴ. ሩዝቪልት እና በማህተመ ጋንዲ እውቅና ተቸሮታል። በሰማንያ ስባት ዓመቱ የገጠመው ድንገተኛ ህመም አካለ ስንኩል በያደርገውም፤ እንዲሁም አነጋገሩን ቢያበላሽበትም፤ 'ዘ ዲቫይን የስ' የተሰኘው መጽሐፉን በቃሉ እየተናገረ አጻፈና በሚወዳት ህንድ ውስጥ ከመሞቱ ትንሽ ቀደም ብሎ በአካል ጉዳተኛ ወንበር ላይ ተቀምጦ በኢየሩሳሌም በተካሄደው የዓለም ዐቀፍ ጉባኤ ላይ ንግግር አድርጓል።

እሱ ያወራለት በምሽት የሚፈካው አበባ አመሻሽ ላይ በሚፈካበት ወቅት ለምድረበዳው ውበትን ያጎናዕፈዋል። እነኚህ ተክሎች የሚበላ ብዙ ፍራፍሬ ያዘጋጃሉ በማለት አንዳንዶች ይናገራሉ። ዶ/ር ጆንስ በሕይወታችን መጨረሻ ስለማበብ እና ብዙ ፍሬ ስለማፍራት በእርግጠኝነት የሚያውቀው ነገር አለ፤ በመንገዱ ላይ የነፃነታቸውን ነገሮች መመልከት ይቻላል። ወደ ዘላለም ሕይወት በማድረግ ጉዞ ላይ ትርጉም ያለው ሕይወት ስለመኖር በምስክርነት ሊቀርብ የሚገባው ሕይወት ያለው ሰው ነው። እኛ፤ የድሮው ትውልድ፤ እንደቢህ እናደርጋለን? ሌሎችን የሚጠትም ፍሬ እያፈራን ነውን? ወይስ ስላለንበት ሁኔታ እያማረርንና ሕይወትን በመኖር ላይ ያሉትን እናደክማለን? በአኳኋናችን ወጣቱ የማይቀርለትን እርጅና እንዲፈራ እናደርጋለን? ብዙ የሽመገሉ ለዎች፤ ሳያውቁት፤

እግዚአብሔር ለአነሱ ያለውን ዐላማ ይበክሉታል፤ የእግዚአብሔር ዐላማ ወጣቱን ትውልድ በእግዚአብሔር ላይ መተማመንን እና በማይለወጥ ቃሉ ላይ ተሰፋ እንዲያደርግ አርአያ በመሆን ተፅዕኖ ማሳደር ነው። እኛ ደስ ሊለን ይገባል ምክንያቱም ኢየሱስ "አልለቅህም ከቶም አልተውህም" ብሉአልና (ዕብ. 13÷5)።

በዕድሜ የገፉ ሰዎች ጥበበኞች ይሆናሉ

እያረጀን ሰንሄድ፤ ምንም ነገር በቁጥጥራችን ስር ማድረግ እንደማንችል በቀላሉ ይሰማናል፤ ስለዚህም አንዳንዶች ወደ ሰረገላ ወይም ወደሚወዛወዝ መቀመጫ ላይ ያመራሉ። አንዳንዶች፤ "ሁሉንም አይቼዋለሁ" ይላሉ። ሌሎቹ ደግሞ "በዚያ ዐታ ነበርን ያንንም አድርገናል" በማለት ይናገራሉ። እውነቱ ግን እስክንሞት ድረስ አዳዲስ ተሞክሮዎችን እየቀለምን ነው የምንሄደው። ባለቤቱ፤ ሩት፤ በምድር ላይ በነበሯት በመጨረሻዎቹ ቀናት ብዙ ነገሮችን እንደተማረች ላረጋግጥላችሁ እወዳለሁ። እግዚአብሔር ቃል የገባልንን የሉን ሰላም ቀምሳለች። ያረጁ ሰዎች የሚጋሩት ተመሳሳይ የሆነ አጋጣሚ ሊኖራቸው ይችላል፤ ሆኖም ግን ሁሉም የራሱ የሆነ ልዩ ሁኔታ አለው። አንዳንዶቹ ባሎቻቸው የሞቱባቸው ናቸው፤ ሌሎች ደግሞ ፍላጎት የሌላቸው ልጆች ይኖሯቸዋል። አንዳንዶቹ ያለፈርማ ያገቧቸውን ጓደኞች ይንከባከባሉ፤ አንዳንዶቹ አብረው ያረጃሉ። አንድ ሰው እንዲህ ሲል ተናገረ፤ "ይህን ያህል ዕድሜ እንደምኖር ባውቅ ኖሮ፤ ለራሴ የተሻለ እንክብካቤ አደርግ ነበር!" ምንም ጥረት ሳናደርግ ወደ እኛ የሚመጣ ነገር ቢኖር እርጅና ነው።

ነገር ግን እርጅና በሕይወታችን ያለንን ዐላማ ከመተግበር አደገድበንም። መዝሙረኛው ጌታን እጅግ መልካም ለሆነ በረከት በመማፀን ሲጠይቀው እንዲህ እለ፤

"አስካረጅም አስክሸመንልም ድረስ፤ ለሚመጣ ትውልድም ሁሉ ክንድህን ኃይልህንም ጽድቅህንም እስክነግር ድረስ፤ አቤቱ አትተወኝ።"

(መዝ. 71÷18)

ከአነሱ በኋላ በመጣው ትውልድ ላይ ጥልቅ ተፅዕኖ ያሳደሩ በብሉይ ኪዳን የነበሩ ሊቀ ካህናትና ነቢያት እስከ አዲስ ኪዳን ሐዋርያትና የክርስቶስ ተከታዮች ወንዶችና ሴቶች ብዙ ምሳሌ ተጠቅሶ እናገኛለን።

እስራኤል እኢኖሚዋ መፈረካክስ በገጠመው ጊዜ ነብዩ ኢዮኤል እንዲህ ሲል ተናገሯል፤

"እናንተ ሽማግሌዎች፦ ይህን ሰሙ፤ በምድርም የምትኖሩ ሁሉ አድምጡ። ይህ በዘመናችሁ ወይለ በአባቶቻችሁ ዘመን ሆኖ ነበርን? ይህን ስልጆቻችሁ ንገሩ ልጆቻችሁም ስልጆቻቸው ልጆቻቸውም ለኋለኛው ትውልድ ይንገሩ።" (ኢዮ. 1÷2-3)

ነብዩ የቀለመውን ብዙ ተሞክሮ ያለፈው ትውልድ ያለፈበትን ተመሳሳይ አደጋዎችና ወደ እግዚአብሔር ሲመለሱ እንዴት አድርጎ እንደሚመልሳቸው እንዲያስታውሱ እንዳላስባቸው ነው የምናየው። እሁን በብሄራዊ የኑሮ ዘይቤያችን ላይ የተጋረጠውን ችግር በተከሰተ ወቅት፤ በዕድሜ የገፉ ሰዎች ወጣቱን እየለበሰሱ በእንደዚ ዓይነት ጊዜ ምን እንደተማሩ የሚያስተምሯቸው ምን ያህል ጊዜ ነው? አንዳንዶች እንዲህ ይላሉ፤ "በእኛና በመጨረሻው ትውልድ መካከል ትልቅ ልዩነት አለ። ወጣቱ ትውልድ የእኛ ችግሮች ያለፉ ናቸው። ስለዚህ ምንም የምናበረክተው ነገር የለም ብለው ያምናሉ።"

እኛ የምንናገረውን ሌሎች እንዲቀበሉን ማድረግ አንችልም፤ ነገር ግን እውነቱን መናገር እንችላለን፤ አለብንም፤ እንዲሁም ጌታ ጆሮን፤ አፅምሮን እና ልብን ለጥበብ ቃል እንዲከፍትላቸው መጸለይ አለብን። መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር እንዲህ ይላል፤

የዱሮውን ዘመን ዐለብ፤ የብዙ ትውልድንም ዓመታት አስተውል፤ ለባትህን ጠይቅ፤ ያስታውቅህማል፤ ሽማግሌዎችህን ጠይቅ ይነግሩህማል። (ዘዱ. 32÷7)

መጽሐፍ ቅዱስ፤ ጥበብን ያገኘ ሰው ደስተኛ ነው እንዲሁም "በቀኝዋ ረጅም ዘመን ነው" ይላል (ምላ. 3÷13-16)። ይህ ማለት

የድሮው ትውልድ ለሁሉም ነገር መልስ አለው ማለት አይደለም፤ እኛ የለንም። በክርስቶስ እንደሚያምን ለው የኛ ኅላፊነት የቃሉን ጥበብ ማወጅ ነው። እግዚአብሔር በመክራም ሆነ በበረከት እያንዳንዱን ትውልድ አሱን እንደ ሁሉ ነገር ምንጭ አድርጎ እንዲመለከተው አስተምሯል። ለማንኛውም ዐይነት ተግዳሮት/ችግር/፤ የትውልድ ክፍተትን ጨምሮ፤ የተሻለ መፍትሄ የሚገኘው ከእግዚአብሔር ቃል ነው፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ሲናገር እግዚአብሔር ራሱ ይባርክዋል ይላልና።

መጽሐፍ ቅዱስ፤ ወጣቱ የሽማግሌዎችን መገኘትንና እግዚአብሔርን ማምለክን እንዲያከብር ያዛል (ዘሌ. 19÷32)፤ ግን እኛ በዕድሜ የገፉን ለዎች በጌታ ፊት እንዲህ ዐይነት አምልኮ እናቀርባለን? ለወጣቱ ምላሌ እንሆናለን?

ሐዋሪያው ጳውሎስ እንደ ሽማግሌ እንዲህ ብሎ ጽፏል፡ "ለአገልግሎቱ ሾሞኝ፤ ታማኝ አድርጎ ስለቆጠረኝ፤ ጎይል የሰጠኝን ክርስቶስ አያሉሰን ጌታችንን አመለግናለሁ" (1ጢሞ. 1÷12)። ከዚያም ጢሞቴዎስን እንዲህ ሲል ይመክረዋል፡ "ታናሽነትህን ማንም አይናቀው። ነገር ግን በቃልና በኑሮ በፍቅርም በእምነትም በንጽህናም ለሚያምኑት ምሳሌ ሁን። . . . ማደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ ይህን ዐሰብ ይህንም አዘውትር። ለራሱህና ለትምህርትህ ተጠንቀቅ፤ በእነዚህም ዕና ይህን ብታደርግ ራስህንም የሚለመህንም ታድናለህ" (1ጢሞ. 4÷12፤ 15-16)። ጳውሎስ ለዚህ ወጣት (ለጢሞቴዎስ) እነኚህን የጥበብ ቃላት እንዲናገር እንዳስታጠቀው ያረጋግጣል። ዛሬ ብዙዎች ክርስትና በአስተምህሮ የተወሳለበ መሆን የለበትም አያሉ ይናገራሉ፤ ወጣቱም ይህን እምነት እየተጋራ ነው፤ ከድሮው (ካረጀው) ትውልድ ብዙኋን ግን በዝምታ ተቀምጠዋል። ጳውሎስ ወጣቶችን እንደመከረ፤ እኛም እንደዚሁ ማድረግ አለብን። "እናንተ ልጆች የአባትን ተግላዕ ስሙ፤ . . . መልካም ትምህርትን አስጣችኋለውና" (ምሳ. 4÷1-2)።

ጳውሎስ መንፈሳዊ ልጁን (ጢሞቴዎስን) ጥንቃቄ በተሞላበት ትዕዛዝ በእምነት ታላላቆቹ የሆኑትን እንዲመክር ነግሮታል፤ የመጽሐፍትን አስተምህሮ አጥብቀው እንዲይዙና ለወጣቱ እንዲሁም በዕድሜ ለገፉት እንዲያስተምሩ ነው። የእግዚአብሔር እውነት ከእንዱ

ትውልድ ወደ ሌላው ሲተላለፍ የሚያሳይ ድንቅ ምስል ይህ ነው። በዕድሜ የገፉትም ከወጣቱ ሊማሩ ይችላሉ። ይህ የእግዚአብሔር ጥበብ ነው፤ የእሱ መሪ (ዋና) ዕቅድ ነው።

ይህን መጽሐፍ ለምታነቡ ሁሉ፤ የምጽልይላችሁ ዕድሜአችሁ ላይገድባችሁ በአከባቢያችሁ ባሉት ላይ ተዕዕኖ እንድታላድሩ እግዚአብሔር ሲያበረታችሁ እንዲታወቃችሁ ነው። እግዚአብሔር ጊዜ የሰጣችሁ ያለ ዐላማ አይደለምና በየቀኑ በሚገጥማችሁ ሁኔታና በእያንዳንዱ ፊትና ወይም ድምፅ ውስጥ የጌታን ዐላማ ፈልጉ። በአከባቢያችሁ ላለው ሁኔታ ጌታ ዐይናችሁን እንዲከፍት እየጠየቃችሁ በየዕለቱ የተዘጋጃችሁ ሁኔታ። ብቸኝነት ሊሰማህ ይችላል፤ ግን ምን አልባት ጌታ ፈገግታህን ተጠቅሞ እንድን ሰው ወደ እንተ ሊያቀርብ ይችላል። እየታመምክ ሊሆን ይችላል፤ እግዚአብሔር ግን ደንብን ውሳኔ በመጠቀም፤ ለመቀጠል ፍላጎት የሌላቸውን ሌሎችን ሊያበረታ ይችላል። የእግዚአብሔር መጠቀሚያ የመሆንን ዕድል ላለመቀበል አንችላለን። ወይም ደግሞ አጋጣሚውን ተጠቅመን የእርሱ (የእግዚአብሔር) ምስክር ሆነን ሌሎች ላይ ተዕዕኖ ማሳደርም አንችላለን።

ህመም፤ መጠቀሚያ እንጂ ለበብ (ምክንያት) አይደለም

ይህን መጽሐፍ በምጽፍበት ወቅት በጃፓኖች የአስረኛ ካምፕ ውስጥ የጦር ምርኮኛ ሆኖ ለሁለት ዓመት ተኩል የቆየውን የሁለተኛ ዓለም ጦርነት የጦር ተመሳሽን ሊዊስ ዛምፕሪኒን የመነበኝነት ዕድል አጋጥሞኛል። በዘጠና አራት ዓመቱ ከሚኖርበት ካሊፎርኒያ ወደ ቻርሎት - ሰሜን ካሮላይና በመጓዝ በቢሊ ግራሃም መጽሐፍት ቤት ውስጥ ግርማ ሞገስ በተላበሰ መልኩ ከተፍ አለ። ለብዙ ሰዓታት ለዎችን ሊጨብጥና ስለ ራሱ የሕይወት ታሪክ ስለተጻፈው Unbroken (ያልተሰበረ) በተሰኘው የመጽሐፍ ቅጂዎች ላይ ሲፈርም ነበር። በቀጣዩ ቀን ወደ እኔ ቤት ለሁለት ሰዓታት ያህል ከተጓዘ በኋላ አብረን ምሳ በላን። ከተገናኘን ብዙ ዓመት ሆኖን ነበር። መቀየሩን እስመልክቶ ልምዱን ለሌሎች ለማካፈል ስል የጠየኩትን ጥያቄ ሁሉ ሊዊስ በትዕግለት ነው የመለሰልኝ።

ሊዊስ ሕይወቱ ተርፋ በ1945 እንደ ጦር ጀግና በሀገር ቤት አቀባበል ክተደረገለት በኋላ፤ ለአጭር ጊዜ በቆየ ደስታ ዘና ካለ በኋላ አስቸጋሪ ጊዜን ማሳለፍ ጀመረ። እንደ ለው ስናወራ መራርና ተጠራጣሪ ለመሆን ምክንያት ነበረው። ሆኖም ግን፤ ሚስቱ፤ እኛ በ1946 በሎስ አንጀለስ በነበረን ታላቅ የወንጌል እገልግሎት (ለሰድስት ተከታታይ ሳምንታት በወንጌል ጉዳይ ላይ ስብሰባ ባደረግንበትና ወንጌልን በሰበክንበት ንግግርም) ላይ እንዲካፈል አሳመነችው። ሊዊስ በሁለተኛው ምሽት ሲመጣ፤ ግብዣው ሊደርሰው ሹልክ ብሎ ሊወጣ አስቀድሞ አስቦት እንደነበረው ሹልክ ብሎ ከመውጣት ይልቅ፤ መንፈስ ቅዱስ ልቡን አገኘውና ጸሎት ወደ ሚደረግበት ቦታ በማምራት ንጢያቱን ተናዞ ሕይወቱን መላ ለመላ ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አሳልፎ ሰጠ።

የተገናኘን ዕለት ሲነግረኝ፤ "ቢሊ፤ ሕይወቴ በቅጽበት ነው ለዘለዓለም የተለወጠው። ከዚያ ምሽት ጀምሮ ስለ እስራቴ ሌላ ቅዠት አልነበረብኝም። ጌታ መላ ለመላ ነው የቀየረኝ" አለ።

መለወጡን ተከትሎ በሊዊስ ሕይወት ውስጥ የተከሰተው አስደሳች ታሪክ ነው። ከዚያ በኋላ ያደረገውን እንዲነግረኝ በጎተጉተውም፤ እሱ ግን ጌታ ስለተጠቀመበት፤ አሁንም በዘጠና አራት ዓመቱ እንኳ እየተጠቀመበት ላለው ለጌታ ክብር ይሰጥ ነበር። ሊዊስ በሌሊት ከሚፈኩት እበቦች መካከል አንዱ ነው። አሁንም ጌታን እያገለገለ ያለው ሊዊስ የተሞክሮውን ፍሬ በሌሎች ሕይወት ላይ እያዋሰው ነው። አንዳንዶቹ በእሱ ዕድሜ ያሉ ሊሆኑ አብዛኞቹ ግን ልጆች ሆነው የሱን አስደናቂ የመያዝና የመትረፍ ታሪክ እንደታሪክ መዝገብ በህዝብ ትምህርት ቤቶች ውስጥ ይማሩታል። መጽሐፍ ቅዱስ በመዝሙር 119÷114 ላይ "ቃልህ የተስፋ ምንጩ ነው" እንደሚል የሊዊስ ምስክርነትና የእግዚአብሔር ቃል ሁሉንም ትውልድ በተሰፋ መንፈስ እያነቃቃ ነው።

ሁሉም ሰው እንደ ሊዊስ ዛምፕሪኒ ዐይነት ሰው ጋር ተቀምጦ ማውራት የሚችልበት ዕድል በኖረው ብዬ ተመኘው። እሱ የሚያከራ ነው። በእርግጥ ሁሉም ሰው ሊናገረው የሚችለው እንደ ሊዊስ ዐይነት ታሪክ አይኖረው ይሆናል፤ ታዲያ ይህ አያስደስትም? ሊዊስ በጦር ምርኮኛነት በእስር በነበረበት ወቅት የጡረታ ዕድሜ ላይ መድረሱን

ተጠራጥሮ ነበር። ጭካኔ በተሞላበት አያያዝና በምግብ እጥረት ምክንያት የእርጅና ተግዳሮቶችን ተጋፍጧል፤ አካሉም መድከም ጀምሯል። አብዛኞቻችን በሃያ ስምንት ዓመታችን እንዲህ ዐይነት ነገር አይተን አናውቅም።

ማንም በህመም ውስጥ ያለ ቢኖር፤ አገራችንን ሲያገለግሉ ለመሸከም አስቸጋሪ የሆነውን መከራ ተቋቁመው ያለፉትን ሊዊስና መሰሎቹን ዐስቡ። ለክርስቶስ ታማኝ በመሆናቸው ምክንያት በእንጨት የተቃጠሉትንና አንገታቸውን የተቆረጡትን ሐዋሪያትንና ሌሎች የቀድሞ ክርስቲያኖችን ዐስቡ። ልክ እነሱ እንዳደረጉት ያላችሁበትን የማይመች ሁኔታ ሌሎችን ወደ ጌታ ለመምራት ተጠቀሙበት። ከዚያም በላይ እኛን ከጎጢያት ባርነት ነፃ ለማውጣት የመጣውንና በደላችንንና እፍረታችንን በራሱ ላይ ያደረገውን ጌታ ኢየሱስን አስታውሱ። በብዙ መንገድ መባረካችንንና በየትኛውም ሁኔታ ውስጥ ብናልፍ የሚያፀናናን ጌታ ኢየሱስ እንዳለን እርስ በእርስ ለመነጋገር መቻላችን እንዴት ያለ መታደል ነው። አንዳንዶቻችን የአልጋ ቁራኛ ሆነን ይሆናል ወይም የአካል ጉዳተኛ ወንበር ላይ እንሆን ይሆናል፤ ግን አሁንም መስራት ያለብን ጠቃሚ ሥራ አለ።

ለሰድሳ ዓመታት ያህል አገልግሎቱን በደግነት ሲደግፉ ከነበሩት ለዎች ያገኙቸውን ታሪኮች ልመዝግብ ብል ይህ መጽሐፍ እይበቃኝም። ለጌታ ሥራ ለመጸለይ የነበራቸውን ትጋት ሳስብ ከነሉ ብዙ የተማርኩት ነገር አለ። አንድ ጊዜ አንዲት ወጣት ሌት አካለ ስንኩል የነበረችው አያቷ ለእኛ የወንጌል አገልግሎት እስከ ዕለተ ሞቷ ድረስ ስትጸልይ እንደነበር ነገረችን። በማችንም በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ጽፋው ነበር። ይህ ትሁት መሆን ነው። የፀና እምነትም ነው። ከዚህች ታማኝ ቅድስት ሌት የምንማረው እንዴት ያለ ትምህርት አለ። የነፍስ ጣፋጭ ሥራ ከሆነው ከጸሎት፤ መቼም ቢሆን እንዳንርቅ እግዚአብሔር ይከልክለን።

ጡረተኝነት፤ ሁለት አማራጮች

ጡረታ ወጥተው ግን እስካሁን በጥሩ ጤንነት ላሉ ለዎች፤ ብዙ የማገልገል ዕድሎች አሉ። እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ሐሳብ (እቅድ) እንዲገልጥልን ሁልጊዜ መጠበቅ አለብን። ጡረታ ስለወጣን

ሥራችንን እጠናቀናል ማለት እይደለም። ጠረተኝነት ብዙ ጊዜያችንን የእግዚአብሔርን ሥራ፣ ሌሎችን በጌታ ስም ለማገልገል፣ እንድንሠራበት ዕድልን ይሰጠናል።

በተለያዩ ምክንያት ጠረታ የወጡ ሰዎችን ሳለብ ብዙ ሰዎች ወደ እእምሮቹ ይመጣሉ። ከነዚህም ውስጥ በጣም ከተከበሩ የዓለማችን የእእምሮች ህዚሞች ውስጥ የሆነው ጓደኛዬ ሜል ቺትሃም ነው። ካሊፎርኒያ ውለጥ በግል ሥራው በጣም ተጠምዶ የነበረ እና በሎስ አንጀለስ ወለጥ ከሚገኘው የካሊፎርኒያ ዩኒቨርሲቲ (UCLA) በእእምሮ ህክምና የክብር ፕሮፌሰርነት ማዕረግን የተቀበለ ሰው ነው። በአቻዎቹ በጣም የተከበረ፣ እዳዲስ የቀዶ ጥገና ዘዴዎችን በሥራ ላይ ያዋለ፣ በተለያዩ የህክምና መጽሔቶች ላይ በብዛት የጻፈ፣ በሱ ዘርፍ የነበረውን የሙያ ማህበር እንዲመራ ተመርጦም የነበረ ሰው ነው። ከዚያ በኋላ ግን በሙያው ከፍተኛ ቦታ ላይ ሳለ ከሥራው ራሱን በማግለል ያለጊዜው ጠረታ ወጥቷል።

ሰውውን ከለቀቀ ከብዙ ዓመታት በኋላ ሊነግረኝ፣ "በሰራ ባልደረቦቼ ዐይን፣ እኔ ሙሉ በሙሉ ጠረታ ወጥቻለሁ።" እውነታው ግን በጣም ሥራ የበዛብኝ ሰው መሆኔ ነው። ያልገባቸው ነገር ቢኖር እኔ ጠረታ የወጣሁት እግዚአብሔር ያከበትኩትን ልምድ በአዲስ መንገድ እንድጠቀም እየጠራኝ ስለነበረ ነው። እኔም ይሄንን አድርጌዋለሁ። እናም እነኚህ ዓመታት በሕይወቴ በጣም እስደሳችኋል ዓመታት ነበሩ።" እሁን በመላው ዓለም በመጓዝ ሆስፒታሎችንና በእዳጊ አገራት ውስጥ ያሉ ክሊኒኮች እንዴት አድርገው የዜጎቻቸውን የጤና ፍላጎት ውጤታማ በሆነ መልኩ ማሟላት እንዳለባቸው እያማከረ ይገኛል። ከጠረታ በኋላ ያገኘውን ተሞክሮ በመጠቀም ዶክተሮችና ሌሎች የጤና ባለሙያዎች ህክምና ለሚያስፈልጋቸው ሰዎች የበጎ ፍቃድ እገልግሎት እንዲሰጡ በመደበኛነት ይጽፋል። እብዛኛውን ሥራውንም የሚያከናውነው በሳማሪታን ፐሪስ (በደጉ ሳምራዊ እገልግሎት) በኩል ነው።

ከጥቂት ዓመታት በፊት ለሰ ሌላ ሰው የለማሁት ታሪክ ደግሞ ከዚህ በጣም የተለየ ነው። ማራኪ የለኬት ጉዞ የነበረው እንደ ብልህ የሥራ ሰው፣ ትልቅ በሆነ ግን እየተዳከመ ባለ ባንድ ድርጅት ውስጥ ዕድሜው በእምሳዎቹ መጀመሪያ ላይ እያለ በፕሬዝዳንትነት ተቀጠረ።

በጥቂት ዓመታት ውስጥ ድርጅቱን ቀየረው፣ ዕጣ ፋንታውን ከመቀልበስ እልፎ በሌላ በብዙ አገሮች የነበሩትን ማለፋፊያዎች በበላይነት ይቆጣጠር ነበር። እንደ ሥራ አስፈጻሚነት የነበረው የለኬት ጉዞ በቢዝነስ መጽሔቶች ላይ በመደበኛነት ይወጣ ነበር። እንዲሁም በኢኮኖሚ ጉዳዮች ላይ የሚሰጠው እስተያየት(ምክር) በቢዝነስ እና በመንግስት ተቋማት በጉጉት ይጠበቅ ነበር። በድርጅቱ ደንብ መለረት፣ በስድሳ ስምንት ዓመቱ ጠረታ ወጣ። ለጥቂት ጊዜ የድርጅቱን አዲስ ፕሬዝዳንት ሊያማክር ከቆየ በኋላ ከሁሉም ጉዳዮች ያለውን ተሳትፎ አቆመ።

"ለጠረታ ምንም እልተዘጋጃለሁም ነበር።" በማለት ከዚያ በኋላ ተናገረ። "እንዳንዴ እጫወት ከነበረው የጎልፍ ጨዋታ ቡቀር (እሉም ከሥራ ጋር በሚገናኝ መልኩ ነበር) ከሌላ ዐይነት ነገር ጋር የምለመድበት ጊዜ እልነበረኝም። ድርጅቱ ሕይወቴ ነበር። ከሥራ ከለቀቅኩብት የመጨረሻ ጊዜ እንስቶ ደውለውልኝ እንኳ እያውቁም። ከዚያም ለእንድ ዓመት ያክል ቤት በመሥራት ራሴን በሥራ ወጠርኩት፤ ካለቀ በኋላ ግን ምን እንደምሰራ አላውቅም ነበር። እሁን እብዛኛውን ቀን ጎልፍ እጫወታለሁ፤ ስለምወደው ሳይሆን ሌላ ምንም ማድረግ አለማልችል ነው። ባለቤቴ 'ተከፍተሃል' ትለኛለች፤ ነገር ግን ምን ያክል ከንቱነት እንደሚሰማኝ አልገባትም። ጠረታ መውጣትን አጠላለሁ።"

በጣም የዳበረ ልምድ ያለው የእእምሮ ሐኪም ወይም የትልቅ ድርጅት ሥራ አስፈጻሚ ላንሆን እንችላለን፤ እንዲህ የሆኑን በጣም ጥቂቶች ነን። ነገር ግን ሁሉንን ግለሰቦች ስናነጻጽር ስለጠረታ ዘመናችን ማወቅ ያለብንን ጠቃሚ ትምህርት ይጠቁመናል። ለነዚህ ዓመታት መዘጋጃ የሚሆነው ጥሩ ጊዜ፣ ከመከላከታቸው በፊት ነው። ከዚያም ባሻገር፣ በጣም ጠቃሚ የሆነው ትምህርት፣ ምንም ዐይነት ሰዎች ብንሆን፣ ጠረታ ሁለት አማራጮችን ያቀርብልናል። ወደ ራሳችንን ለማዘናናት ወደ ደግሞ በሌሎች ሕይወት ላይ ተፅዕኖን ለመፍጠር ልንጠቀምበት እንችላለን። በሌላ አገላለፅ፣ የሚኖረን ምርጫ ከሁለት አንዱ ነው - ባዶ የሆነ ራሱን ማዘናናት ወይም ትርጉም ያለው ተግባር ነው።

ቀደም ብዬ (ከዚህ በላይ) ታሪኩን የነገርኳችሁን ጠረተኛውን የቢዝነስ ሥራ አስፈጻሚ እንደሆነኩ፡፡ በእኔባቸው ያሉ በዛ የሚሉ ለትርፍ ያልተቋቋሙ የማህበራዊ እገልግሎት ተቋማት እሱ ያለውን የሥራ ልምድ ተጠቅመው የተሻለ ውጤታማ ሊሆኑ እንደሚችሉ እገምታለሁ፡፡ በበጎ ፍቃደኝነት ቢያገለግላቸው ደስ ይላቸው ነበር - እሱ ግን እላደረገውም፡፡

ግብ መተለም

ይህ ማለት ግን በጠረተኝነት ጊዜያችን መዝናናትና መደለት ስህተት ነው ማለት ነው? አይደለም! በጭራሽ እይደለም፡፡ እንደዚህ ካልን እግዚአብሔር በሰጠን ጥሩ ነገሮች እንድንደለት እይፈልግም እንደማለት ይሆናል - ይህ ደግሞ እውነት እይደለም፡፡ የመጽሐፈ መክብብ ጸሐፊ፣ "ሰው ብዙ ዘመን በሕይወት ቢኖር በሁሉም ደስ ይበለው" መክ. 11÷8 ብሎ ተናግሯል፡፡ ሐዋርያው ጳውሎስም ልጆች ወላጆቻቸውን እንዲያከብሩ የሚለውን የብሉይ ኪዳን ትዕዛዝ ደግሞታል፤ ስለዚህም "በምድር ላይ ብዙ ዕድሜን ትኖሩ ዘንድ" ኤፌ. 6÷3፡፡ እግዚአብሔር እረፍትና ዘና ማለት እንደሚያስፈልገን ያውቃል፤ አድካሚ ከነበረው እገልግሎት በኋላ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን እንዲህ ያላቸዋል፤ "እናንተ ራሳችሁ ብቻችሁን ወደ ምድረ በዳ ኑና ጥቂት እረፉ አላቸው" ማር. 6÷31፡፡

ነገር ግን የምናደርገው ይህንን ብቻ ከሆነ - ዐለማችን በጠረተኝነት ጊዜያችን መደለትና የተቻለንን ያህል ጥሩ ጊዜ ማሳለፍ ብቻ ከሆነ - ባዶና ትርጉም የለሽ በሆነ ተግባር እንጠመዳለን፡፡ ከዚያም ባለፈ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ መሰረታዊ እውነቶች ከሆኑት አንዱን ዘንግተናል፤ እያንዳንዱ ቀን - ምንም ሳይቀር - ከእግዚአብሔር የተሰጠን ነው፤ ለእርሱ ክብር እንድንጠቀምበት በዐደራ የተሰጠን ነው፡፡ ይህ በሥራ ለምንቆይባቸው ዓመታትም እንደሚለራ ሁሉ፣ ለጠረተኝነት ጊዜያችንም ይሰራል፡፡

ቁልፉን ማግኘት

ታዲያ፣ በስኬት ለተሞላ የጠረተኝነት ጊዜ ቁልፉ ምንድን ነው? ጠረተኝነትህን እንደ እግዚአብሔር ስጦታ ተመልክተው፡፡

ጠረተኝነት ረጅም ዕድሜ ስለኖርክ ብቻ የሚክለት እይደለም፤ ጠንክርህ ስለሰራህባቸው ዓመታት ሊባልም የምትችለው እይደለም፤ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ፡፡ ይህን ከተረዳህ፣ ጠረተኝነትህን በተለየ መንገድ ትመለከተዋለህ፡፡

እግዚአብሔር እነኚህን ዓመታት ለጥቶናል - ይሁን እንጂ የሱን ፈቃድ ለማድረግ የምናውለው ጥቂቱን ነው፡፡ የጳውሎስ ማስጠንቀቂያ ለሁሉም አማኝ ይለራል፤ "አንዱ ስለ ሁሉ ሞተ፣ እንግዲያስ ሁሉም ሞቱ፤ በሕይወትም ያሉት ስለ እነርሱ ለሞተውና ለተነሳው እንጂ ወደ ፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለ ሁሉ ሞተ" 2ቆሮ. 5÷15፡፡ ነገር ግን የእግዚአብሔር ፈቃድ ልዩ እና የግል ነው፡፡ እርሱ ላንተ የጠረተኝነት ጊዜ ያለው ዕቅድ ልክ እንደ ሌላ ሰው ዐይነት ሳይሆን ይችላል፡፡ ልብ በል፤ እርሱ ስለ አንተ ሁሉን ያውቃል፡፡ ማድረግ የምትችለውንና የማትችለውን ያውቃል፤ ተለጥሶህንና ችሎታህን ያውቃል፤ ሁሉም ክእለት ነውና፤ እርሱን ለማገልገል ያለህንም ዕድል ያውቃል፡፡ በተጨማሪም፣ ባለሀብት የዕድሜህ ደረጃ የሚያስፈልግህንና ተግዳሮቶችህንም ያውቃል፤ እናም እንድትቋቋማቸውም ሊረዳህ ይፈልጋል፡፡

ስለሆነም፣ ሁላችንንም የሚገጥሙን ጥያቄዎች እነኚህ ናቸው፤ ለጠረተኝነት ጊዜያችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንሻለን? ወይንስ እስፈላጊነታችን አብቅቷል ብለን ከሕይወት ማግኘት የምንችለውን ያህል ደስታ በመፈለግ ያለ ዐላማ በቀሪ ጊዜያችን እንመላለስ ይሆን? ዓመታት ሊያልፉና ሁኔታዎች ሊቀየሩ እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ዕቅድ ሊቀየር ይችላል፡፡ ነገር ግን ዕድሜያችን የቴንም ያክል ቢሆን፣ ከፊታችን ስላለው ነገር የእግዚአብሔርን አቅጣጫ መፈለግ የማይለወጥ ግባችን ሊሆን ይገባል፡፡ አስታውሱ፤ የእርሱ መንገድ ሁልጊዜ፤ ሁልጊዜ የተሻለ ነው፡፡

ምን እልባት ስለ ጠረተኝነት እያሰብክ ሊሆን ይችላል፤ ምን አልባት ሰተወለኑ ዓመታት ጠረተኛ ሆነህ ሊሆን ይችላል፡፡ ያለሀብት ሁኔታ ምንም ይሁን ምን፤ ስለወፈትህ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ፈልግ፡፡ ጸልይበት፤ ከሌሎች ጥበብን ተማር፤ እንዲመራህ የእግዚአብሔርን ቃል እንብብ እና በእርሱም ታመን፡፡ እርሱ ለጠረተኝነትህ ጊዜ ያለበልህ ሐሳብ አንተ ስታስበው ከነበረው ብዙም

ሳይለይ ይችላል ወይም በአዲስና ባልጠበቅከው እቅጣጫም ሊወሰድህ ይችላል። ውጤቱ ምንም ይሁን ምን ለጡረተኝነት ዘመንህ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እስቀድም። ከዚያም ሕይወትህን ወደ ኋላ እየተመለከትክ እንደ ንጉሥ ዳዊት "መከሰያ ንመድ ባማረ ስፍራ ተጥሎልኛል፤ በርግጥም የተዋበች ርስት እግኝቻለሁ።" ትል ይሆናል (መዝ. 16÷6)።

ያልተጠበቀ ነገር ሲከሰት ፀንቶ መቆም

እንዱ በር ሲዘጋ ሌላው ይክፈታል የሚለውን አባባል ሰምተህ ታውቃለህ? በዚህ አባባል ብዙ አውነት አለ። የቢሊ ግራሃም የወንጌላውያን ህብረት የፈጣን ምሳሽ ቡድን/ Rapid response team/ በአስር ቤቶች ላይ ፕሮግራም አለው። በዓለም ዙሪያ በአስር ቤት ውስጥ ካሉ የክርስቲያን እገልጋዮች ጋር እየሰሩን የነበረ ቢሆንም በ9/11 ማግስት ፍላጎቱ በጣም እድጓል። ልጄ ፍራንክሊን የሰማሪታን ፕሮስ አንዴት እርዳታ መስጠት እንደሚችል ሰማየት ወደ ኒው ዮርክ በሯል። በጣም አስፈላጊ ነገር ብሎ የለየው በአስር ቤት ውስጥ የሚያገባግሱ እገልጋዮችን ነው። በተከሰተው ድንገተኛ ጥቃት ግራ የተጋቡት ሰዎች ቀድሞ መንትዩዎቹ ህንፃዎች በሚገኙበት ጎዳናዎች ዙሪያ ወዲህ ወዲያ ይሉ ነበር። እንዳንዶቹ እየተንሰቀሱባቸው ያለቅሱ ነበር፤ እንዳንዶች ፍዝዝ ብለው ወደ ሰማይ እንጋጠው ነበር፤ ሌሎቹ ደግሞ የሚወዷቸውን እና እስከ አሁን ድረስ ያልተገኙትን ጓደኞቻቸውን ለምና ፎቶ ያለበትን ምልክት ይዘው ዝም ብለው ይንጎራደዱ ነበር። ሁሉም እንደ የጋራ ነገር ነበራቸው፤ ተጎሳቁለዋል።

መንትዩዎቹ ህንፃዎች የፈረሱበትን ቦታ/ Ground Zero/ ለመድረስ ቀላል አልነበረም። ነገር ግን ፍራንክሊን ፓስተርችንና የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎችን መጥተው መንፈሳዊ እርዳታ እንዲሰጡ እየደወሰ መጠየቅ ጀመረ። ለዚህ ስራ ክህሎቱና ልምዱ ያላቸው ሰዎች በሰጡን ምሳሽ ስሜታችን በጣም ተጎዱ። ፍራንክሊን በሺዎች የሚቆጠሩ ሰመሄድ ፈቃደኛ የሚሆኑ የእስር ቤት እገልጋዮችን በማስባሰብ በሀገሪቷ የተሰያዩ ቦታዎች ወይም በአደጋ በተጎዱ የዓለም ክፍሎች ለመሳክሩ ራእይ ነበረው። ዛሬ አብዛኞቹ በጎ ፈቃደኞች ጡረታ የወጡ

ሰዎች ናቸው - እርዳታ ፈላጊዎችን ለመድረስና መጽሐፍ ቅዱስን በመግለጥ ተስፋ በሌለበት ወቅት እንኳ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ተስፋ እንዳለ ማካፈል የሚፈልጉ ጡረተኞች ወንዶችና ሌቶች ናቸው። ነፍሳት ድንዋል፤ አማኞች የነበሩ ሌሎችም ከነኚህ የእስር ቤት እገልጋዮች ጋር በጸሎት ጊዜ በማሳለፍ እና ከሳይ የሚመጣ መፅናናትን በመቀበል ተበረታተዋል።

ሕይወቱን በሙሉ የግንባታ ሰራተኛ የነበረ አንድ ሰው እንዲህ አለ፡ "በጀርባ ሀመም ምክንያት ከሰራ ገበታዬ ሳይ እንድነሳ ስደረግ ሕይወቴ ያበቃላት መስሎኝ ነበር። ከእኔ በበለጠ ችግር ውስጥ ወዳሉት እየሄድኩ ከእነሱ ጋርና ለእነሱ እየጸለይኩ መርዳት እንድችል እግዚአብሔር ይፈቅድልኛል ብዬ ዐስቤ አሳውቅም ነበር። አደገኛው ንፋስ ከኋላ ትቶ ባለፈው ፍርስራሽ ውስጥ ሳልፍ፤ የግንባታ ቦታን በማፅዳት የሚያልፉት ዓመታት ታወሱኝ። አሁን ለአንድ ሰው ከእግዚአብሔር ቃል ሐሳብን በማካፈል እእምሮውን እንዲያሳድስ በመርዳት ሳይ እገኛለሁ። ሕይወቴ እንደዚህ ደስታን ተላብሳ አታውቅም።"

በቅርብ ዐስር ዓመታት ውስጥ የበጎ ፈቃደኝነት እገልግሎት እየታወቀ መጥቷል። እንዳንድ ድርጅቶች ሰራተኞቻቸው በዓመት ውስጥ ብዙ ሰዓት ለበጎ አድራጎት ተቋማት እንዲሰጡ ያደርጋሉ። ከዚህ የሚሻሰው ግን ግዴታን ለመፈጸም በሚል ሳይሆን ሰዎች ሌሎችን ለመርዳት ካላቸው ፅኑ ፍላጎት በመነሳት ሲያደርጉት ነው።

የሰማሪታን ፕሮስ በዚህ ረገድ መሪነቱን ይወስዳል - በተለያየ ደረጃ ሳይ ሳሉ ለብዙዎች እድሎችን ሰጥቷል። ብዙ ትርፍ የሚያስገኝላቸውን ሰራ ትተው ለተልዕኮ እገልግሎት ወደ ሶስተኛው ዓለም ስለሄዱ ሀኪሞች ልብን የሚነኩ ታሪኮች አሉ። በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ በየዓመቱ በአፕሪልን ክሪስማስ ቻይልድ (Operation Christmas Child) በኩል ለህፃናት የጫማ ሰጠታዎችን ይልካሉ። ጡረታ የወጡ ባልና ሚስት (ጥንዶች) እነኚህ ጫማዎች በመርከብ ከመጫናቸው በፊት በማሸጊያ ክፍል በህዳር እና በታህሳስ ወር በሰሜን ካሮላይና ውስጥ ለመስራት ወሰኑ። ከሚድዌስት ነድተው በመምጣት ለነገ ስራ ዝግጁ ለመሆን እያንዳንዱን ሌሊት በድንኳናቸው ውስጥ ያሳልፉ ነበር። "እግዚአብሔር እስካስቻለን ድረስ ቀናቻችንን በእንደዚህ

ዐይነት መልኩ መጠቀም አንፈልጋለን። ከልክ በላይ የሆነ በረከትን አየተቀበልን ነው" በማለት ተናግረዋል።

ሌሎች ጡረተኞች በጡረተኝነት ዘመናቸው ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የበለጠ ስመማር ይጠቀሙበታል። አንዲት እርጊት ሌት በኩቭ አካባቢ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ተካፈለችና እንዲህ በማለት ተናገረች፤ "ለሰ ጌታ ለሌሎች ለመናገር ብቁነት ተሰምቶኝ እያውቅም - ነገር ግን አንደዚህ የሚለማቸውን ሌሎችን ማግኘትና በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል መበረታታት ሌሎችን እንዳስተምር ድፍረትን ሰጥቶኛል። ጡረታ ባልወጣ ኖሮ ይህን ሰድል ማግኘት አልቻልንም ነበር።"

ያላችሁን ጊዜ እና ተስጥዖ በመጠቀም ማድረግ የምትችሉትን አንዲያሳያችሁ አንድትጽልዩና ጌታን እንድትጠይቁ እበረታታችኋለሁ። ሰዎችን ወደ ጌታ በሚመሩ አብያተ ክርስቲያናትና ሌሎች አገልግሎቶች ውስጥ ተሳተፉ። ይህ በእምነታችሁ የበለጠ ታድጉ ዘንድ እቅማችሁን አሟጣችሁ አንድትጠቀሙ እና እንድትጠነክሩ ያደርጋችኋል። ጴጥሮስ በሕይወቱ መጨረሻ እክባቢ የላፈውን በልባችሁ እነሱት። "ነገር ግን በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ፀጋና እውቀት እደጉ" 2ጴጥ. 3÷18። ይህንን በማድረግ፤ ሌሎችም እንዲያደርጉ እርዳቸው።

ምንም ብትሰሩ፤ አእምሮአችሁና ስውነታችሁ በሥራ ይያዝ፤ ሰንፍና ወይም መስልቶት በነፍሶችሁ ውስጥ እንዲበቅል ዕድል አትሰጡት። ዲያቢሎስ ሥራ በፈታ ወይም በተስላቸ ሰው ይደስታል ምክንያቱም ይህ ወደ ፈተና ወይም ወደ ተስፋ መቁረጥ ውስጥ እንደሚከት ያውቃል። ትርጉም ባላቸው ሥራዎች ግን የተጠመደ ሰው ተጋላጭነቱ በጣም ትንሽ ነው። የመጽሐፍ ቅዱስን ማስጠንቀቂያ አስታውሱ፤ "ስዲያቢሎስ ፋንታ እትሰጡት" (ኤፌ. 4÷27)።

ባሉህ ጥቂትህ አማራጮች መጠቀም

ምን አልባት "አያቀረብክ ያለኸው ሐሳብ ለሌሎች ሰዎች ጥሩ ሊሆን ይችላል፤ እኔ ግን ሌላ ምንም ምርጫ የለኝም። ማድረግ የምችለው ነገር ቢኖር ችግሮቼን እየተጋፈጥኩ መቀጠል ብቻ ነው፤ አስም እየተሻሻለ የሚሄድ ነገር አይደለም።" በማለት ለራስህ እየተናገርክ ይሆናል። የወደፊቱ ጊዜ ለአኛ ምን አንዳለው በጭራሽ

ማወቅ አንችልም፤ አግዚአብሔር ግን ያውቃል። ለዚህም ነው ጌታ ኢየሱስ ስለ ወደፊቱ እያለብን እንዳንሸበር ግን ሕይወታችንን በአግዚአብሔር አጅ አንድንጥል የነገረን። "ከእናንተ ተጨንቆ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር የሚችል ማን ነው? . . . ነገር ግን አስቀድማችሁ የአግዚአብሔርን መንግስት ጽድቁንም ፈልጉ፤ ይህ ሁሉ ይጨመርላችኋል" (ማቴ. 6÷27,33)።

ስለ አማቺ ስለ ዶ/ር ኤል. ኔልሰን ቤል ብዙ ጊዜ ዐስባለሁ። አሉና ሚስቱ፤ ቨርጂኒያ፤ የቻይናን ህዝብ በህክምና ለ 25 ዓመታት አገልግለዋል። (ሚስቱ ሩት ተወልዳ ያደገችው እዛው ነበር።) ሥራ አንደሚበዛባቸው ከማቃቸው ሰዎች መካከል አንዱ ነበር፤ በጣም ከተሰጡ ሰዎች መካከልም አንዱ ነበር። ዶ/ር ቤልን ከማስታውሰበት ትልቅ ትውስታ መካከል ሚስቱ በሚደጋገም ድንገተኛ ህመም ስትሰቃይ አሷን የተንከባከበበት መንገድ ነው። አሷ በአካል ጉዳተኛ ወንበር (ዊልቸር) ላይ ሆና የማያቋርጥ ክትትል ትፈልግ ነበር። ዶ/ር ቤል እሷን ከቤት አውጥቶ በህክምና ማዕከል ለክትትል ቢያስገባት ምክንያታዊ ሲያስብለው ይችላል፤ አሉ ግን እምቢ አለ። ይልቁንም በውጭ ያለውን ኅላፊነት ሙሉ በሙሉ በሚባል መልኩ ትቶ የሚወዳትን ሚስቱን - ቨርጂኒያን ለመንከባከብ ራሱን ሰጠ። ሰው ስለ ውሳኔው በሚጠይቀው ጊዜ፤ "አሁን ጥሪዬ ይህ ነው" በማለት በቀላሉ ይመልሳል።

አንድ ቀን ድሮ ስታደርጋቸው የነበሩትን ወይም ማድረግ የምትፈልጋቸውን ነገሮች ማድረግ አትችል ይሆናል። የጥፋተኝነት ስሜት ከሚስማህ ይልቅ ወይም ተስፋ ከመቁረጥ እና ከመናደድ አስከ አሁን ማድረግ ስለምትችላቸው ነገሮች እግዚአብሔርን አመለግን፤ አናም እነዚህን ነገሮች በታማኝነትና በሚገባ መስራት ግብህ እድርግ። ጊዜህንና ሙሉ ማንነትህን ለኢየሱስ ክርስቶስ ሰጥ፤ እንዲሁም በመንገድህ ላይ ምንም ቢመጣ የሱን (የእግዚአብሔርን) ፍቃድ ለማድረግ ትጋ።

በተስፋ ወደ ቤታችን መቅረብ

ይህ መርህ ኢየሱስ ወደ ለማይ ከማረጉ በፊት ለጴጥሮስ ሲያብራራለት የነበረው ነው። በጴጥሮስና በጌታው መካከል የተደረገው

ንግግር በወንጌላት ውስጥ በጣም ቀጥተኛ እንዲሁም ቀላል ከሆኑት ውስጥ አንዱ ነው። ጌታ ጴጥሮስን፤ "ትወደኛህን?" ብሎ ጠየቀው። ጴጥሮስም፤ "አዎን ጌታ ሆይ፤ እንድወድህ አንተ ታውቃለህ" በማለት መለሰለት። ሊየሱስም እንዲህ አለው፤ "ጠባቢዎች ጠብቅ . . . እውነት እውነት እልሃለሁ፤ አንተ ጎልማሳ ሳለህ ወገብህን በገዛ ራስህ ታጥቀህ ወደ ምትወደው ትሄድ ነበር፤ ነገር ግን በሽመገልክ ጊዜ እጆችህን ትዘረጋለህ ሌላውም ያስታጥቅሃል ወደ ማትወደውም ይወስድሃል" (ዮሐ. 21÷16-18)።

ሊየሱስ ክእርባ ዓመት በኋላ ስለሚከሰተው ስለጴጥሮስ ሞት እየተናገረ ነበር። ጴጥሮስ ሲፅፍ ይሄን ንግግር አስታውሶት ነበር፤ "ሁልጊዜ በዚህ ማደሪያ ሳለሁ በማሳሰቤ ላነቃችሁ የሚገባኝ ይመስለኛል፤ ጌታችን ሊየሱስ ክርስቶስ እንዳመለከተኝ ከዚህ ማደሪያዬ ፈጥኖ እንዲሆን አውቃለሁና። ከመውጣቴም በኋላ እነዚህን ነገሮች እንድታስቡ በየጊዜው ትችሉ ዘንድ እተጋለሁ" (2ጴጥ. 1÷13-15)።

ጭካኔ የሞላበት ሞት እየጠበቀው፤ ይህ ሽማግሌና ታማኝ የጌታ ተከታይ ክርስቶስ ያዘዘውን ያደርግ ነበር፤ ሌሎችን መንከባከብ። ጴጥሮስ ከምድር ሕይወቱ ለመለየት እየተዘጋጀ ባለበት ወቅት፤ እሱ ከሞተ በኋላ ማስታወስ ስላስባቸው ነገር ሌሎችን ከማሳሳብ ወደ ኋላ አላለም። እነዚህ ነገሮች ምን ነበሩ? ጴጥሮስ ለእነሱ ተናግሮ ጨርሶታል፤ "ስለዚህም ምክንያት ትጋትን ሁሉ እያላደችሁ በእምነታችሁ በጎነትን ጨምሩ፤ በበጎነትም እውቀትን፤ በእውቀትም ራስን መግዛት፤ ራስንም በመግዛት፤ መፅናትን በመፅናትም፤ እግዚአብሔርን መምሰልን፤ እግዚአብሔርን በመምሰል፤ የወንድማማችን መዋደድ፤ በወንድማማችም መዋደድ፤ ፍቅርን ጨምሩ። እነዚህ ነገሮች ሰናንተ ሆነው ቢበዙ በጌታችን ሊየሱስ ክርስቶስ እውቀት ሥራ ፈቶች እና ፍሬ ቢሰጥ እንዳትሆኑ ያደርጓችኋልና" (2ጴጥ. 1÷5-8)።

ጴጥሮስ በደረሰበት ነገር ከማዘን ይልቅ ራሱን በሊየሱስ ክርስቶስ እውቀት ውስጥ ካትታል፤ ስምንት ምዕራፎችን በያዙት በ1ኛ እና በ2ኛ ጴጥሮስ መልእክቶች ውስጥ ይህ ብዙ ጊዜ የተደጋገመ ሐረግ ነው።

አንተ እስካሁን ምናልባት በጉልምስና ዕድሜ ውስጥ ትሆን ይሆናል ወይም ደግሞ በበሽታ እየተሰቃየህ በአልጋ ላይ ተከራምተህ

ይሆናል፤ ነገር ግን አሁንም በጌታ በሊየሱስ ክርስቶስ እውቀት አዕምሮህን እየሞላህ የጌታ ፍሬያማ አገልጋይ መሆን ትችላለህ። እናም ልክ ጴጥሮስ እንዳደረገው በዙሪያህ ያሉትን ሰዎች በተስፋ አንድ። "ነገር ግን ጽድቅ የሚኖርባትን አዲስ ስማይና ምድር አንድ ተስፋ ቃሉ እንጠብቃለን . . . ስለዚህ፤ ወዳጆች ሆይ፤ . . . በጌታችንና በመድኃኒታችን በሊየሱስ ክርስቶስ ፀጋና እውቀት እደጉ" (2ጴጥ. 3÷13, 14, 18)።

4. ወርቃማ ዓመታችን በስብ

"እርሱም አለው፡- እነሆ እኔ አረጀሁ የምሞትበትንም ቀን አላውቅም፡፡"

ዘፍ 27፡ 2

"ለወርቃማ ዓመታቶችህ አቅድ፡፡ ትደርስባቸው ይሆናል፡፡"

ካልታወቀ ምንጭ

'ወርቃማ ዓመታት' በወጣቶች የተፈበረከች ቃል ሳትሆን አትቀርም፡፡ ከሰባ ዓመት በላይ የሆነው ማንኛውም ሰው ይህን የሕይወት ምዕራፍ እንደዚህ ባለ ተምሳሌታዊ ቃል ይገልፀዋል ማለት የሚያጠራጥር ነው፡፡ ምን አልባት አንድ ሩህሩህ ነፍስ በቸርነት ፃ የሚለውን ፊደል old ከሚለው ቃል ፊት ሻጥ አድርጎ በእውነታው ያለውን ችግር ለማቅለል ይሆናል፡፡ ይህ እንዳለ ሆኖ የወርቅ ሐሳብ ብዙ ትልልቅ ግን የሚያምታቱ ሐሳቦች ወደ አእምሮ ያመጣል፡፡ "ገንዘብህን በወርቅ ላይ አውል" የሚለው ማሰታወቂያ ዛሬ ዛሬ ታዋቂ ሆኗል፡፡ "ወርቃማው ህግ /The Golden Rule/" በብዙዎች የሚደገፍ ግን በጥቂቶች የሚተገበር ነው፡፡ እንደዚህ የሚያደርጉትም ቢሆኑ ዝምታ ወርቅ ነው "silence is golden" ብለው ይምናሉ፡፡

ታዲያ ለምንድን ነው ወርቃማዎቹ ዓመታት በዕድሜ ለገፉት ሰዎች መለያ የሆኑት? ምን አልባት የአምሳኛ ዓመት ወርቃማ በዓላቸውን ለማክበር የታደሉ ጥንዶች አብዛኛውን ጊዜ ሰባ ዓመት እና ከዛ በላይ የሆኑ ስለሆኑ ይሆናል፡፡ ሩትና እኔ በ 1993 ወርቃማ በዓላችንን ስናከብር አስታውሳለሁ፡፡ ወጣት መሸራ እያለች የነበራትን የለርግ ልብስ መልበስ በመቻሏ በጣም ኩራት ተሰምቷታል፡፡ እኔም ከእሷ ጎን መቆም በመቻሌ ኩራት ተሰምቶኝ ነበር፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ በመጀመሪያ ስለ ወርቅ የሚያወራው ኤደንን ከበዋት ስለነበሩ መሬቶች ሊያወራ ነው (ዘፍ. 2፡11-12)፡፡ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደ ወርቅ በብዛት የተወቀሰ ሌላ ብረት የለም፡፡ እግዚአብሔርም "የእኔ ነው" ብሎ ይናገራል (ሐጼ. 2፡8)፡፡ ምንም እንኳ ከፍተኛ ቦታ የተሰጠው ቢሆንም፡፡ በብዛት ጥቅም ላይ ውሏል፡፡

ከብርጭቆ እሳክ አክሊል፤ ኪጋሻ እስከ ደወል፤ ከውሃ መያዣ እሳክ ነገሥታት በትር፤ ከመስዊያ እሳክ ዙፋን፤ ከበር ማጠፊያ እሳክ ጎዳናዎች ድረስ፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ምርጥ ወርቅ፤ ውድ ወርቅ፤ የጠራ ወርቅ፤ ፍፁም ወርቅ፤ የወርቅ ክር፤ የወርቅ ጭነት፤ የወርቅ መክሊት፤ ንፁህ ወርቅ፤ የወርቅ ብናኝ፤ የወርቅ ኪሩቤሎች፤ ስለወርቅ አይጦችንም ጨምሮ ይናገራል (1ሳሙ. 6፡18)፡፡ ነገር ግን ወርቅ ለመለኮታዊ ዐላማ ብቻ አይደለም ሲውል የነበረው፡፡ ሰዎች ጣዖቶችን፤ የሚፈልጓቸውን አማልክት፤ ለመቅረፅ ሊሉ ይህንን ውድ ብረት ያቀልጡት ነበር፡፡ ካለማወቅ ከእግዚአብሔር ይልቅ ወርቅን ከፍ ያለ ቦታ ሰጡት፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ እንደ ጥበብ ፣ እውቀት፣ መልካም ሰም እና እምነት ያሉ መልካም ነገሮች ከወርቅ ይልቅ የከበሩ እንደሆኑ ያስተምራል፡፡

"እኔ፣ ጥበብ፣ በብልሃት ተቀምጫለሁ፤ እውቀትንም ጥንቃቄንም አግኝቻለሁ ... ምክርና መልካም ጥበብ የኔ ነው፤ ማስተዋል እኔ ነኝ ብርታትም አለኝ ... ተግተው የሚሹኝ ያገኘኛል፤ ብልጥግናና ክብር በእኔ ዘንድ ነው፤ ብዙ ሀብትና ዕድቅም፡፡ ፍሬዬም ከምዝምዝ ወርቅ ይሻላል፤ ቡቃያዬም ከተመረጠች ብር፡፡"

(ምሳ. 8፡12፤ 14፡17-19)

እዚህ ጋ ጌታ ጥበብን፣ እውቀትን፣ መልካም ሰምን እና እምነትን የመሰሉ መልካም ነገሮች ክፍተኛ ዋጋ ሊሰጣቸው እናያለን፡፡ እነኚህ ከብዙ የእግዚአብሔር ባህሪያት ውስጥ ጥቂቶቹ ናቸው፡፡ ለእሉ ለሚኖሩትም ይሰጣቸዋል፡፡ "የከበረ ነገር ሁሉ (ጥበብን) አይስተካከላትም" (ምሳ. 8፡11)፡፡ በምሳሌ 16፡16 "ጥበብን ማግኘት ምንኛ ከወርቅ ይሻላል" በማለት ይነገረናል፡፡ "ወርቅና ብዙ ዕንቁ ይገኛል የእውቀት ከንፈር ግን የከበረች ጌጥ ናት" (ምሳ. 20፡15)፡፡

"መልካም ስም ከብዙ ባለጠገንነት ይሻላል፤ መልካምም ሞገስ ከብርና ከወርቅ ይበልጣል፡፡ ባለ ጠጋና ድሃ ተገናኙ፤ እግዚአብሔር የሁላቸው ፈጣሪ ነው፡፡"

(ምሳ. 22፡1-2)

"እምነት ከወርቅ ይልቅ የከበረ ነው" (1ጴጥ. 1፡7)፡፡

ስለ ወደፊት ማቀድ

"ይሄ ደግሞ ለእርጅና ዘመን ከማቀድ ጋር ምን አገናኘው?" ብላችሁ ትጠይቁ ይሆናል። በአብይ የሕይወት ዘመናችን ያከበርናቸው ነገሮች እስከ መጨረሻው ዓመታቶቻችን ድረስ ይከተሉናል። በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ያለንን እምነት በጥበብ ካከበርነው፣ እድሜያችን ሲገፋ ያጠነክረናል። ቤተሰቦቻችንን ፍቅር እየለጠንና በመረዳት ከተንከባከብናቸው፣ ከእነሱ ጋር በሚኖረን የማያቋርጥ ህብረት ተጠቃሚ ነው የምንሆነው። ወርቃማውን ህግ፣ ሌሎችን እንደራስ መውደድ፣ ስንከተል እግዚአብሔርን እናስደስታለን።

ከ2008 ቱ የኢኮኖሚ ቀውስ ጥቂት ቀደም ብሎ፣ እንደ በእርባዎቹ ዕድሜ ውስጥ የሚገኝ የተሳካለት የቢዝነስ ሰው ከእከሰዮን ድርሻው በብዙ ሚሊዮን ዶላሮች የሚያገኘውን ገቢ በማሰብ በኩራት ተናግሮ ነበር። "ህልሜ እውን ሲሆን ማየት በጣም እስደሳች ነው" ሊልም ተናገረ። ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሚስቱ ትታው እንደሄደችና የተትረፈረፈ እበሉን አልኮልና ዕዕ ሳይ ያዋሰው ወጣት ልጇም መጨረሻው እስር ቤት እንደሆነ ተገለፀ። ብዙዎች በቢዝነስ ጉዳዮች ላይ ህብታቸውን በማስተዋል ይጠቀማሉ፣ ነገር ግን እጅግ በከበሩት ይዘታዎቻቸው (የትዳር ጓደኞቻቸውና ልጆቻቸው) ላይ ጊዜያቸውን ሊሰጡና ፍላጎት ሊያሳዩ እይስተዋሉም።

የተሳካ ስራ ያላቸው ሰዎች ሁሉ በእንደዚህ ዐይነት ሁኔታ ውስጥ ነው ያሉት ለማለት አይደለም፤ ነገር ግን ይህ ታሪክ ለጥንቃቄ ይረዳል። በሁሉም የሕይወት እርዘን ላይ ብዙ የሚያሳስብ ነገር አለ። ወጣቶቻችንን በትምህርታቸው በርትተው ለወደፊት ሕይወታቸው እንዲያስቡ እንዲሁም የሚያገኙትን ዕድል በመጠቀም ለጉልምስና ዕድሜያቸው ጠንካራ መሰረት እንዲጥሉ ለማስተማር እንሞክራለን። ወላጆች ለልጆቻቸው የኮሌጅ ትምህርት ወጪ ለመሸፈን ጠንክረው ይሰራሉ። ጥንዶች ለወደፊት የጠረተኝነት ጊዜያቸው በማስተዋል ለመስራት ይሞክራሉ። ዛሬ ዛሬ ሹማምንቶችም ጭምር ለእርጅና ጊዜያቸው በማሰብ መሪነቱን እየወሰዱ ነው ምክኒያቱም ለወርቃማው ጊዜ ያሉ ወርቃማ ህጎች ከጥቂት ዓመታት ወዲህ በሚያስገርም ሁኔታ ተቀይረዋል።

በእከሰዮን ገበያው መቃወስ ምክንያት ሰው ሁሉ ያጠራቀመው ገንዘብ በከፍተኛ ደረጃ ዋጋውን አጥቷል። ጠረቃ ለመውጣት እፋፍ ላይ ያሉ ሰዎች በጠረቃ ጊዜ የሚያገኙትን ገንዘብ እስተማማኝነት ማጤን እለባቸው። የሆነው ሆኖ፣ ለጠረቃኝነት ጊዜ ማሰብና ለሞት መዘጋጀት ትልቅ ሥራዎች ሆነዋል፤ አንዲሁም ደግሞ መጪውን በነሳፊነት መጠበቅ ውስጥ ታላቅ ጥበብ አለ።

በዘፍጥረት 27 ላይ፣ የእስራኤል ሽማግሌ የነበረው ይለሃቅ ለሞት ሲዘጋጅ እናያለን። ይስሃቅ መጨረሻው እንደተቃረበ ለላለቤ፣ ባህሉ በሚፈቅደው መሰረት የሀብቱን ትልቁን ድርሻ ለመጀመሪያ ልጁ ለሌላው ሊሰጥ ፈለገ። እንዳለመታደል ሆኖ እቅዱ በሁለት ነገሮች ምክንያት ተሰናክለ። በሚስቱና በሌላኛው ልጁ (በያዕቆብ) እና ማየት ባለመቻሉ። ሳያውቅ ተሳስቶ ያዕቆብን ባረከው፣ ባለመብቱን ወራሽ ያለ ውርስ በማስቀረት። ከምንባቡ ውስጥ ያስደሉትን ነገር ይስሃቅ ሌሎችን በተለይም ሁለቱን ልጆቹን ስለሞቱ እያዘጋጃቸው የነበረ መሆኑ ነው፤ ነገር ግን እጨራረሱ (እካሄዱ) ጥሩ አልነበረም። ከዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ብዙ የምናውቀው ነገር ቢኖርም፣ አንዱ ግን ይለሃቅ የመጨረሻውን ምኞቱን በአግባቡ ለመፈፀም እርጅናው እንዳላስቻለውና ይህም ደግሞ በቤተሰቡ ውስጥ እስመረጋጋትን ማስከተሉ ነው።

ማንም ሰው መሞትም ሆነ ለሞት መዘጋጀትን ባይወድም፣ መጽሐፍ ቅዱስ ለእነኚህ ጉዳዮች እዕንዖት ይሰጣል። በቅርቡ አንድ የህክምና ዶክተር በታዋቂ የሬዲዮ ፕሮግራም ላይ ስለ ሞት እና በገንዘብ ዝግጁ ስለመሆን ጉዳይ ቃለ መጠይቅ ተደርጎላት ነበር። የሚያስገርም ቃል ተናገረች፣ "እኛ የተለራነው ሞትን እንሞት ዘንድ አይደለም። ሞት እስቀያሚ ነገር ነው።" ሞት ድል በመነሳት ተዋጠ። (1ቶሮ. 15÷54) የሚለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ባሳያት ብዬ ተመኝሁ።

መጽሐፍ ቅዱስ ሞትንና መሞትን በብዙ መንገዶች የገለጸው ለአንድ ሺ ጊዜ ይሆናል። ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ ታላቅ ተለፋን ያዘለ መጽሐፍ ሆኖ ይቀጥላል። ሕይወት የቀመችው በሁለት ጥጎች መካከል ነው። በውልደት እና በሞት መካከል። ከቤተ ክርስቲያን መነጠቅ ውጪ የተወለደ ሁሉ እንደ ሞት ይሞታል። ሁሉም ሰው እርጅናን እያየውም፣ ሞት ግን በሁሉም ላይ ይደርሳል። ለአማኞች

መፅናናታችን ከእግዚአብሔር ቃል ይመጣል "በጌታ የሚሞቱ ሙታን ብዙዓን ናቸው" (ራዕ. 14÷13)።

ሕፃን ሲወለድ፣ ወላጆቹ ልጁን ለ "ሕይወት" ሊያዘጋጁት ምንም ማድረግ አይችሉም፤ ምክንያቱም ልጁ በወሰጠ የሚፈለግ የሕይወት እስተንፋስ አግኝቷልና ነው። እነሱ ሊያዘጋጁት የሚገባቸው በሕይወት ሲጋፈጣቸው ስለሚችሉ ነገሮች ነው። ለገዢ እና ለደስታ፣ ለሽንፈት እና ስድል፣ ለሞት እና ለዘላለማዊ ሕይወት ነው። የትኞቹ ክርስቲያን ወላጆች ናቸው ልጃቸው የሕይወትን ውጣ ውረድና ከሞት በኋላ ስላለው የሕይወት ተስፋ እንዲረዳ የማይፈልጉ ምን ዐይነት ክርስቲያን ወላጆች ናቸው?

የገጠር ልጅ እንደመሆኔ፣ ለዚህ የሕይወት ውጣ ውረድ ከድሮ ጀምሮ ተጋሳጭነቱ ነበረች። የእርሻ እንስሳ ሊሞትብን እንኳ የምንማራቸው ትምህርቶች ነበሩ። የሰው ነፍስ እንዴት የበለጠ ጠቃሚ ነው? ዛሬ ብዙ ወላጆች ልጆቻቸውን ገዢ ሊያመጣቸው ከሚችል ነገር ይጋርዟቸዋል (ይጠብቋቸዋል)። ይህ የልጆችን እድገት የመቅጨትና የስሜት መቃወስ ሲያስከትል ይችላል። ጎልማሳ በሚሆኑበት ጊዜ፣ ተሸሽገው (ተጋርደው) ያስፋበት የልጅነት ጊዜ የማይቀረውን ነገር የመጋፈጥ አቅም አይሰጣቸውም ምክንያቱም ነገሩን ከዚህ በፊት ተጋፍጠውት እያውቁምና። ባለ ቢጫ ፀጉሩ ትልቁ ውሻዬ ሳም የሞተው ባለፈው ዓመት ነበር እናም ልጆቹ እንስሶቻቸው ሲሞቱባቸው እንዴት የቀብር ስነስርዓት ያካሄዱ እንደነበር አስታወስኝ። ለሞት ያሳዩት (ለሚወዱት እንስሶቻቸው እንኳ) የነበረውን ክብር ማየት እጅግ ይገርማል።

በሕይወት እርግጠኛ መሆን እንችልም፤ ወደ ፊት ስለሚሆነው ነገር ምንም እናውቅም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ብሎ ያስጠነቅቀናል፤ "እናንተ ተመልከቱ፤ ነገ የሚሆነውን አታውቁምና። ሕይወታችሁ ምንድን ነው? ጥቂት ጊዜ ታይቶ ኋላ እንደሚጠፋ እንፋሱት ናችሁና። . . . እንግዲህ በጎ ስማድረግ አውቆ ለማይሰራው ጎጢአት ነው" (ያዕ. 4÷14 ፣ 17)። ሞት ሊሻር የማይችል እውነታ በመሆኑ፣ ሁላችንም ለሕይወታችን የመጨረሻ ዓመታቶች በትጋት መዘጋጀት ይኖርብናል። ይኼ ዐይነት ጉዳዮች ጥንቃቄ የሚያሻቸው ናቸው። ምንም እንኳ የከበዱ ልቦችን የሚያቀሉና በነዚህ ምክንያት በእንባ ሰተሞሉ ዐይኖችን

ደስታን የሚፈነጥቁ ሰዎችን ባደንቅም፣ አንዲህ ባስ ትልቅ ክስተት ላይ ብርሃን መፈንጠቅ አዘናኝ ሆኖ አግኝቶታለሁ።

ድርጅታችንን የሚደግፍ ቤተሰብ ጤናዋ በመታወክ ላይ የነበረችን የታላቅ እህታቸውን ታሪክ ነገሩን። ባልም ሆነ ልጆች አልነበሯትም፤ ስለዚህ በመጨረሻ ቀኖቿ በፍቅር ሲንከባከቧት የነበሩት ወንድሞቿና አህቶቿ ነበሩ። የቀብር ስነ-ስርዓት አስፈፃሚ ያጅባት ዘንድ አሳመኗት። የቀብር ስነ-ስርዓት አስፈፃሚው ብዙ ምርጫዎችን አሳይቷቸው "የናንተ ምርጫ የቱ ነው?" ብሎ ጠየቃቸው። ወንድሞቿና አህቶቿ እየተመለከቷት "እንቺ የወደድሺው የትኛውን ነው?" አሏት። እህታቸውም ገፅታዋን ላትቀይር "ጊዜው ሲደርስ፣ ያኔ አስገርሙኝ!" ብላ መለሰችላቸው። ያ ስለብሰባው መዝጊያ ሆነ፣ እናም ሁሉም ስልባቸው ቅልል ብሏቸው ዕቅዳቸውንም አጠናቀው ወደየቤታቸው ተመለሱ።

በአንጻሩ ደግሞ፣ ይደስኩር የነበረውን ያልተለማመደ ጠበቃ በድንገተኛ የልብ ህመም በስባዎቹ መጀመሪያ አከባቢ ባልተጠበቀ ሁኔታ ሞተ። ለዐስርት ዓመታት ያህል እሱ በሚኖርበት አከባቢ ይኖሩ የነበሩ ሰዎች ለህግ የምክር አገልግሎት (ስህግ አማካሪነት) ወደ እሱ ይተምሙ ነበር፤ የነበረት ስም ለማዘር፣ በጎርቤት መካከል ለሚፈጠር ግጭት፣ ለቤተሰብ ግጭት፣ የውርስ እና የርስት ጉዳዮች . . . የህግ ጉዳዮችን በሚመለከት ሁሉ የሚፈለገው ጠበቃ እሱ ነበር። ደንበኞቹ፣ በህግ እውቀቱ ብቻ ላይሆን በጥበቡንነቱና በአጠቃላይ እውቀቱ ጭምር በእሱ ይተማመኑ ነበር፤ ከሙያው ራሱን በማግለል ሌላ ወጣት የሥራ አጋር እሱን እንዲተካ ቢያደርግም፣ ሰዎች ግን የሱን የሙያ አገልግሎት ነበር የሚፈልጉት። በቀብሩ ዕለት በመቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ተገኝተው ነበር፤ እናም ቤተሰቦቹ ለዓመታት ያህል እሱ ከረዳቸው ሰዎች በተበረከተ ካርድና ደብዳቤዎች ተጨናንቀው ነበር። አንድ የአከባቢው ጋዜጣ እርሱ ለህብረተሰቡ ያበረከታቸውን አስዋዕዎችን በማወደስና አርሱን በማጣታቸው የተሰማቸውን ገዢን ርዕስ ጉዳይ አድርጎ ዘግቧል።

ቀብሩ ካለፈ ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣ ቤተሰቦቹ የሚያበላጭና ብሎም የሚያስደነግጥ ነገር ገጠማቸው፤ ይኸውም ዝርዝር የሆነ የራሱን የሀብት ዕቅድ ለማዘጋጀት የሚያስፈልገውን አድርጎ እንደማያውቅ ነበር። እንዲሁም ከቤተሰቦቹ አባላት ማንንም ስለገንዘቡ

ጉዳይ አማክር አያውቅም፤ ምን ዐይነት ሀብት ወይም የአክሲዮን ምስክር ወረቀት (እሱም ካለ ማለት ነው) ወይም ደግሞ የገንዘብ ማስቀመጫ ሳጥን እንዳለው አያውቅም። ምንም እንኳን ሰብዙ ጊዜያት ከሀብቱ የተወሰነውን ለቤተ ክርስቲያኑና ሰብዙ ሀገር በቀል የበጎ አድራጎት ድርጅቶች ለመስጠት እንዲሁም ባሎቻቸው የሞቱባቸውን እህቶች ለመርዳት እንደሚፈልግ ሲናገር የነበረ ቢሆንም፤ በመጨረሻ ግን የትኛዎቹም የተነገሩ ምኞቶች አልተፈፀሙም። የሱን ጉዳይ ለመለየት ብዙ ወራት (ብዙ ወጪም ጭምር) ወስዷል፤ ሰብዙ ሰዎች ሰዓመታት ሲመክራቸው የነበረውን፤ የተሟላ የንብረት ዕቅድ የማዘጋጀት ጉዳይ፤ እሱ አድርጎት ቢሆን ኖሮ ይሄን ሁሉ መከላከል ይቻል ነበር። ታዲያ ለምንድን ነው እሱ ይህንን ማድረግ የተሳነው ወይም የሚያስፈልገውን አድርጎ ቤተሰቦቹ ስለ እሱ የገንዘብ ሁኔታ እንዲረዱ ያላደረገው፤ ማንም አያውቅም። ምን አልባት - እንደ ብዙዎቹ - እያረጀ መሆኑንና አንድ ቀን የመሞቱን እውነታ መጋፈጥ አልቻለ ነበር ይሆናል።

የመናዘዝም ይሁን ሌሎች ጉዳዮችን የሚመለከት ጥያቄ ቢሆን እያረጀን ስንመጣ ብዙ ተግዳሮቶችን መጋፈጣችን አይቀርም። እነዚህን አስፈላጊ ዝርዝር ነገሮች ካላሰብንባቸው፤ ሌሎች ነገሮች ይከተላሉ፤ ምናልባትም ትተናቸው ባለፍናቸው ላይ ችግር በሚፈጥር መልኩ ማለት ነው። እኛ ካለፍን ከረጅም ጊዜ በኋላ በግል ተዕዕላን ሊያሳድሩብን የሚችሉ ጉዳዮችን በጎላፊነት ልንይዛቸው ግዴታ አለብን።

ማንኛቸውም ውሳኔዎች አስተዳደራዊ አይወሰኑም፤ እርግጥ ነው፤ አንዳንድ ተግባራዊ የሆኑ ጉዳዮች ሲከሰቱ ብቻ መፍትሔ ይሰጣል። ማንም አስቀድሞ መገመት አይችልም፤ ለምሳሌ ባለቤትህ እግሯ ቢሰበር ወይም በአክሲዮን ዝግያ መለዋወጥ ምክንያት የጡረታ ቁጠባህ ዋጋው ቢዘቀዘቅ፤ እነዚህን ሁኔታዎች እንዴት አድርገን እንደምንወጣቸው አስተዳደራዊ ማሰብ አይሆንልንም። አንዳንድ ጉዳዮች ግን አስተዳደሩ ሊወሰንባቸው ይችላል፤ እንደዚያ በሚሆንበት ጊዜ፤ እርምጃ ልንወስድ ያስፈልጋል። እግዚአብሔር ከኋላችን ፀፀትን፤ ግጭትን ወይም ግራ መጋባትን ትተን እንድናልፍ አይፈልግም፤ ነገር ግን እያረጀን ስንሄድ የሚበረቱብንን ተግባራዊ ጉዳዮች ቸል ያልን እንደሆነ ይህ በቀላሉ ይክለትብናል። ልብ በሉ "በልህ ግን እካሄዱን

ይመስክታል" (ምሳ. 14÷15)፤ እና "ነገር ግን ሁሉ በአግባብና በስርዐት ይሁን" (1ቆሮ. 14÷40)።

ዕድሜያችን እየገፋ በሄደ ቁጥር፤ አንገብጋቢ ስለሆነ ጉዳዮችና የሚያጋጥሙንን አሰፈላጊ ውሳኔዎች ለማድረግ ከባድ እየሆነ ይመጣል። በዚያ እድሜያችን ደረጃ ለመለየት በጣም አስቸጋሪና የተወሳሰቡ ሊሆኑ ይችሉ ይሆናል ወይም ደግሞ ምን አልባት ከሌሎች ጋር ሊፈጠሩ የማችሉ ግጭቶችና ውጥረቶችን እናስወግድ ይሆናል። በጊዜ ሂደት ስለማይቀሩ ነገሮች ጭንቀትን የሚሰቁ ሐሳቦችን ሊያነሳሱ ይችላሉ ወይም ደግሞ ስናረጅ ጥሩ ውሳኔ መወሰን ስለመቻላችን ራሳችንን እንድንጠይቅ ያደርጉናል። በተጨማሪም፤ ያልተጠበቀ የጤና ራሳችን ወይም የትዳር አጋር በሞት መሰናበት ወይም ሌላ አስቸጋሪ ሁኔታዎች በሐሳብ ይወጥሩንና ሌላ ነገር ሳይ ማተኮር እንዳንችል ያደርጉናል። ብዙ በእድሜ የገፉ ሰዎች፤ ከጭንቀት ጋር እንደሚታገሉ ይክተሮች ይነግሩናል፤ እናም በጭንቀት የሚሰቃይ ሰው ዐይነተኛ ባህሪዬ ደግሞ ውሳኔ ለመወሰን አስመቻል ነው። በእንደዚህ ዐይነት ጊዜዎች፤ ብዙ ጉዳዮችን በተመለከተ የባለሙያ ምክርን እንድትሹ አበረታታችኋለሁ። እኔ ተሰፋ የማደርገው ሐሳቦቼን አያንባባችሁ ስትሂዱ እስከ ፍፃሜ ድረስ ለመዝለቅ እንደምትበረታቱ ነው - ለአናንተም ሆነ ለምትወዷቸውም ማለት ነው።

ገንዘብን መግዛት

በቅርቡ አንድ ጠበቃ ለጓደኛዬ እንዲህ ብሎ ነገረው፤ ስለገንዘቡ ከቶ የማይጨነቅ ሽማግሌ የሆነ ለው አጋጥሞኝ አያውቅም - እስከ ሕይወታቸው መጨረሻ የሚበቃቸው ያህል ቢኖራቸውም ባይኖራቸውም እንኳ ማለት ነው። ምንም የሚያስጨንቅ ምክንያት የሌላቸው እንኳ ይጨነቃሉ።"

በገንዘብ ስኬታማ መሆን ሰሰው ሕይወት እውነተኛ የሰኬት ዋና መለኪያ እንደሆነ በማመልከት ህብረተሰባችን ለገንዘብ ብዙ ትኩረት ይሰጣል። ይህ ግን የውሸት መስኪያ ነው፤ ገንዘብ ሁሉ ነገር ነው ብለን ዐሰበን በወጥመድ እንዳንያዝ መጠንቀቅ አለብን። ኢየሱስ እንዲህ ሊል አስጠንቅቋል፤ "ስህሉት ጌቶች መግዛት የሚቻለው ባሪያ ማንም የለም ወይም አንዱን ይጠሳልና ሁለተኛውንም ይወዳል ፤

ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል። ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መግዛት አትችሉም።" (ሉቃ. 16÷13)። ጳውሎስም፤ እርሱ ይረዳው ሰነበረው ሰው እንዲህ ሲል መክሮታል "ዳሩ ግን ባለ ጠጎች ሊሆኑ የሚፈልጉ በጥፋትና በመፍረስ ሰዎችን በሚያለጥምና በሚያሰንፍ በሚጎዳም በብዙ ምኞትና በፈተና በወጥመድም ይወድቃሉ። ገንዘብን መውደድ የክፋት ሁሉ ሰር ነውና፤ አንዳንዶች ይህን ሲሙኑ ከሃይማኖት ተላስተው በብዙ ስቃይ ራሳቸውን ወጉ" (1ጢሞ. 6÷9-10)።

ይህ ማለት ስለገንዘብ ማለብ ወይም ለመጨረሻዎቹ ዓመታቶቻችን ለገንዘብ ማቀድ ለህተት ነው ማለት ነው? አይደለም፤ በፍፁም አይደለም። ገንዘብ አገልጋይህ አንጂ ጌታህ እንዳልሆነ እርግጠኛ ሁን። ትግዛለህ ወይስ ይገዛሃል? ገንዘብህ ወይም ሀብትህ ብዙ ይሁን ትንሽ የሰጠህ እግዚአብሔር ነው፤ እናም ለተሰጠህ ታማኝ ባለ አደራ ወይም ጠባቂ እንድትሆን ይፈልጋል። ገንዘብህን እግዚአብሔር እንደሰጠህ ኅላፊነት ቁጠረው እንጂ እንደፈለግህ ያለአግባብ በነፃነት የምትጠቀምበት መሆን የለበትም።

ይህ በተለይ በጠረተኛነት ጊዜያችን ወቅት በጣም ጠቃሚ ነው። ምክንያቱም ያኔ ድሮ ከነበረው አነስተኛ ሊሆን ይችላል (በጣም አነስተኛ ሊሆንም ይችላል)። አንድ ሰው ሊናገር እንዲህ አለ "ገንዘባችንን እንዴት አድርገን መጠቀም እንዳለብን ዐሰበን አናውቅም። ሚሰቱና እኔ ሁለታችንም ጥሩ ሥራ አለን - እናም ያሻንን ነገር ለማድረግ ሁልጊዜ በቂ ገንዘብ ነበረን። በድንገት ግን ይሄ እንደሚያዛልቅ ተገነዘብኩ። በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ፤ ስለ ድንበሱ ለንቲም መጠንቀቅ ጀመርኩ። አስቀድሜ እንደዚህ ማለብ ጀምራ ቢሆን ኖሮ ብዬ ተመኝው።"

አንድ ጠረታ የወጣ ሰው እንዲህ ብሎ ጻፈ፤ "የጠረተኝነት ጊዜ አንዱ ችግር ስለ ጠረተኝነት ችግሮች አንድታኅብ ብዙ ጊዜ ይለጥሃል።" ሐላቡ የሚያዝናና ቢሆንም፤ እውነታነትም ደግሞ አለው። ነገር ግን ስለችግሮቹ ከማንበብ ይልቅ፤ ችግሮቹን ለመፍታት አስፈላጊውን እርምጃ ነው መውለድ ያለብን።

የእርጅና ጊዜያችንን ለናስብ በገንዘብ ረገድ ምን ዐይነት መመሪያ ነው መከተል ያለብን? ስለ የትኞቹ ችግሮች ነው በጥልቀት ማለብ ያለብን እንዲሁም ችግር ከመሆናቸው በፊት ምን ዐይነት

ውሳኔዎችን ነው መወለን ያለብን? ለሌላ ጠቅላላ ያሉ መመሪያዎችን ልጠቁም።

ስለጠረታህ ጊዜ በእውነታ ላይ ተመስርተህ አቅድ

የተደላደለ የጠረታ ጊዜ ለማሳለፍ ምን ያህል መቆጠብ እንደሚኖርብህ ለማሰላት የሚረዱህ ብዙ ድህረ ገጾችና ሌሎች ዘዴዎች አሉ - ይሁን እንጂ ብዙ ሰዎች ይህንን አያደርጉም፤ ስለዚህም ብዙም ሳያስቡበት ወደ መጨረሻ ይደርሳሉ። አንዳንድ ጊዜ ለጠረታ ጊዜ ለመቆጠብ የማይቻልበት ሁኔታ ይኖር ይሆናል፤ ምንም ነገር ማስቀረት ካልቻሉ፤ የትዳር አጋራቸውን ካጡ ወይም ሥራ ከሌላቸው ሰዎች የምቀበላቸውን ደብዳቤዎች ዐለብካቸው።

ነገር ግን ለምትችሉ ለእናንተ፤ ገንዘብን መቆጠብ ሥርዐት ይፈልጋል። የድርጅታችሁን የጠረታ ዕቅድ(ካለው ማለት ነው) በሚገባ ተጠቀመው እናም በጣም አስቸኳይ ለሆነ ነገር ብቻ ተበደር። ብዙ ድርጅቶችም ከሚከፈልህ ላይ በመቀነስ ወደ ቁጠባ ሂሳብህ የምታስገባበትን መንገድ አመቻችተዋል። እንዲያውም እንዳንድ ድርጅቶች የሰራተኞችን መዋጮ ከጠረታ ዕቅድ ጋር ያገናኙታል። «መጀመሪያ ራሱን ክፈል» የሚለው የድሮው አባባል በደንብ ያስፈልግሃል። የመጽሐፍ ቅዱስ ሥዕላዊ ምሳሌ ለወደፊቱ ወቅት በትጋት ምግብ ስለምታከማቸው ጉንዳን ጥልቅ የሆነና ተግባራዊ ምሳሌ ይተርካል።

"አንተ ታካች ወደ ገብረ ጉንዳን ሃድ መንገዱንም ተመልክተህ ጠቢብ ሁን. ... መብሏን በበጋ ታሰናዳለች መኖዋንም በመከር ትሰበስባለች።"

(ምላ 6:6፤8)

ሲባል የሰማሁት፤ እንዲሁም በሁሉም ስኬታማ ሥራዎች እንዳለ በሙሉ ልቤ የተስማማሁበት፤ የመልካም የጠረታ ጊዜ መሰረቱ ማቀድ ነው የሚል ነው። በዚህ ላይ የጸሎትን አስፈላጊነት አጨምርበታለሁ። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሁሉ ነገር አንድንጸልይ ይነግረናል፤ ስለዚህም ጸልዩ፤ እግዚአብሔር ሕይወትህን ሙሉ

ለሙሉና ፈዕሞ ይረከበዋል። ይሄን ለናደርግ፣ በእግዚአብሔር ላይ ያለንን መተማመን እናሳያለን።

ለአሳሰረላጊ ወጪዎች የሚደርጉ ወጥመዶች አስወግድ

ለዎች እያረጁ ሲመጡ ከሚጎዳቸው በጣም ከተለመዱ የገንዘብ ወጥመዶች ውስጥ **ዕዳ** ብለን የምንጠራው አንዱ ሊሆን ይችላል። ለአንዳንድ ልንገዛቸው ላልቻልናቸው (ላያስፈልገንም ይችላል) ከባድ የዱቤ ግዢ በየትኛውም የዕድሜ ደረጃ ውስጥ ሆነን ልንፈትን እንችላለን። ነገር ግን ዕዳውን ለመክፈል የሚያስችል ሥራ ለሌላቸው በተለይ ላረጁ ሰዎች እደጋ አለው። በሚያሳዝን ሁኔታ ይህ የዕዳ ወጥመድ አንዳንድ ያረጁ ሰዎችን በዕዳ ምክንያት ንብረታቸውን እስከማስወረስ ድረጃ ሊያደርስ ይችላል።

ከምትችለው አቅም በላይ የሆኑ ለጠታዎችን አትስጥ። ይህ አብዛኛውን ጊዜ የሚከሰተው አያት የሆኑ ሰዎች በልጆቻቸውና በልጅ ልጆቻቸው ለመወደድ ሊሉ አጅግ ውድ በሆኑ ለጠታዎች ላይ በሚያንገላብቡበት ወቅት ነው። ለመስማት በሚከብድ መልኩ አንዳንድ ወላጆች ገንብብን ልጆቻቸውን ለመቆጣጠር ወይም በእነርሱ እና በተገለለ ልጃቸው መካከል ያለውን ከፍተኛ ለመሙላት አንደ መሳሪያ ይጠቀሙበታል። የመጽሐፍ ቅዱስን የጥበብ ቃላት ረስተዋቸዋል "ፍቅር የንጢአትን ብዛት ይሸፍናልና ከሁሉ በፊት እርስ በእርሳችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ" (1ጴጥ. 4÷8)።

ዕድሜህ እየገፋ ሲመጣ ያለአግባብ ከሆነ የገንዘብ አጠቃቀም ተጠበቅ። እምነት የሚጣልባቸው ብዙ የገንዘብ ዕቅድ አውጪዎች አሉ። ነገር ግን አንዳንዶቹ በሚያማልል ተስፋና አሳማኝ በሆኑ ትንተናዎች ሊታለሉ የሚችሉ ሰዎችን ዒላማቸው ያደርጋሉ። የምትለሙትን ነገር ሁሉ አትመኑ፤ እናም የምታምኑዋቸውን አዋቂ ሰዎች ሳታማክሩ ዋና የሆነ የገንዘብ ነክ ውሳኔዎችን አትወስኑ። ስትለሙት ጥሩ መስሎ ከታያችሁ፤ ምን አልባት ሊሆን ይችላል የሚለው የድርጅት አባባል ትክክል ነው።

ሀብትህን እንዴት መመደብ አንዳለብህ ስታስብ ጥንቃቄ አስፈላጊ ቢሆንም፤ በገንዘብ ግን አትለክፍ። አንድ ሰው እንዲህ ብሎ

ሲናገር ለማሁት "እክስቱ ሁልጊዜ የምታስበው ነገር ቢኖር ስለ ገንዘብና ደሃ እሆናለሁ ብላ ስለ መፍራቷ ነው። የኤሌትሪክ ወይም የመብራት ፍጆታውን መክፈል አልችልም ብላ ስለምታስብ የተቃጠሉ አምሯሎችን እንኳ እንድቀይር አትፈልግም። አስከ መጨረሻው ድረስ ሊያዘልቃት የሚችል ከበቂ በላይ የሆነ ገንዘብ እንዳላት አውቃለሁ። ነገር ግን አሏ ይህን መቀበል አትፈልግም፤ ስለቢህም የፍርዣቷ አለረኛ ሆናለች።" በትክክል የታቀደ የገንዘብ አጠቃቀም በማዘጋጀትና በእሱም በመመራት ገንዘብህን ተቆጣጠር። በዚህ መንገድ የዕዳ ባሪያ፣ የአዳኞች ተጎጂ እና የፍርሃት ምርኮኛ አትሆንም።

የትኛውንም የሀገር ነክ ጉዳዮች ጋር በግልፅ ፍታ

ሀገረኛ ተቀባይነት ያለው የኑዛዜ ቃል ማዘጋጀት በጣም አስፈላጊ ነው። አንዳንዶች በወጪው ፍራቻ ይህንን አያደርጉም፤ ሌሎች ለኑዛዜ የሚበቃ ሀብት አለን ብለው አያስቡም፤ ሌሎች ደግሞ በቤተሰብ ውስጥ ችግር ይፈጥራል ብለው በማለብ ይጨነቃሉ።

ግን ያለኑዛዜ ቃል ይህን ዓለም የመሰናበትን ጣጣ ልብ ማለት ያሻል። በቤተሰብህ ላይ የሚያመጣው ነገር የክፋ ሊሆን ይችላል። ህጉ ከቦታ ቦታ ይለያያል፤ ነገር ግን በብዙ አጋጣሚዎች ሳይናዘዝ የሞተ ሰው ንብረት ዕድሉ የሚወሰነው በቤተሰቡ ሳይሆን በፍርድ ቤት ወይም በሀገሪቱ ህግ ይሆናል። አብዛኛውን ጊዜ ውጤቱ ሚች ከሚፈልገው በጣም የተለየ ይሆናል። ከዚህ በተለየ መልኩ የኑዛዜ ቃል አለመኖሩ ንብረቱ ይገባኛል ብለው በሚያስቡ የቤተሰብ አባላት መካከል አለመግባባትን ግጭትን ሊያስከትል ይችላል። አንድ ሌት በቅርቡ እንዲህ ብላ ጽፋልኛለች "እናቱ ጥቂት ጥሩ ነገሮች ነበሯት። ከሞተች በኋላ ግን ማን ምን ያገኛል የሚለው ጭቅጭቅ እየተካረረ መጣ። በአንዳንድ የቤተሰቡ አባላት ሁኔታ እናቱ ልትደነግጥ ትችል አንደነበር አውቃለሁ። ሰው ግን ለምንድን ነው አንደዚህ ስለታም የሚሆነው? አብዛኛው ንብረት እኮ ይሄን ያህል የሚጠቅም አልነበረም።" እናቷ ሳትናዘዝ መሞቷን በደብዳቤዋ ጠቅሷ ነበር።

ኑዛዜ ለማዘጋጀት መወለን የመጀመሪያ አርምጃ ብቻ ነው፤ ይሁን እንጂ በጣም ጠቃሚዎቹ ጥያቄዎች በንብረት ክፍፍል ውሳኔህ ላይ የሚነሱ ናቸው - በሌላ አነጋገር፤ ከኑዛዜህ የሚጠቀመው ማነው

ነው? የሚለው ነው። በምትናዘዝበት ወቅት ሌሎች መመለስ ያለባቸው ጥያቄዎች አሉ። ለምሳሌ የኑዛዜው አስፈጻሚ የሚሆነው ማን እንደሆነና ሀብቱን ለወራሾች ሙሉ ለሙሉ ከመስጠት ይልቅ ከሀብቱ የተወለነ እጅ በአደራ የሚቀመጥ እንዳለ ማለት ነው። እነዚህ ለወደፊት ትልቅ ውጤት ያላቸው የተወሰሰቡ ጥያቄዎች ሊሆኑ ይችላሉ። እናም በንብረት ጉዳይ ላይ ክህሎት ባለው የህግ ባለሙያ አርዳታ ቢከናወን ጥሩ ነው።

የአንድ ሰው ንብረት ምንም ያህል ቀላል ወይም የተወሳሰበ ቢሆን፤ ማንኛውም የንብረት ዕቅድ ሊዘጋጅ የሚገባው በዝርዝር፤ በጥንቃቄ እና በጸሎት ነው። እግዚአብሔር እሁን በንብረትህ እያደረግህ ያለኸው የሚመለከተውን ያህል ከሞትክ በኋላም ስለምታደርግበት ነገር ይመለከተዋል። ንብረትህን የራስህ ብቻ እድርገህ ነው የምትመለከተው - በፈለግከው መንገድ ለራስህ የምትጠቀምበት እድርገህ ነው? ወይንስ በእግዚአብሔር እንደተሰጠህና ለእሱ ክብር ማዋል እንዳለብህ ታውቃለህን? ከገቢው ሁልጊዜ ዐስራት ሲከፍል የነበረ አንድ ሰው፤ ለቤተ-ክርስቲያኑ እና ለሌሎች የክርስቲያን ድርጅቶች አንድ ዐሰረኛውን የሚለጥ ሰው፤ ለንብረቱም እንደዚያው እንደሚያደርግ ለቤተሰቡ ነገራቸው፤ እናም በኑዛዜው ውስጥ እካተተው። በርግጠኝነት እነዚህ የተፃፉ መመሪያዎች የሚችን ፍላጎት ግልፅ ለማድረግ ይረዳሉ። ንጉሥ ዳዊት እንዲህ ብሎ ጸለየ፤ "ሁሉ ከአንተ ዘንድ ነውና ከእኔህም የተቀበልነውን ሰጥተኸናልና - ይህን ያህል ችለን ልናቀርብልህ እኔ ማን ነኝ ሀዘቤሰ ማነው?" (1ኬና. 29÷14)

በህመም ውስጥ መሆንና የቁም ኑዛዜ

ብዙ ለዎች "የመጨረሻ ኑዛዜ እና ኪዳን" ምን ማለት እንደሆነ ያውቃሉ፤ ለዎች ከሞቱ በኋላ እንዲሆን የሚፈልጉትን የሚዘረዝር ህጋዊ ለነድ ነው። በቅርብ ዓመታት፤ በሀገራችን የጤና እንክብካቤ ስርዐት ላይ በመጣው ትልቅ ለውጥ ምክንያት ለህመምተኞች የተወለነ መብት የሚለጥ ጠቃሚ የሆነ ለነድ ወጥቷል። ይህም በስፋት የሚታወቀው "የቁም ኑዛዜ" የሚባለው ነው። (ይህ በተለያዩ ስሞች ሊጠራ ይችላል፤ ለምሳሌ "የተሻሻለው የጤና መመሪያ" ወይንም "በተፈጥሮአዊ ሞት ወቅት የሚደረግ የምኞት መግለጫ"።) ይህ ለነድ

አንድ ሰው ከመሞቱ ወይም ከመሞቷ በፊት እንዲሆን ስለሚፈልገው ነገር የሚገልፅ ነው - በተለይ እካላዊ ወይንም አፅምሯዊ ህመም ሲከሰት ወይንም ድንገተኛ የጤና እክል በሚከሰትበት ጊዜ እንዲሆን የሚፈልገውን ነገር ያትታል። በዋናነት የሰውን ሕይወት ከተለመደው የቀይታ ጊዜ በላይ፤ በአሳሳቢ ሁኔታ ላይም ሆኖ፤ ማራዘም የሚቻልበት የህክምና ልቀት በመምጣቱ ምክንያት የቁም ኑዛዜዎች ጠቃሚ እየሆኑ መጥተዋል።

ከቁም ኑዛዜ ጋር በቅርበት የተዛመዱ ሌሎች ዐይነቶች ህጋዊ ለነዶች አሉ፤ እንደ የውክልና ስልጣን የመለሉ አንተ ራስህን ችለህ መንቀሳቀስ በማትችልበት ወቅት አንተን ወክሎ ለሚንቀሳቀስ ለሌላ ሰው ስልጣንን የሚለጥ ነው። "የጤና እንክብካቤ የውክልና ስልጣን" ደግሞ ጤናህን በተመለከተ ህክምና ነክ ውሳኔዎችን ለመወሰን በማትችልበት ደረጃ ላይ ለትሆን በአንተ ቦታ ሆኖ ውሳኔ የሚለጥ አንድ የቤተሰብ አባል ወይንም ሌላ የሚታመን ሰው እንድትወክል የሚፈቅድ ለነድ ነው። በተመሳሳይም፤ "የገንዘብ የውክልና ስልጣን" ደግሞ አንተ በማትችልበት ሁኔታ ውስጥ ለትሆን አንተን ወክሎ የገንዘብ ነክ ውሳኔዎችን መወሰን የሚችል ሰው እንድትወክል የሚያስችል ነው። ሁልጊዜም ቢሆን እንደዚህ ዐይነት ባህርይ ያላቸውን ለነዶች በተጽዕኖ ውስጥ (ለምሳሌ በሌላ አገር ላይ ሆነህ ድንገተኛ የጤና እክል ገጥሞህ ሳለ) ስትፈርም ያንተን እውነተኛ ፍላጎት እንደማይቀይረው ወይም ከዚህ በፊት የፈረምከው እንዳይገለበጥ እርግጠኛ ለመሆን ጥንቃቄ አድርግ።

እነዚህ ለውሳኔ አሰቸጋሪ፤ ውስብስብ እና ለሜትን የሚነኩ ጉዳዮች ናቸው፤ ነገር ግን የማገገም ተስፋ እንደሌለ በህክምና ሲረጋገጥ፤ በእኔም እምነት የሚሆነው ማድረግ የሚቻለው ሕይወትን ማራዘም ሳይሆን ሰው ለራሽ በሆነ መንገድ ሞትን ማዘግየት ነው። በተቻለ መጠን፤ እንደዚህ ያሉ ጉዳዮች አስገዳጅ ከመሆናቸው በፊት ሊወሰኑ ያስፈልጋል - ከዚያ በኋላም ተቀባይነት ባለው ህጋዊ ለነድ መግለጽ ይገባል። አንዴ ድንገተኛ ህመም ከተከሰተ፤ አብዛኛውን ጊዜ በሽተኛው የሚፈልገውን ነገር ግልፅ በሆነና ህጋዊ መመሪያን በተከተለ መንገድ ለዶክተሩ ወይም ለሆስፒታሉ ለመግለፅ እስቸጋሪ ይሆንበታል። እንደ አጋጣሚ ሆኖ፤ እሁን ብዙ ሆስፒታሎች እንዲህ

ዐይነት ጉዳዮችን ለመፍታት የሚያስችል ቅጽ በድህረ ገጾቻቸው ላይ አቅርበዋል።

አንተ ራስህን ችለህ መንቀሳቀስ በማትችልበት ጊዜ ብቻ ተግባራዊ ለሚሆን የቁም ነዛዜን ወይም ሌሎች ሰነዶችን ለማዘጋጀት መጨነቅ ለምን ያስፈልጋል? በጣም ግልጽ የሆነው ምክንያት የመዳን ተስፋ በሌለህ ጊዜ ክረጅም የስቃይ ጊዜና ክብርን ከሚነካ ሁኔታ ራስህን ማዳን እንድትችል ነው። የመጨረሻ ነዛዜ እና ኪዳንህ ሊጠቅሙህ በሚችሉት ተመሳሳይ ምክንያት የቁም ነዛዜ - ለቤተሰቦችህ ስትል ይጠቅምሃል። ካንተ ምንም ዐይነት መመሪያ ካላገኙ የቤተሰብህ አባላት ግራ በሚያጋቡና ውስብስብ ስሜትን በሚፈጥሩ አስቸጋሪ ምርጫዎች ውስጥ ራሳቸውን ያገኙታል - ከዚያ በኋላ ስለሚሆነው ነገር ሁሉም ስምምነት ላይ ላይደርሱ ይችላሉ። በተጨማሪም፣ በአንዳንድ ቦታዎች ላይ ያሉ ህጎች (እኔ እንደሚገባኝ) አንዴ ከተጀመሩ በኋላ ለማቋረጥ አስቸጋሪ ሊሆኑ ይችላሉ። በቤተሰቡ ላይ የሚደርስው ወጪ እና የስሜት መጎዳት የሚያገነዳግድ ሊሆን ይችላል - ነገር ግን ከዚያም በላይ፣ በእንደዚህ ዐይነት ሁኔታዎች መካከል የህመምተኛው እውነተኛ ፍላጎት በዕሁፍ ባለመቀመጡ ምክንያት ሊዘነጋ ይችላል። ራስህንም ሆነ ቤተሰቦችህን ይህ አስቸጋሪ ነገር እንዳይገጥማቸው አድርግ።

ክርስቲያኖችን ሞት ሊያስጨንቃቸው አይገባም፤ እግዚአብሔር በሁላችንም ውስጥ የመኖር ፍላጎትን (መሻትን) እስቀምጧል። ነገር ግን በሞት ምክንያት ልንሳቀቅ ወይም ሞትን እስከመጨረሻው እስትንፋሳችን ድረስ በእልህ ልንታገለው አይገባንም። ጊዜው በሚገባ ይመጣል፤ በእርግጥ የሕይወት ሽክምና ስቃይ ሲያዳከመን ሞትን እንደ ንደኛችን እንኳን ደህና መጣህ ማለታችን አይቀርም መሆን ያለበትም እንደዚህ ነው። ክርስቶስን የምናውቅ ከሆነ፣ መንግስተ ሰማይ እውነተኛ ቤታችን እንደሆነ እናውቃለን፤ እኛም (እንደ ጥንቶቹ ቅዱሳን) "እሁን ግን የሚበልጠውን እርሱም ሰማያዊ የሆነ እገር እንናፍቃለን" (ዕብ. 11÷16)።

መልእክት ለጉልማሶች

እያንዳንዱ ሰው አንድ ቀን እርጅና እንደሚገጥመው አስተውሉ። ወጣት እያለሁ ወላጆቼ ሲያረጁ ስለ እነሱ እጨነቅ እንደነበር አስታውሳለሁ። ሁልጊዜ የተጎናጸፉትንና የሚገባቸውን ክብር ለመስጠት ሞክራለሁ፤ እንዲሁም ከእንግዲህ በኋላ ስለሕይወታቸው የሚጠቅም ውሳኔ መወሰን እንደማይችሉ በመጠቀም የስድብ ቃል ላስመናገር በጣም እጠነቀቅ ነበር። አንዳንድ ጊዜ የወላጆችህን ክብር በማስጠበቅና ደህንነታቸውን በማረጋገጥ መካከል ልዩነት የሚያመጣ ነገር ይኖራል።

ምን አልባት አንዳንዶች እንዲህ እያሉ ይሆናል፤ "ደቦና፣ እነኚያ ነገሮች ጠቃሚ ናቸው፣ ግን እኔ አሁንም ወጣት ነኝ፣ እናም ይኼ ሁሉ የሚመለከተኝ አይመስለኝም።" ልክ ልትሆኑ ትችላላችሁ፤ ነገር ግን ወላጆቻችሁ የነሱ ውሳኔ ራሳቸውን ብቻ ሳይሆን እናንተንም እንዴት እንደሚያቃውስ በማስብ እየተረበሹ ሊሆን ይችላል።

አንዳንድ ጉልማሳ (አዋቂ የሆኑ) ልጆች ወላጆቻቸው እነኚህን ደረጃዎች እየተከተሉ አይደለም በማለት ይጨነቃሉ እናም ሐሳባቸውን በተሰላሳተ መልኩ ይተረጉሙብናል በማለት ልጆቻቸው ወላጆቻቸውን ለመከተል ላይፈልጉ ይችላሉ። ይህ አንዳንድ ጊዜ ችግር ያመጣል። በወላጆችና በጉስመሱ ልጆቻቸው መካከል ያለው ግኑኝነት አስቸጋሪ ሊሆን ይችላል። እንደ ልማድ ሆኖ ጉልማሶች ምን ማድረግ እንዳለባቸው በወላጆቻቸው እንዲነገራቸው አይፈልጉም - እንዲሁም ወላጆች ምን ማድረግ እንዳለባቸው በልጆቻቸው እንዲነገራቸው አይፈልጉም። ነገር ግን እድሜያችን እየነፋ ሲመጣ የሚገጥሙንን ማድረግ ያለብንን ነገሮች ለማድረግ እሻፈረኝ (ወይም ችላ) ማለታችን በቤተሰቡ ውስጥ ለግጭትና ለቀውስ የሚጋብዝ ይሆናል። አዋቂ (ጉልማሳ) ልጆች ሐሳባቸውን መቀየር ሲኖርባቸው እንደሚችሉ እንዲያስቡበት አበረታታለሁ። ምን ዐይነት ዕቅድ መተግበር እንዳለብህ ስታስብ የወላጆችህን ምክር ጠይቅ። ምን አልባት ይኼ ለውይይት መድረክ ሲከፍት ይችላል - ምክንያቱም እነሱም የሚያስፈሩ ጉዳዮችን ለማንሳት ፈቃደኛ ላይሆኑ ይችላሉ። አንዳንድ ጊዜ የሸመገሉ ሰዎች የልጆቻቸውን አስተሳሰብ ይፈልጋሉ - ምን አልባትም ይኼ ዘዴ የሚፈለገውን ነገር ሊቀስቅስ ይችላል።

በዜተሰብህ ውስጥ ያለውን ጥንካሬ የምታውቀው እንተ ብቻ ነህ፤ ነገር ግን በእነዚህ ወሳኝ ጉዳዮች ላይ የተቻለህን ከማድረግ እንዳትቆጠብ አበረታታሃለሁ። እነዚህን ውይይቶች ለማድረግ ትክክለኛውን ጊዜ ማወቅ እንድትችልና የጥበብ ቃላትን እንዲሰጥህ ጌታን ጠይቀው። ጌታ ሁሉን በስሙ ከአክብሮት ጋር፣ በጨዋነት እና በፍቅር የሚያደርጉትን ህዝቦችን ያክብራል። የመጽሐፍ ቅዱስን በትህትና የተሞላ ማሳሰቢያ ልብ በል፤ "ላይኛይቱ ጥበብ ግን በመጀመሪያ ንፅህት ናት፤ በኋላም ታራቂ፤ ገር፤ እሺ ባይ ምህረትና በጎ ፍሬ የሞላባት ጥርጥርና ግብዝነት የሌለባት ናት" (ያዕ. 3÷17)።

መልእክት ለወላጆች

ሰናንተ የምጸልይላችሁ የቁም ኑዛዜና የመጨረሻው ኑዛዜ አንዲሁም የመጨረሻው ዝግጅት ሲደረግ መሆኑን ያለባቸውን ነገሮች የማመቻቸት ኅላፊነትን እንድትወስዱ ነው። ይህ ውሳኔ ለተወደዱ ሰዎች በሌሎች እማካይነት ቢደረግ የማይመች ይሆናል። ከሆነ በኋላ ሌሎች ከሚጨነቁ፣ ከመሆኑ በፊት እንተ ጨርሰው። የሽመንለው ትውልድ አስፈላጊ የሆኑ ውሳኔዎችን መወሰን በሚችልበት ጊዜ ላይ በመወሰን ምሳሌ ሊሆን ይገባዋል። ዛሬ በእንተ ላይ እየሆኑ ያሉት ነገሮች በተመሳሳይ በልጆችህ ላይ ይደርሳሉ። ልጆችህን በኅላፊነት በማቀድ ምሳሌ ልትሆንላቸው ትችላላህ።

የሚቼን የ ጁፒ ሞርጋንን የመጨረሻ ኑዛዜ እና ኪዳን ሳነብ መነኩቱን አስታውሳለሁ። ሞርጋን ምን አልባት በታሪክ ውስጥ በጣም ተፅዕኖ ፈጣሪ የባንክ ባለሙያ ተብሎ ሊጠቀስ ይችላል። አባታቸው በ1913 ከሞተ በኋላ ልጆቹ ነዛዜውን በሚያስብሉት ወቅት ምን ሊሰማቸው እንደሚችል ሳስብ በጣም እደነቃለሁ። የቃሎቹ ንይል እንደተሰማቸውና እንዳጠነከራቸውም አስባለሁ፤ እንዲህ ይነበባል "በውድ ደሙ ዋጅቷትና አጥቧት በሰማዩ እባቱ ፊት ያሰነውር እንደሚያቀርባት በመተማመን ነፍሱን በአዳኝ እጆች ላይ እትዋለሁ፤ ይህን አንድ ጊዜ በፈሰሰውና በእሱ ብቻ በሆነው፤ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ሙሉ የገጠአት ስርየት ያለውን የተባረከ አስተምህሮ ምንም ዓይነት ዋጋ ቢያስከፍልም ሁሉን አደጋ ተጋፍጠው ጠብቀው እንዲያቆዩና እንዲያስከብሩት ልጆቼን እማፀናለሁ።"

ሰራሳችን ምርጫን መምረጥ ቀላል አይደለም፤ ነገር ግን ለሌላ ሰው ማስተላለፍ ደግሞ እደገኛ ነው። ቤትን በስርዐት ማስናዳት ወላጆች ለልጆቻቸው ሲያደርጉት ከሚችሉት በጣም ጠቃሚ ነገሮች አንዱ ነው። ከሕይወት ዘመን ሥራህ የተረፈውን ነገር ዐስበህ ቦታ ቦታ በማስያዝ ስልጆችህ የአእምሮ እረፍትን ስጣቸው። ከምንም ነገር በላይ ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ያለህን ግንኙነት ይወቁ፤ ዘላቂ የሆነ ውርስህ ይህ ነውና።

በኅላፊነት በተሞላ ዕቅድ ወደ ቤታችን መቅረብ

በሁሉም ሁኔታዎች በደስታ ምስጋና እያቀረብን ነውን? ወይስ በምድር ላይ ያሉንን የመጨረሻ ዓመታት ለራሳችንም ሆነ የኛ ሰሆኑት አስቸጋሪ እያደረግንባቸው ነው? ነገሮችን በታዛዥነት እያስተካከልን ኅላፊነት የነበረን የክርስቶስ ተከታዮች እንደነበርን ሌሎች እንዲያውቁ እናደርጋለን? ጌታ እንኳን ደህና መጣህ ብሎ ሊቀበለን እንደተዘጋጀ በማወቅ ለሞት እየተዘጋጀን ነው ያሰነው? እኛ ከሞትን በኋላ፣ ሌሎች ሰዎች ያስንጠትን ያውቃሉን?

የፅብራውያን መጽሐፍ ስለ ኑዛዜ እና ማስረጃ ብዙ የሚናገርው ነገር አለ፡ "ኑዛዜ ያለ እንደ ሆነ፣ የተናዘገፍን ሞት ማርዳት ግድ ነውና፤ ሰው ሲሞት ኑዛዜው ይፀናልና፤ ተናዘገፍ በሕይወት ሲኖር ግን ከቶ አይጠቅምም" (ዕብ. 9÷16-17)። ኢየሱስ መጣ በሰው ልጆችም መካከል ኖረ። እሱ (ጌታ) እንዴት መኖርና መሞት እንዳሰብን ምሳሌ ነው። እኛ እንድንኖር እሱ ለመሞት መጣ። የገባውንም ቃል ለማክበር ከሞት ተነስቷል "ስፍራ አዘጋጃላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና" (ዩሐ. 14÷2)። ለዚህ ነው መጽሐፍ ቅዱስ "የቅዱሳን ሞት በእግዚአብሔር ፊት የክበረ ነው" የሚለው (መዝ. 116÷15)። ይህ የሚደንቅ የመጨረሻ ኑዛዜ እና ኪዳን ነው። በቀሩት ዓመታቶቻችን በሚከሰቱት ነገሮች ትዕግስት እያጣን ልንሄድ እንችላለን፤ ነገር ግን ከአዳኞችን ጋር በድጋሚ ለመገናኘት ስንጠብቅ ሰእኛ ያለውን የእግዚአብሔር ፈቃድ እናስታውስ፡- "ሁልጊዜ ደስ ይበላችሁ፤ . . . በሁሉ እመስግኑ፤ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ እየሰሰ ወደ እናንተ ነውና" (1ተሰ. 5÷16-18)።